

Edebiyat Defteri

Makberî - Ahmet Akkoyun -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
31 Aralık 2023 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Rüzgârın önünde yaprak gibiyim

[italik]

Kara gözlüm burdan gittin gideli
Güneşi kaybetmiş revâk gibiyim
Gözümü hasrete mâhkûm edeli
Yüreği yaralı Şakrâk gibiyim

Her gece sabaha kadar yazılan
Hicrânlı sözlere varak gibiyim
Sehersiz geceye keder kazılan
Kendi yüreğime firâk gibiyim

Yandıkça birleşir savrulur külüm
Rüzgârın önünde yaprak gibiyim
Sensizlik çığıktır revâdır ölüm
Rahmete susamış toprak gibiyim

Varlığın gülistan yokluğun zulüm
Ardından kuruyan zambak gibiyim
Taşıyor bağrımın gâm seli gülüm
Yolunu şaşırılmış zibâk gibiyim

Kara gözlüm burdan gittin gideli
Güneşi kaybetmiş revâk gibiyim
Gözümü hasrete mâhkûm edeli
Yüreği yaralı Şakrâk gibiyim

Ahmet AKKOYUN.....14/01/2007.....14.35.....İST

revâk =gölgelik.karanlıkta kalan
şakrâk = bülbül gibi öten bir kuş
varak = yaprak
firâk = ayrı,ayrılık
zibâk = civa [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36904/ruzg-rin-onunde-yaprak-gibiyim.html>

Uçun Turnam uçun

Uçun Turnam uçun dertli pınara
Senem'den bir haber verin Turnalar
Hasret gülü gibi düşmüşem zâr'a
Senem'den bir haber verin Turnalar.....verin Turnalar

.....Aman Turnam aman ağlatman beni
.....Daha daha dertli söyletmen beni.....söyletmen beni

Turnam haber gelmez oldu Senem'den
Ayrılık ömrümü çalar sene'mden
Ne bahtım var nede güldüm günümünden
Alıp gönlüm dağa serin Turnalar.....serin Turnalar

.....Aman Turnam aman ağlatman beni
.....Daha daha dertli söyletmen beni.....söyletmen beni

Turnam dağ ardında bahar var imiş
Dediler ki Senem sana yâr imiş
Simsiyah saçıma yağın kar imiş
Oturup derdimi sorun Turnalar.....sorun Turnalar

.....Aman Turnam aman ağlatman beni
.....Daha daha dertli söyletmen beni.....söyletmen beni

Turnam Makberî'yi gördün gizleme
Ah edip ardından n'olur sızlama
İstemem ben gibi yârin gözleme
Ölürsem sazımı kırın Turnalar.....kırın Turnalar

.....Aman Turnam aman ağlatman beni
.....Daha daha dertli söyletmen beni.....söyletmen beni

Uçun Turnam uçun dertli pınara
Senem'den bir haber verin Turnalar
Hasret gülü gibi düşmüşem zâr'a
Senem'den bir haber verin Turnalar.....verin Turnalar

.....Aman Turnam aman ağlatman beni
.....Daha daha dertli söyletmen beni.....söyletmen beni

Makberî - Ahmet Akkoyun.....01/06/2007.....00::05.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38602/ucun-turnam-ucun.html>

Deli gönül

Deli gönül sana,sana ne desem
Dert olup içime akmadın mı sen
Duyar mısın sana beni söylesem
Hasreti önüme yıkmadın mı sen

Bazen boran oldun, bazen fırtına
Dertli pınar oldun aktın bu cana

Allah aşkına de kasdın ne bana
Kalbime ateşi yakmadın mı sen

Gün oldu çile'nin içine serdin
Gün oldu sevdanın hâzzını verdin
Beni öldürmek mi desene derdin
El çekmedin benden bıkmadın mı sen

Yüzüm de gülüşüm öylece dondu
Deli volkan idim lavlarım söndü
Ümit serçe kuştı dağlara kondu
Kırıldı kanadı bakmadın mı sen

Öyle bir yaktın ki söz kâr etmiyor
Ne yapsam içimde yaram bitmiyor
Artık hayâl'imde yâr'e gitmiyor
Gözüme kan olup çökmedin mi sen

Ciğerim yanıyor yara'm derin de
Yara'mı yâr sarsın günün birinde
Beni böyle attın aşkın kor'unda
Kaçarken yoluma çıkmadın mı sen

Ömrümce gülmedim küskündü felek
Bir türlü yerine gelmedi dilek
Artık takati yok tutmuyor bilek
Hançer olup beni sokmadın mı sen

Bırak beni azad etki gideyim
Ya bir dağda yana yana tüteyim
Yâr yâr diye düşüp çöle batayım
Ruhuma yaftayı takmadın mı sen

Sus ey gönül yeter yeter ettiğin
Yetmez mi içimde yara battığın
Alıp beni dertten derde çattığın
Bizim boynumuzu bükmedin mi sen

Makberîyim gece beni dinliyor
Âsûmân ah edip gizli inliyor
Beni bir anlasa o yâr anlıyor
Gözünden yaşını dökmedin mi sen

Makberî - Ahmet Akkoyun.....28/07/2007....00::25....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41713/deli-gonul.html>

Hoşçakal Türkü mp 3

Mutlu ol sevdiğim düşünme beni
Hazân vurmuş bağa GÜL ne söylesin
Görmesin gözlerin asla matemi
Bükülmüşse boynu KUL ne söylesin

İstemem boynunu hüznün bükmesin
Benim için asla yaş da dökmesin
Gördüğüm rüyayı rüzgar sökmesin
Görmezse gözlerim DİL ne söylesin

Bırak bu yüreğim olsun yurdundan
Yırtıp at resmimi kurtul derdimden
Yaşayan ölüyüm bakma ardımdan
Sokaklara düştüm HÂL ne söylesin

Görmesem olmuyor görsem olmuyor
Sevmesem olmuyor sevsem olmuyor
Ne yapsam neylesem talih gülmüyor
Bana yol vermeyen YOL ne söylesin

Kaç bahar bekledim kaç kışı gördüm
Hasret yumağından vuslatı ördüm
Heyhat en sonunda ruhumu sürdüm
Yüzünü gizleyen TÛL ne söylesin

Bir adım Mecnundu bir adım Kerem
Günden güne arttı açtığın yaram
Sonunda ettin ya beni de verem
Gezip dolaştığım ÇÖL ne söylesin

Deryalara kulaç açtım bir zaman
Kanat takıp gökte uçtum bir zaman
Kendi yüreğimden kaçtım bir zaman
Bataklığa dönen GÖL ne söylesin

Hey Makberî aşka düşme yanarsın
Yedi dağ üstünde derde konarsın
Bırak giden gitsin selde çınarsın
Dalgaya kapılan SAL ne söylesin
.....Dalgaya kapılan SAL ne söylesin

Makberî - Ahmet Akkoyun.....[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48284/hoscakal-turku-mp-3.html>

Mühür gözlüm

Mühür gözlüm burdan gittin gideli
Ellerim tutmuyor dizim tutmuyor
Hasretinden beni mecnun edeli
Sazımda tellerim SÖZÜM tutmuyor

Seher yeli sana sesim duyuramaz
Yüreğim yanarda sana kıyamaz
Benim bu derdimi kimse anlamaz
Sana geleceğim YÜZÜM tutmuyor

Günden güne artar hasretin çile
Dertlerim ağlatır bülbülü bile
Anlatır derdimi anlatır güle
Sana diyeceğim DİLİM tutmuyor

Yollarım bağlandı talihim gülmez
Hasta yatıyorum takat'im yetmez
Bu sevdanın bende çilesi bitmez
Yollara düşerim GÖZÜM tutmuyor

Ahmet AKKOYUN

Ozan Fedai'nin besteleyip seslendirdiği bir türkümüz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48589/muhur-gozlum.html>

Üsküdar içinde dert tuttu beni (m p 3 türkü)

Üsküdar'a indim hasreti yaktım
Oturdum sahilde mâhi'ye baktım
Bir ahu'yu gördüm gözüne aktım

.....Kara gözlerine kurban olayım
..... Babandan isteyip seni alayım

Üsküdar içinde aşk tuttu beni
O ahu'm bakıpta kuruttu beni
Sevdim dedi ama avuttu beni

.....Sırma saçlarına kurban olayım
..... Babandan isteyip seni alayım

Üsküdar'da sevda değdi gönlüme
Güz Gününde bahar geldi ömrüme
Şimdi ne söyleyim nazli gülüme

.....Şirin sözlerine söz ben olayım
.....Babandan isteyip seni alayım

Üsküdar içinde yarım var benim
Sensiz gecelerim günüm zâr benim
Bir an görmez isem gönlüm dar benim

.....Saçında savrulan tel ben olayım
.....Babandan isteyip seni alayım

Üsküdar içinde yar bana güldü
Gülüpte gönlümü ikiye böldü
Kaş etti göz etti geriye döndü

.....Kaşına gözüne kurban olayım
.....Babandan isteyip seni alayım

Makberi- Ahmet AKKOYUN.....

bir üsküdar türküsü yazdık değerli gönül dostum Yaşar Gürlekte besteleyip seslendirdi
türkülerle ve türkü tadında kalınız[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48955/uskudar-icinde-dert-tuttu-beni-m-p-3-turku.html>

Adı Mahinûr (1)

Adı Mahinûr idi zeytin gözlü güzelin,
Öyle bir güzeldi ki mührü gibi ezelin

Efsûni gözlerinin bakışları yaralı
Güneş esrik gezerdi ona gönül vuralı

Kara kaşlar yüzünde resim gibi asılı
Yürekleri kül eden bakışları basılı

Gümrah saçlar havada ahenkle raks ederdi
Bulutlar hasedinden yağmur olur giderdi

Edâ'sı Mahinûr'du nazları Mahinûr'du
İlahi gönüllerde o ne aşılmaz sur'du

Yüzünde gamzeleri tıpkı bir bahar gibi
Kıvrımlarında insan yakan gizli hâr gibi

Musiki gibi sesi kadifenin gözyaşı
Sultanlara mahsustu asil dik mağrur başı

Bir mahalle aşıkta mâh çatlatan yüzüne
Nice canlar yanardı sitem düşse sözüne

İki katlı evinde atlas perde asardı
Mahinûr nine'siyle ne de mutlu yaşardı

Ninesi tam Osmanlı kartal bakışlı asil
Mahinûr ninesine yakışır örnek nesil

Nisan yağmurlarıyla mahalleye akmıştı
Saçlarının yanına beyaz güller takmıştı

Bir şenlik bir kıyamet mahallede curcuna
Onun geldiği o gün o gün dindi fırtına

Nerde bir hasta duysa yardımına koşardı
Ya da bir yoksul görse merhamette coşardı

Çok sürmedi bir an da sevdirdi kendisini
Yüreği gül-feşân dı saçardı handesini

Efsûnlu bir daire bulunduğu her nokta
Gölgesi bile vakur varlığında ve yokta

Sabah saat dokuz da balkonuna çıkardı
Kapıyı açar açmaz bir nur gibi akardı

Makberi-Ahmet Akkoyun.....10/09/2007.....00::05... İst^

.....Devam edecek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/50740/adi-mahin-r-1.html>

Şairlerde ağlar

şairlerde ağlar
ağlar be gülüm
ama bir farkı var
diğerlerinden
onların gözyaşları
dökülmez gözlerinden
süzülür
inci gibi
kaleminden kaleminden
şiirlerinde
yürek yangınları
şiirlerinde
kalp atışları, hıçkırıkları

şairlerde ağlar ağlar bir tanem
şiirlerinde
oysa, oysa hep gülümser gözleri
yüreğine inat
kıvrık dudaklarının
saklı kıvrımlarında
girift hakikât
hep hazân'ı yaşar
duygularında
hüzünlü hazân, hazân'a hüzün
satır aralarında

şairlerde ağlar
ağlar nur tanem
baktıkça yıldızlara
yalnızlığı hatırlar
yalnızlığını
yıldızlar kadar uzak
yıldızlar kadar yakın
sevdiklerine
matem tutar
matem tutar, bazen satır başları
söyliyediklerine
söyliyedikleri söylenir
şiirlerinde şiirlerinde

şairlerde ağlar, ağlar nar tanem
şiirlerinde
ama bir farkı var
diğerlerinden
onların gözyaşları
dökülmez gözlerinden
süzülür
inci gibi
kaleminden kaleminden
yüreği, bölük pörçük
duygular paramparça
rüyalarında yaşar vuslatı
rüyalarında
her gece
şairden şiir, şiirde şair okunur
mehtaplı gecelerde
izbe köşelerde
kaçamaz kaderinden
yaşadığı sürece
pranga mahkumu azadsız köle

sevgilerinden sevgilerinden

şairlerde ağlar, ağlar hâr tanem
şairlerinde
oysa, oysa hep gülümser gözleri
yüreğine inat
kıvrık dudaklarının
saklı kıvrımlarında
girift hakikât
şairden şiir, şiirde şair okunur
mehtaplı gecelerde
izbe köşelerde
şairlerinde saklıdır
kalp atışları
yürek yangınları
ve birgün
ve birgün, diner gözyaşları
kendiliğinden
şair ölür şiir kurtulur
çilelerinden, çilelerinden..

Ahmet Akkoyun....12/01/1998...Bakü/Azerbeycan

Bu şiir uzun zaman önce yazılan bir şiir olması hasebiyle yıllardır bir köşede kalmıştı.500 şiirin içinde tek serbest çalışma olduğu için biraz da atmaya kıyamadım tarzımız hece olduğu için eksiği noksanı ile kabul buyrulsun zaten başkada yok sadece bir hatıra olması hasebiyle sayfamıza aldık serbestte bir iddiamızda yok saygı ve selamlarımla efendim

değerli arkadaşım ve şairemiz Hacer Alioğlunun seslendirmiş olduğu bir şiirimdir
Makberî - Ahmet Akkoyun....12/01/1998...Bakü/Azerbeycan

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52805/sairlerde-aglar.html>

Sır odur ki (sözü olan buyursun

Sır odur damarda gezerken fikir
Üzerine mühür çökmesidir sır
Perdesiz yükselir semaya zikir
Nefes nefes kiri sökmesidir Sır

Sır odur Vatan'ı bilmektir ülkü
Fırsat vermemeli çıkmasın cılkı
Kol kırılrsa yende kalmalı bilki
Küffârın kulağı yakmasıdır Sır

Sır odur aynada resmi resmeder
İnsana renk verir şekli cismeder
Sırçada sureti yalan hasmeder
Gerçeğin yalanı bükmesidir Sır

Sır odur ikinci üçüncü olmaz
Üçüncü bilirse sırlığı kalmaz
Nefis teşvik eder varlığı kalmaz
Sözleri zindana çekmesidir Sır

Sır odur dervişin elinde asa
Nil'i yedi parça yol eder Musa
Yok olur içinden lahzâlık tasa
Aklın gölgeleri yıkmasıdır Sır

Sır odur petekte arının yolu
Parmak izi ile yağması dolu
Makberî sırdadır beşerin hali
Kalpten kalbe mâ'nâ' ekmesidir Sır

Makberi- Ahmet Akkoyun.....24/09/2007.....00::15.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53585/sir-odur-ki-sozu-olan-buyursun.html>

Adı Mahinûr (1 -- 2

Adı Mahinûr (1)

Adı Mahinûr idi zeytin gözlü güzelin,
Öyle bir güzeldi ki mührü gibi ezelin

Efsûni gözlerinin bakışları yaralı
Güneş esrik gezerdi ona gönül vuralı

Kara kaşlar yüzünde resim gibi asılı
Yürekleri kül eden bakışları basılı

Gümrah saçlar havada ahenkle raks ederdi
Bulutlar hasedinden yağmur olur giderdi

Edâ'sı Mahinûr'du nazları Mahinûr'du
İlahi gönüllerde o ne aşılmaz sur'du

Yüzünde gamzeleri tıpkı bir bahar gibi
Kıvrımlarında insan yakan gizli hâr gibi

Musiki gibi sesi kadifenin gözyaşı
Sultanlara mahsustu asil dik mağrur başı

Bir mahalle aşıktı mâh çatlatan yüzüne
Nice canlar yanardı sitem düşse sözüne

İki katlı evinde atlas perde asardı
Mahinûr nine'siyle ne de mutlu yaşardı

Ninesi tam osmanlı kartal bakışlı asil
Mahinûr ninesine yakışır örnek nesil

Nisan yağmurlarıyla mahalleye akmıştı
Saçlarının yanına beyaz güller takmıştı

Bir şenlik bir kıyamet mahallede curcuna
Onun geldiği o gün o gün dindi fırtına

Nerde bir hasta duysa yardımına koşardı
Ya da bir yoksul görse merhamette coşardı

Çok sürmedi bir an da sevdirdi kendisini
Yüreği gül-feşân dı saçardı handesini

Efsûnlu bir daire bulunduğu her nokta
Gölgesi bile vakur varlığında ve yokta

Sabah saat dokuz da balkonuna çıkardı
Kapıyı açar açmaz bir nur gibi akardı--

Adı Mahinûr (2)

Bahçenin duvarları sarmaşıkla bezenmiş
İçinde manolyalar boydan boya uzanmış

Yüzyıllık ahşap konak kalmış paşa dededen
Kimbilir ne acılar, gözyaşları va'deden

Evin dört bir yanında saçakları oyulmuş
Öksüz göçmen kuşlara âşiyânlar koyulmuş

Kaldırımlar yürürken adımını sayardı
Onu gören yıldızlar hasedinden kayardı

Mehtap onunla doğar ve onunla batardı
Gecenin kalbi bile ismi ile atardı

Hicâp gülü gibiydi gözleri daim yerde
Onun hicrânı bile sadre şifâydi derde

Balkon da saksısında fesleğenler açardı
Onu gören kumrular daha mutlu uçardı

Sümbülü çatlatırdı misk Amber râyihası
Kaç yetim-i sevdanın kaç asırlık duâsı

Derde aşık olmağı onu sevmenin adı
Ara yok Kâinatta asla bulunmaz tadı

Her gece Âsûmân da hayâllerde misafir
Elini dokunduğu taşlar zebercet safir

Firdevsi bir rüyaydı aşkına aşık olmak
Yanarken alev alev aşk-ı daimi kalmak

Mahinûr'du Mahinûr aşkta mahi kalpte sur
Mahinûra râm olan kalpte olurdu huzur

Hüzün dolu bakışa taş olsa da dayanmaz
Öyle bir yanardı ki ateş değsede yanmaz

Bir yanı çocuksuydu diğer yanı hüzünde
Baharlar tutuşurdu Mahinûrun yüzünde

Sanki bir melek gibi süzülerek gelmişti
Gelirken nokta nokta bulutları delmişti

Köşe başı beklerdi hayran-ı avanesi
Mâhinûr'un ölümsüz hasretli divanesi

Çıktı çıkacak derken gözler yolda çürürdü
Lakin bakkal çırağı onu hergün görürdü

On yaş daha olsaydı ah bir on yaşı daha
Çırac olduğu için şükrederdi Allaha

Her sabah sepetiyle eve giderdi çırac
Oysa bakan gözlere yıldızlar kadar firâk

Makberî - Ahmet Akkoyun..

daha önce sitede asılı olan Adı Mahinur adlı şiirim 1. ve 2. bölümünü değerli gönül dostum Arslan Baykara tek mp 3 olarak seslendirdi ve Ayfer Yaba da klip hazırlıyarak you tube ye verdi şiirler okurken karışmasın diyede ikisini tek sayfaya alarak mp 3 le beraber okumanızı istedim zira mp 3 iki bölüm birden saygı ve selamlarımla şiirlerle ve şiir tadında kalınız

you tube deki link aşağıda ama buradan link faklı çıkabilir

<http://www.youtube.com/watch?v=ILokdCxZBoc>

eğer bu link farklı çıkarsa bunu buradan alır msn ye kopyalarsanız sayfa açılır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54649/adi-mahin-r-1-2.html>

Mezar taşı

[italik]

El çektik candan yârdan ikbâldir bize cefâ
Kurudu göz pınarı kan akar yaşımızdan
Dünya küçük bir evdir iki oda bir sofa
Ağyâra gül verirken taş çıktı aşımızdan

Ümidi gölge yaptık buzda kırıldı nefes
Namerd'e meyletmedik dert aştı başımızdan
Sükût deli tokmağı sesimde esti bir ses
Bir gecede ak düştü çatılmış kaşımızdan

Ne gün aldı rengini ne gece daha sakin
Ne bir kuru teselli gelmedi düşümüzden
Alevler kustu zaman ati olmadı yakın
Her zerreden çığlıklar çıkıyor döşümüzden

Yandık alev diledik yandıkça arttı sızı
Kilitlendi çeneler ses geldi dişimizden
Gönlümüzde sancılı ömr-ü baharın yazı
İklimleri dondurduk yürekte kışımızdan

Tebessümler düşerken yüzümüzde ağladı
Hasreti pervaz yaptık kanatsız kuşumuzdan
Lafz-ı vefânın ahı sinemizi dağladı
Görmedik bir inâyet fuzûli Yaşımızdan

Gittiğimiz yolların son noktası göründü
Kim kaldı ki geride meczup üç beşimizden
Renk, şekil,cisim her şey her şey sise büründü
Ne çıkar dökülmezse bir damla peşimizden

Ne cânândan gün gördük ne bir sefâ felekten
Kurudu göz pınarı yanarken dışımızdan
Hasreti lebriz edip geçirirken elekten
Gönlümüzü doldurduk mâ'nâ da boşumuzdan

Varsın deli desinler ne çıkar arkamızdan
İki damla gözyaşı düşmeli n'aşımızdan
Hey Makberî sökülsün çileler hırkamızdan
İsim bile silinsin mezarda taşımızdan

Makberî - Ahmet Akkoyun.....0/2/10/2007.....01::50.....İst[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55306/mezar-tasi.html>

Adı Mahinûr (3-4) mp 3

Birde fesleğenleri onu görür her gece
Mâhinûr kaf dağından gelen nazlı bilmece

İşte böyle biriydi o esrar-ı şahane
O'na gönül vermeye gerekmezdi bahane

Yoksa o hiç mi yoktu zümrüd-ü anka mıydı
Kadifemsi sesiyle esrarlı yankı mıydı

Yürüdüğü yollarda aşk iklimi çakardı
Hangi mücrim aklılı Mahinûrdan bıkartı

Dağlarda ses olurdu türküsü Mahinûrun
Sesler sur'u yıkarken altında kaldım sur'un

Göz göze geldiğimde gözüm akar sanırdım
Ben onu ta bin yıllık rüyalardan tanırdım

İkimizin ismini taş masaya yazmıştım
Kaç sehersiz gecede şiirlere dizmişim

Mâhinûrun sevdası ruhuma bizlenmişti
Ve ismi şiirlerde onlarca gizlenmişti

Gördüğüm Mahinûrdu yazdığım Mahinûrdu
Yazdığım her beyite ismi mührünü vurdu

Bu öyle bir ateş ki anlatması imkansız
Bir o vardı bir de ben ve yeryüzü insansız

Belki bunlar bir rüya belki de cinnet hali
Çamlıca'ya uzatsam taşır mı bu vebâli

Orda durur mu hala üstü çizik taş masa
Ve nereye gizlendi aşk'a yol veren asa

Ruhum benden uzakta aklım dağlarda derviş
Yangınımın hâz'ından gönül kemâle ermiş

Mahallemiz Fatihte güzel mi güzel bir yer
Orda başka olurdu gün ortası ve seher

Kulakları okşardı sabah ezan sesleri
Oda'lara çarpardı lahûti nefesleri

Tak tak ayak sesleri namaza gidenlerin
Davetçisi gibiydi gece gündüzden emin

Bir Cuma akşamıydı yatağa uzanmıştım
Sabah ezanı ile zorlukla uyanmıştım

Ağır ağır Camiye doğru uzandı yolum
Boşlukta birisini saracak gibi kolum

Bu sabah farklı dedi rüyamdaki pir sedâ
Bu sabah şad olacak aşk-ı daimi gedâ

Namaz bittikten sonra iç avluda oturdum
Rüyanın tesiriyle onlarca hayâl kurdum

Dışarı çıktığımda yüreğimde ümitler
Bir adam bağıyor haydi taze simitler

Yanına yaklaşarak sıcak bir simit aldım

Parka doğru giderek hatıralara daldım

Birden çocuk sesleri hatıraları böldü
Bir kızılca kıyamet çocuk koşarken güldü

Başımı çeviripte tam geriye dönerken
Mahinûru görmüştüm merhamette yanarken

Parkta yatan çocuklar birer birer uyanmış
Mahinurun elinde sıcak simitler yanmış

Onlara dağıtırken nasıl nasıl mutluydu
Mahinûrun yüreği işte böyle kutluydu

İşte benim sevdiğim cânân böyle biriydi
O benim yüreğimde tam bin yıldır diriydi

Bir anlık bir zaman da dönünce beni gördü
Gönlümü fersah fersah mesafelere sürdü

Öyle kaldı Mahinûr öylece bana baktı
Vurgun yemiş gibiydim kalbim kalbine aktı

Göz göze geldiğimiz geldiğimiz o anda
Çöktü yer çöktü kubbe kaybolduk biz zamanda

Gece görülen rüya artık tamam olmuştu
Mahinûr ışık gibi yüreğime dolmuştu

Dönüşte beraberce eve kadar yürüdük
Ve sanki gölgemizin gölgesini sürüdük

Makberî - Ahmet Akkoyun.....

.....devam edecek

adı Mahinur adlı şiirimin 3. bölümü sitede yayınlandı yalnız 3. ve 4. bölüm tek mp3 olarak hazırlandığı için şiirde konu bütünlüğü açısından 3. bölümde 4. bölümle birleştirerek buraya aldım
şiirlerle ve şiir tadında kalınız efendim saygı ve selamlarımla
değerli gönül dostum Aslan Baykara tarafından seslendirilmiştir

[italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55806/adi-mahin-r-3-4-mp-3.html>

Kırık kanatlı serçe

Tut beni köhne beden
Med cezir vakti bu an
Soru zor'unda neden
Akıl fikirde ziyan

Bağ bozumunda zaman
Kara gün'e eş ziya
Aman Allahım aman
Akıl fikirde riya

Al beni küçük serçe
Kırık kanadına tak
Havalandır bir parça
Sonra baş üstü bırak

Rüzgar ısıt nefesi
Boşluğa düştü senem
Sesler kesince sesi
Kilitli kaldı çenem

Saatler kur'un günü
Zemberekler çevrilsin
Pusula göster yönü
Yönsüz gemi devrilsin

Dere yatağını aç
Al koynuna sar beni
Gölgem uzaklaş ve kaç
Böyle görsün yâr beni

Yıldızlar ip uzatın
Gece sakla içinde
Bahâ etmez mezatın
Öfkesiyim suçunda

Baharlar geri durun
Güz yağmuru yağ bana
Okçular beni vurun
Omuz versin dağ bana

Çaycı kahvemi getir
Falcı falıma merak
Cezve yalanı bitir
Yetişir bunca firâk

Terzi masaya yatır
Kalp yerinden sökülmüş
Çuvaldızı al batır
Lime lime dökülmüş

Rüyalar yol gösterin
Mavi yeşil rengiyle
Aynalar beni verin
Rüyamdaki dengiyle

Makberî - Ahmet Akkoyun.....[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56490/kirik-kanatli-serce.html>

Ay saçına tak beni

[italik]
Gölgemi iki parça
İki büklüm yatırdım
Beden libâs can sırça
Fikirlerle batırdım

Yollar sıkı tut beni
Hayat memat yılışık
Ya tut ya unut beni
El ve ayak dolaşık

Bülbül sitemini kes
Ağlamak bana düştü
Emanet ver bir nefes,
İspat etmeye rüştü

Gözüm içerime bak
Sis yağmurunda rüyam
Duru pınar gibi ak
İçimde yara riyâm

Zikrim fikrimi ele
Kevgirden geçsin aklım
Kim yaşaya kim öle
Karıştı gizlim saklım

Gönlüm dağa sürükle
İster at ister getir
Rüzgâr odu körükle
Ya serin ol ya bitir

Pir ruhumu irşâd et
Ömür kısa yol uzak
Levh-i mahfuzda şâd et
Nefsim ölümsüz tuzak

Bacı süpür önümü
Al günahı çöpe at
Zaman yarın dünümü
Tekrar bana geri sat

Gece gizle çilemi
İçimdeki derde dol
Bana biraz gül e mi
Yaralara perde ol

Ey nûr rehber ol bana
Nokta nokta yak beni
Ay çek beni yanına
Saçlarına tak beni,

_____ Makberî - Ahmet Akkoyun.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56994/ay-sacina-tak-beni.html>

Gözyaşı Evleri ruhsuz gökdelenlere (İstanbul)

İstanbul'u kuşatan ince uzun yapılar
Açılır mı sizde de sevgilere kapılar

Sıcak mıdır odalar sizde bir nefes kadar
Nefes alır mı sahi labirentten odalar

Şekil şekil taşları üst üste kondurdular
Şehre bir hançer gibi sizleri doldurdular

Doldurdu dört bir yanı kupkuru kalabalık
Tarihinin üstünde hora tepen kabalık

Ne nihavent ne hüzzam nede bir seyahat kaldı
İstanbul'dan geriye yalnızca bir ah kaldı

Bir hançer gibi saplı kaldınız yapısında
Bilseniz neler saklı sır dolu kapısında

Aldınız bizi bizden çaldınız bizi bizden
Ne kötülük gördünüz vefâ adlı güzelden

Encamınızda saklı sükûnun hırçın sesi
Duvarlarda göz yaşı karanlığın nefesi

Komşuluk ve sevgiyi kibirle öldürdünüz
Nice nice ocaklar yıkıp ta söndürdünüz

İstanbul'u dört yandan kuşatmaya aldınız
Güzel olan ne varsa birer birer çaldınız

Ne yükselip güneşe bir fersah kalırsınız
Ne zemine basarak arzdan baş alırsınız

Gölgeniz bile sabit kalmıyorken yerinde
Ne bu tafra bu gurur gölgeler üzerinde

Gölgeler ah gölgeler gül sesini gölgeler
Gölgeler gölgesizin gölgesini gölgeler

Gölgenize uzanıp onu öper misiniz
Yalnızlığı kahredip çekip gider misiniz

Sizler gelmeden önce sevgide asûdelik
Şimdi geride kalan kupkuru pespayelik

Dostluk kokan sokaklar şirin bahçeler vardı
Ahşap yüklü konaklar etrafa gül saçardı

İki göz odalardan gelirdi kahkahalar
Mahalle camiinden yükselirdi ezanlar

Size yer açmak için yıkıldı birer, birer
Sevgiye hasret şimdi o sevgi dolu evler

Işık yılı yolu mesafe katların sır taşında
Katların cem oluşu yalnız mezar başında

Sizlerde komşusundan habersizce yatanlar
Sizde saklı yetimi gözyaşında satanlar

Ölüm sessizliği var sahte edalarında
Riyakarlar sofrası taklit odalarında

Başınız göğe ermez yükseldikçe katınız

Yükseldikçe sadece yalnızlığa battınız

Bir gün sizlerden daha yükseğini dikerler
Gam çekmeden sizi de fütursuzca sökerler

Sevgiye açılır mı bir gün sizde kapılar
Güldürür mü yetimi kibir dolu yapılar

Gölgenize uzanıp onu öper misiniz
Yalnızlığı kahredip çekip gider misiniz.

Ne nihavent ne hüzzam nede bir segâh kaldı
İstanbul'dan geriye yalnızca bir ah kaldı.

Makberî - Ahmet Akkoyun.....

İstanbulda gökdelen! , yer delen ve İstanbul'u delen her yapılaşmaya yeter artık

Bu şiir İstanbul'u günden güne işgal etmekte olan çarpık yapılaşmanın müsebbibleri için yazıldı..Şehrin dört bir yanını çelik yığınlarından müteşekkil renksiz, ruhsuz hiçbir ahlâk ve değer ölçüsünün kalıplarına uymayan sözüm ona (gökdelen) müdafii'leri için yazıldı Sevgi şevkat ve merhamet katili bu ruhsuz evleri İstanbul'un bağrına bir hançer gibi saplayanlar için yazıldı. Ticari ihtirasları için tarih'in ayak sesleri yok edilirken tarih'i ve tarih'e ait dokuyu yalnızca resimlere ve dimağlara mahkum etmeye çalışan rant locaları için. Bircümle sahtekarca İstanbulsever görünüp İstanbul can verirken haz alan bizans muhibleri için yazıldı

Yürek dolusu saygı ve selamlar

Makberî - Ahmet Akkoyun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57458/gozyasi-evleri-ruhsuz-gokdelenlere-istanbul.html>

İçimdeki Gurbet

Bir güle meftûn kaldık kalpten kalbe geçeli
Bağrımızı beş parça önünde açar olduk
Kader budur diyerek onu bize seçeli
Kara kıştık yeniden râyiha saçar olduk

Zamansız dedik sevda,gizledik ar'ımızdan
Her zerreden bir ateş yükseldi hârımızdan
Rüzgar ses vermeyince ay yüzlü yâr'imizden
Kanat takıp çaresiz göklerde uçar olduk

Renkler rengi değişti mevsimler bir bir aktı
Ay utandı geceden yüzüne peçe taktı
Âsûmân yazık dedi bulut matemle baktı
Yalnızlığa vurulup gölgeden kaçır olduk

Açmadı yok bir eşi gülistânda güllerde
Yalnız ruhumda buldum,ateşimde küllerde
Mecnûn dediğin ne ki asıl benim çöllerde
Çöller benim içimde اساسız geçer olduk

Bilemedik vurgundur,hicrândır ateş -nardır
Gönül huma kuşudur sevilecek yâr vardır
Bir gevher-i yekpare gamze yanak leb hârdır
Efkâra hu diyerek handeler saçır olduk

Vuslatsız sedâmıza nice ağıt yakıldı
Kurt, kuş avazımızı duydu dertle yıkıldı
Alnımıza firâkın kurşunları çakıldı
Elde hasret orağı çileler biçer olduk

Dostlar bizi bilmedi ağyâra ses vermedik
Bağban olup cânânın bağından gül dermedik
Heyhat aktı ömrümüz lahzâ sefâ sürmedik
Yola revân olalı ateşten naçâr olduk

Hey Makberî bahtını yıkan felek elidir
Bülbüle gün vermeyen onun yanık dilidir
Etme asla şikayet sevda çile yoludur
Kendimize muhacir gurbete göçer olduk

Makberî - Ahmet Akkoyun.....15/10/2007.....00::05....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57925/icimdeki-gurbet.html>

Asalet ve asıl

Kuru gazel yaprağı ma'nasız ruhsuz hayat
Bir hayat ki hayatta tazedden fazla bayat

İçinde cemiyetin bozulmuş mücrim ruhu
Avam'a yol gösteren ebleh aydın güruhu

Ticari meteorlar rant çarkının dişlisi
Nefesler parsellemiş grup loca beşlisi

Merhamet ihtilaçta bozuk terazi kefe
Vicdanlar pranga da şimdi Kızan'lar efe

Nevzuhurluk sahnede ,sanatta palikarya
Vatansızlar vatandaş vatanperverler parya

Üç on paraya bakıp din rendeler bir şaki
Asalet asılsızın yüzsüzlük hala baki

Çirkeflik itibar da maznun mücrime tabi
Doğmadan cinayete müstehak yazık sabi

Moda diye ahlakı istila eden akım
Eski bizans artığı ona yön veren rakım

Aş yediği vatana ihanet eden habis
Yedikçe palazlanan sıra dışı som iblis

Daha dünkü pösteki zahoda duran sıçan
Zannediyor kendini tebaya ışık saçan

Kartal postunda karga meclis içinde düdük
İzan kör idrak fakir dıştan maşalı güdük

Bir Vatan ki içinde ermeniyiz diyenler
Ermeni muhibleri Türk lokması yiyenler

Pespayelik berdevam nefret imana dine
Kin kusmuğu artıklar gizli dininde yine

Ölü toprağı hayat rüya riya da esir
Yekûnları çıldırttı yarım ondalık kesir

Kokmuş balık kokmuş tuz koku içinde mahal
Halktan bizâr siyaset Halk'a hak memnu bir hal

Vecd içinde ağlıyor yoksulu soyan çete
Gayr-ı müslim kültürü yol gösteriyor sete

Millet tarif ve rengi hedefinde sancılı
Sahnede raks'a duran tuluatın bencili

İstismar müdavimi kavramların peşinde
Liyakat çuvaldız da taltif takdir keş'inde

Kusursuz viranelik cinnet halidir bu hal
Bu milletin ruhuna değildir asla muhal

Hey Türk oğlu yeryüzü senin evindir sevin
Bir kez başın kaldırsa önü kesilmez devin

Makberî - Ahmet Akkoyun

Değerli gönül dostum Aslan Baykara tarafından seslendirilerek mp 3 olarak hazırlanmıştır

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/58408/asalet-ve-asil.html>

Âşık kimdir

Eşyanın sırrını ma'na da çözen
Kulluk makamında kalandır âşık
Gece uykusunda mâvera gezen
Kelâm-ı lâtif'i bilendir Âşık

Yüreği volkandır bakışı serin
Bakariken gözünde ma'na sı derin
Hesabını bilir üstün ve yerin
Nefsine kahırla gülendir Âşık

Alemin derdini çözer hecede
Mecnun'un aşkını bulur gecede
Sahte sultanlığı fikr'i cücede
Tek sözle temelden silendir Âşık

Yanar âşık yanar gönül özüyle
Selam'ını verir firkât közüyle
Divân durur kalb-i huşû hâzıyla
Kibrini bin'lere dil'endir Âşık

Dağlarda çiçeğin özüyle dolan
Bülbülün aşkında hikmeti bulan
Allah korkusundan gül benzi solan
Belâ ya Râb diye gelendir Âşık

Fuzûlide yangın engin bir şiir
Mesnevi'de coşan İlâhi zikir
Yunus'un dilinde can bulan fikir
Ma'şûkluk payesin alandır Âşık

Çileden nakışlar olur yeninde
Üç nokta bellidir onun teninde
Vakti tükenmeden bir gün önünde
Kendi namazını kılandır Âşık

Makberi aşığın hicâptır özü
Sevgiyle tutuşur her iki gözü
Ayırmaz mevsimden baharı yaz'ı
Dünyası gözünde yalandır Âşık

.....Makberî - Ahmet AKKOYUN

Resimdeki ünlü Hâk Âşıklarımızdan Yunus Emre dir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/59242/sik-kimdir.html>

Muhatabına (Haya imandan gelir)

Yine zuhur eylemiş
Akıl kısır küt çene
Dağ üstüne haylamış
Boşuna geçer sene

Resim otuz yaş atmış
Sormuş akıl uzatmış
Sayfalarda yan yatmış
Olmaz bir daha dene

Meydan kurdun malıdır
Gıybet çömez halıdır
Topla süpür çalır
Yiğitte olmaz kene

Söz arifte bellidir
Riya çatal dillidir
Senin beynin kıllıdır
Ayıkla devril yana

Perde gerisi talan
Yel eser hava kalan
Şiirlerde söz çalan
Ozansan çık meydana

Sözüm sana bilirsin
Atışmaya gelirsin
Hakla yeksan olursun
Dişi dökülmüş dana

Makberi - Ahmet Akkoyun

Bu şiirin hikayesi yine şiir tabi maksat bir lahza
daha fazla şiir tadı bırakabilmek arife tarif gerekmez
// rüzgar eken fırtına biçer // selamlarımla

.....Hikayesi

İçin boşsa çene vur
Titreme hoş olursun
Öte gitme burda dur
Çarpılır taş olursun

Tellak mısın bilinmez
Edebin yok bölünmez
Saçın yok ki yolunmaz
Ah eder viş olursun

Zekat mümine haktır
Dergahta edep tek'dir
Çapsıza reva tekdir
Yolunmuş kuş olursun

Arife olur tazim
Nadan'a oktur yazım
Anlayan bilir sözüm
Akıllı baş olursun

Kabzımal olsan gerek
Hal'e olursun direk
Dili çatal engerek
Kazanda aş olursun

Makberi söz eridir
Serhatte aşk çeridir
Bura yiğit yeridir
Çok içme keş olursun

Makberi - Ahmet Akkoyun

Değerli gönül dostlarım bir kaç gündür bazı işlerim münasebitiyle şehir dışındayım pazartesiden sonra yine inşaAllah sizlerle beraber olacağım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62088/muhatabina-haya-imandan-gelir.html>

Adı Mahinûr (5)

Sessizliğin sesini sessizlikte dinledik
İki yaralı yürek beraberce inledik

İlk o gün başlamıştı aşk-ı muazzezimiz
Deryalar kadar geniş gökyüzü kadar temiz

Sevdamız ki silinmez mürekkeple yazıldı
Fırâk ölüm diyerek gönüllere kazıldı

Ben Segâhı severdim o Nihavend vurgunu
Ud da taksim yaparken tam bir gönül yorgunu

Birlikte meşk ederdik yıldızlara bakarak
Kalamış şarkısının hicrânında akarak

Aşk-ı muazzezimiz ölümsüz ve gizdeydi
Kem gözlerden muzdarip ve sadece bizdeydi

Yangın çiçeklerini gönüllere ekmiştik
Sadabatta beraber aşk'a kürek çekmiştik

Ben katibim olmuşum Mahinûr yürek yaram
Ne yeminler etmiştik bize başkası haram

Kıracaktık birlikte kem talihin çarkını
Aşk'a zincir vurarak yıkacaktık barkını

Oysa ne bunlar oldu ne kem talih kırıldı
Sinemiz iki parça ortasından yarıldı

Acılar öbek öbek set çekti önümüze
Hasret kurşunu yağdı âsûde günümüze

Geldi hazân mevsimi gazel düştü yerlere
Fırâkın tohumları zehir ekte serlere

Ben Segâhı severdim o Nihavend'e aşık
Mahinûr gözlerimde yanan ilk ve son ışık

Sustu makam ve perde sustu taksim ve usûl
Yalnızlık şarkısını besteledi son fasıl

Bir sabah kalktığımda kilitliydi kapısı
Ve sanki üzerime çöktü ahşap yapısı..

Yaktım hatıraları kırdım yazan kalemi
Yokluğu gözlerime resmederken ele mi

Makberî - Ahmet Akkoyun....

Mâhinûr destanı devam ediyor efendim 5. bölümü ile yine sizlerle şiirlerle ve şiir tadında kalınız

İstanbul kokan güzel bir sevda şiiri okumanız dileğiyle, selamlarımla.

Makberî - Ahmet Akkoyun....
.....Devam edecek[

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63571/adi-mahin-r-5.html>

Zemheri (Gönül Pınarı)

Mayıs'da zemheriyim,Ağustos güzünde
Âsûmân'a bakarken hicrân ve hüzünde

Maverâ'nın üstünde,zerre'nin gözünde
Mecnun'un Leyla'sında meczûbun özünde

Ölüm dirim lâfz'ının gönüllü ölünde
Izdirâb yangınının sönmemiş külünde

Rüyaların sır'ında yolların çölünde
Dertli akan pınarın kurumuş gölünde

Sonbaharda gazel'im baharın gülünde
Bulutlarda yağmurum mehtâb'ın tülünde

Şu karşiki dağların yeşili düzünde
Sevdalarda tükenmiş hasretin sözünde

Bülbül'ün kanadında güllerin yüzünde
Pervane'nin aşkında yanarken közünde

Mevlânâ'nın derdinde, Şems-i Tibrizinde
Hakikat dergâhında, mâ'na lebrizinde

Sükût'taki sözlerin sır'lı veczinde
Çöllerin ortasında serâp denizinde

Masumun gözyaşında yetimin dizinde
Yunus'un sofrasında nur dolu izinde

Şair'in kalem'inde şiirin içinde
Heplerin yoklarında,varların hiçinde

Yerde yatan yoksulun kahırlı dilinde
Hicrân'ları okşayan hasretin elinde

Dağlardan çılgın akan suların selinde
Tarlada çiftçilerin tırmık ve belinde

Bulutların üstünde yıldızın peşinde
Uykusuz gecelerde sabahın beşinde

Kaf dağının üstünde zümrüt zebercedde
İncir'in gözyaşında ruh-i mücerred'de

Yesevi'inin aşkında sevgi şevkâtinde
Dünya denen yalan'ın şeb-i firkatinde

Beynin cendere'sinde gözün berisinde
Zaman'dan fersah önde,adım gerisinde

Gönlümü nokta nokta çalan birisinde
Gönlüm benden uzakta, ölü dirisinde

Sayılarda sıfırda dokuz serisinde
Kâinat'ta hesabın kez ve keresinde

Rüya'nın dışındayım hayâl'in eşinde
Bedenimden uzakta gölgemin peşinde

Bir cinnet hâli bende akılda niçinde
Kıyamet alâmeti zuhûrun hiçinde

Nefeslerin şifresi sonsuzun işindeyim
Liyâkat meclisinde gerçeğin dışındeyim

Fatih'in kılıcında Yavuz'un gezindeyim
Merhameti ağlatan sevginin bezindeyim

Bağban'ın bahçelerde gülü derişindeyim
Ölüm'ün her canlıyı yere serişindeyim

Kara kışta tufanım zamanın rengindeyim
Riyaziyat ilminde sıfırın dengindeyim

Bilmediğimi bildim bilenin sengindeyim
Sevdaya yelken açmış bilinmez engindeyim

Efsûni seherdeyim ilmin kertesindeyim
Merhametin sesinde hayâ perdesindeyim

Gâm dağında çileyim mahub'un elindeyim
Aşk deryâdan taşmış tufanın belindeyim

Firâk'ın çığlığında vuslat'ın günündeyim
Ruhum benden uzakta gölgemin önündeyim

Çiçeğin polen'inde günün gecesindeyim
Bülbül'ün lisân'ında aşkın hecesindeyim

Hasretli gönüllerin kanar yâre'sindeyim
Bin parçaya bölünmüş sine pâresindeyim

Dervişin cezbe'sinde tesbihde zikrindeyim
Vatan sevdâsında teşbih'te fikrindeyim

Hamaset rüzgarının gönülsüz seyrindeyim
Siyaset mevta'sının iflahsız fevr'indeyim

Suçluların suçunda cemiyet derdindeyim
Cinnetli cemiyetin cinnetsiz ferdindeyim

Çoban'ın kavalında neyzen'in ney'indeyim
Öz yurdunda muhacir gurbetin heyindeyim

Yetimin gözyaşının tutuşmuş hepindeyim
Cephede Allah diyen askerın kepindeyim

Neden ve niçinlerin sancılı bahsindeyim
Mazinin kiskacında ati'nin hapsindeyim

Kalplerdeki mühürün tarifli dersindeyim
Sözlerimin ardında yalanın tersindeyim

Aşıklar meclisinde sazların telindeyim
Ölüm yalnızlığının kan akan dilindeyim

Makberi'yim yazılan yazı kalemindeyim
Yazılmaz yazıların sonsuz elemindeyim..

Makberî - Ahmet Akkoyun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66092/zemheri-gonul-pinari.html>

Buhara ve Çin'deyim

Ne çıkar ayrılıktan gönül çatası değil,
Sana göre Semerkant,Buhara ve Çin'deyim.
Dilimizden bal akar zehir satası değil
Hiçlerin varındayım, varların hiçindeyim

Makberî der bilene sözlerim hilâf değil
Sorularım var sana neden ve niçindeyim
Ben sözü söz bilirim yalnız kuru laf değil
Kürrenin dışındayım, zerrenin içindeyim

Makberî - Ahmet Akkoyun

Yakın mı uzak,uzak mı yakın ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66194/buhara-ve-cin-deyim.html>

Ah bir bankam olsaydı /Hortumcu

[italik]Ah bir bankam olsaydı boşaltırdım içini
Sonra da temizlerdim hesapların hiçini

Üç beş gün soyguncuya belki çıkardı adım
Rüşvetleri dağıtır dönerdim adım adım

Yurt dışında bir hesap açar abâd olurum
Geçmişî paklayacak bir akraba bulurdum

Bu hengâme içinde dolar zaman aşımı
Ben de pişkinlik ile kurtarırdım başımı

Makberî - Ahmet Akkoyun

Not:
Şiir kara mizahdır[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68241/ah-bir-bankam-olsaydi-hortumcu.html>

Âşıklar dergâhı

Muhabbet bağının gönlü şir'leri
Gönlümü post gibi sermeye geldim
Edep dergâhının koca pirleri
Hakikat sırrına ermeye geldim

Bu dergâh odur ki özler pişirir
Âşk ile yakarken sözler pişirir
Nefs'e hâkim olur yüzler pişirir
Bir lahza kendimi sormaya geldim

Ma'na erlerinin gönül sesiyle
Şiirde edebin bâde taşıyla
Nefsimin önünde durup pusuyla
Kibrimi burada vurmaya geldim

Söz odur içinden hikmeti akar
Söz odur meclise huriler bakar
Dergâhın irfanı ümmiler yakar
Aynada kendimi kırmaya geldim

Âşıkları gördüm nice civanlar
Saçılmış ortaya gül-i divânlar
Eşyanın sırrında âşk'ı sevenler
Gönlümün harcını karmaya geldim

Sözümüz latiftir dahi serindir
Makberî'nin özü sır da derindir
Dediler bu meclis senin yerindir
Sizlerde kendimi görmeye geldim

Makberî-Ahmet Akkoyun

şir= arslan

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/69113/siklar-derg-hi.html>

Yağmur gözlüm

Yağmur gözlüm baharlarım yaz'ımsın
Sensizliğin çekilmiyor bilsene
Vazgeçemem inan alın yazı'ımsın
.....Kara sevda çekilmiyor bilsene
....Yağmur gözlüm bekliyorum gelsene

Yağmur gözlüm bilsen nasıl özledim
Gelir diye yollarını gözledim
Al kalbimi ölümüne sözledim
.....Kara sevda çekilmiyor bilsene
....Yağmur gözlüm yaşlarımı silsene

Yağmur gözlüm nasıl hüzün doluyum
Seni sevdim aşka hasret yoluyum
İnsaf eyle ben de Allah kuluyum
.....Kara sevda çekilmiyor bilsene
...Yağmur gözlüm gözlerime gülsene

Yağmur gözlüm belki günüm sayılı
Çilelerim öbek öbek yayılı
Sen yoksun ya ciğerlerim kıyılı
.....Kara sevda çekilmiyor bilsene
....Yağmur gözlüm sakın deme ölsene

Yağmur gözlüm baharlarım yaz'ımsın
Sensizliğin çekilmiyor bilsene
Vazgeçemem inan alın yazı'ımsın
.....Kara sevda çekilmiyor bilsene
....Yağmur gözlüm bekliyorum gelsene

Makberî - Ahmet Akkoyun.....10/12/2007...12:55.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/71541/yagmur-gozlum.html>

ZaKKara (Muhatabına)

Her bayram mutlak çıkar bizim medya liboşu
Surete aldanmayın beyaz değıldir kara
Gülmekten öldürüyor konuşunca sarhoşu
Ramazan da sakızı patlatıyor ZaKKara

Medya gülü gibidir her mevsimde yetişir
Adap usul dinlemez herkes ile itişir
Biraz alkış almazsa topukları bitişir
Ense kaşır parmağı kütletiyor ZaKKara

Orta oyuncusudur tuluat'ıda bilir
Güzel görmeye görsün ağzı burnuna gelir
Yağ gibi üste çıkar anında kılıf bulur
Günahını gün be gün katlatıyor ZaKKara

Adını sorsan durur kem küm eder şaşırır
Aldanmayın ha Cin'dir sizden akıl aşırır
Lakin cebi deliktir saklıyamaz düşürür
Dağ da Tilkilerini otlatıyor ZaKKara

Hiç bir şey bulamazsa durur skandal yapar
Şeytanla şirket kurar helvadan sandal yapar
Bir göz kalk gidelim der, diğeri parsa kapar
Zanneder ki alemi atlatıyor ZaKKara

Nev zuhur haber bunda fısıltıya çalışır
Her gece saat üç'te Cin'leriyle buluşur
Gün boyu ne aldıysa fifti fifti bölüşür
Horozdan kurban olur çitlatıyor ZaKKara

Kendisini sorarsan ham yobazdır ham softa
Bir türlü çıkaramam acaba hangi safta
Haritası karışmış zinhar tutmuyor pafta
Duyanları hırsından patlatıyor ZaKKara

Yönü mönü karışmış çevir her yana dön'er
Unutulmak kâbus'u mum gibi yanar söner
Yarım saatlik yol da seferidir yer döner
Oruc'u da aklınca şutlatıyor ZaKKara

Görenler alim desin diye ince takılır
Her ağzından çıkan da tepe üstü çakılır
Türban fuzuli diye sol yanına yıkılır
Ayet'i ters okuyup çatlatıyor ZaKKara

Makberî der ki buna akıl ol akıl oku
Eşyanın fitratına mugayir olmaz doku
İki kere iki dört bırak çözmeyi yoku
Şeytanın hücrecini kot'latıyor ZaKKara

Makberî - Ahmet Akkoyun.....

Hayırlı Bayramlar

Edebiyat sitesi ile onun değerli Şair ve Şaireleri her birinizin Muibarek Kurban Bayramını tebrik ediyor Mevladan hanenizde bereketin yüzünüzde tebessümün eksik olmamasını diliyorum.
Bu arada bazılarında da üstteki taşlama ile Bayram tebriki yapıyorum onlar son devrin paredebazları tanıyacaksınız muhakkak..Her bayram mutlaka zuhur eder bu Kurbanda yaklaştı eli kulağında tavuk horoz muhabbeti yapar şimdi

Zakkara böyle zuhur etti şiirde,ha dersiniz kim bu ki demiyecek ve bileceksiniz

Ne beyazdır ne kara
Bekle çıkar bu ara
İpi çıktı pazara
Zakkara bu Zakkara....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/73573/zakkara-muhatabina.html>

Adı Mahinûr (6)

Kara yeller kimbilir hangi yöne savurdu
Giderken her zerremden beni binlerce vurdu

Tam dokuz gün boyunca ne ses geldi ne sedâ
Sanki geri dönüşü olmayan bir elveda

Birgün kapı çalındı ürkek bir ayak sesi
Postacının elinde kalın bir zarf destesi

Siyah bir kalem ile isim adres yazılı
Zarfın arka yüzüne Mahinûr'u kazılı

Zarfı alıp odaya girip sessiz oturdum
Saatlerce açmadan bakıp öylece durdum

Sonra derin bir nefes renk gelince benzime
Mahinûr'un kokusu çarpıverdi genzime

Zarfın içinde pembe renkli mektup uzuyor
En başında koskoca ey DİL-HUN'um yazıyor

Habersiz bu gidişim değildir asla vedâ
Ölümden önce olmaz sana asla elvedâ

Sakın kesme ümidi sakın yeise düşme
Hasret yangınlarının ateşlerinde pişme

Gelişim yine sana dönüşüm yine sana
İsterse iki elim bulansın kızıl kana

Sadabatta ettiğim yeminim hala baki
Söylemiştim rüyamda aşkın içirdi saki

Ya sen varsın kalbimde ya sen varsın ya da sen
Bırak seninle bitsin ,dinsin hasret-i gülşen

Kalbine kurşun gibi sorular sorma kalsın
Alem bize bakarak aşkın sırrına dalsın

Aslı beni görseydi mutlak deli sanırdı
Kerem seni görseydi gerçek aşkı tanırdı

Çok değil ki sadece on gün sonra ordayım
Ah bir bilsen burada sensiz nasıl dardayım

Buz dağında yol almak daha kolaymış meğer
Senle geçen bir anım inan bin asra değer

Makberi - Ahmet Akkoyun.....Devam edecek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74816/adi-mahin-r-6.html>

Posta kuşu (son mektup)

gecenin içindeyim
ve gecenin içinde ben
kaldırımları öpen yalnızlığın şarkısı
bir de
rüzgârdan sallanan iki sokak lambası
sırlarım dökülüyor
arnavut kaldırımlarına
kızıl sofrada yakut
hüzün denilen çile

ürkek bakışlarımla geceyi tarıyorum
hasret kurşunlarıyla
yalnızlığı tam alnından vuruyorum
devrilmiyor
mermiler tükeniyor
yoruluyorum

kulaklarımda hâlâ beynimi tırmalayan
vuslat çığlıkları
hücrelerim dağılıyor
duygularım yığılıyor
ay karanlık gecede kaldırımlara
sarsılıyorum

bu sana son mektubum
düşerken satırlara intizârda her kelime
kimbilir
kimbilir belki hiç geçmeyecek eline
biliyormusun çile bakışım
yürek yakışım
dün dün yine geri geldi
sana son diye yazdığım
sonu olmayan mektup
hani hani şu bizim haberci başı
turna kuşuyla gönderdiğim
ve almadan geriye gönderdiğin
oysa
oysa neler neler yazmıştım sana

ahhh bir bilsen
bilebilsen
telli turnanın kanatlarına
ve hâlâ bitmeyen inatlarına
garip turnam,dertli turnam
iki göz iki çeşme
yok derken ağlıyordu

döküldü birer birer kanatlarından
yazdığım satır başları
seni aramaktan bitkin ve perişan
gözler kömür karası
iki nefes arası
ahhhh be yürek yarası
onu gönderirken ne ümitlerim vardı
alı al moru yeşil
sensiz gecelerde
ellerimden tutardı
dün gelen posta kuşunun boynu bükük kırık kanadı
ve hala
ve hâlâ bende dinmeyen vuslat inadı

oysa oysa bana söylemişti
kanadı kırık bilge turna
eğer gelmiyorsa cevapların arkası
vurmalısın bir kelepçe
yüreğinden ta kalbine
anla ki anla ki bitmiş bu sevda şarkısı
anlıyorum anlıyorum haklıymış bilge turna
ne yazık ki anlatamıyorum
hüzün karası çığlıklarının
zehirli bir zar gibi sardığı, ta ortasından
binlerce yardığı
çilegâhımda naza
yürek denen enkaza

ve bu mektubu yazıyorum
buz kırığı gözyaşlarımla yine sana yine sana
tekrar yalvarmaktan başka bir çarede yok
posta kuşuna
yanına gidiyorum yorgun mu yorgun
aynı ben gibi
kanatları kırık
yüreği yanık
balkonda öylece uzanmış
gözleri yarı aralık
kahrından dökülmüş üç beş tüyde cabası
esen rüzgâra inat çökmüştü
yanıbaşına
ağlıyor gibiydi bana bakan gözleri
acıdım çok acıdım
posta kuşuna
sonra bir tuhaf oldum dokunduğumda
kaskatı olmuştu buzdan bedeni
suçladım kendimi
sanki de bendim nedeni
o gözleri sönmüştü
anladım bir daha olamyacaktı
benim için mesafeler gideni

kimbilir kaç bahar öncesi
zorla gülmüştü
geri gelen o son mektupla beraber
ümitlerim gibi o da
o da
sessizce ölmüştü

gözlerim çivilenmiş boşluğa bakıyorum
ve elveda sana
iki gözüm arası
hüzün çırası
offfff be yürek yarası
gözlerimden süzülen iki şebnem gözyaşı
daha düşerken yere
havada kırılıyor
ellerimdeki mektuba son defa bakıyorum
gözlerim kararıyor
ellerim sararıyor
ağlayarak ve ağlayarak yakıyorum

Makberî-Ahmet AKKOYUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75496/posta-kusu-son-mektup.html>

Dağlar Elif söyledi

Elif'im Elif'im söylerken dilim
Yâr yüzünde allar Elif söyledi.....ooof Elif söyledi
Gelinlik kızların ördüğü kilim
Yüzlerinde tüller Elif söyledi.....ooof Elif söyledi

Yüce dağ başına serdim çulumu
Felek aman vermez kesti yolumu.....ooof kesti yolumu
Kime sorsam susar nazlı gülümü
Bülbül ağlar güller Elif söyledi.....ooof Elif söyledi

Yola revân olup aştım dağları
Kuruttun gönlümde bahçe bağları.....ooof bahçe bağları
Elifim geçiyor gençlik çağları
Çalan sazım yollar Elif söyledi.....ooof Elif söyledi

Seni sordum göğde doğan mâhıma
Kurt kuş sedâ verdi duyup ahıma.....ooof duyup ahıma
Nasıl varacağım gönül şahıma
Eşim dostum el'ler Elif söyledi.....ooof Elif söyledi

Mecnun gibi düştüm çölden çöllere
Türkümü yaktılar dilden dillere.....ooof dilden dillere
Yitirdim özümü halden hallere
Girer iken dilller ,Elif söyledi.....ooof Elif söyledi

Eğilip suyunu içtiğim pınar
Geçmez boğazımdan içerim yanar.....ooof içerim yanar
Gezip dolaştığım kıyı ve kenar
Boz bulanık göller Elif söyledi.....ooof Elif söyledi

Mor menekşe sümbül anladı beni
Gece dertlerimle inledi beni.....ooof inledi beni
Yağmur yaşın döküp dinledi beni
Saçımdaki teller Elif söyledi.....ooof Elif söyledi

Hey Makberî sedân kalmaz ardından
Analar ağlıyor senin derdinden.....ooof senin derdinden
En sonunda öksüz kaldın yurdundan
Küskün esen yeller Elif söyledi.....ooof Elif söyledi

Makberî - Ahmet Akkoyun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75714/daglar-elif-soyledi.html>

Fasl-ı hazân

Artık yazar mı bilmem seni satır ve kıta
Siyah beyaz karıştı gri sana elveda
Fasl-ı hazân vaktidir hayâllerde inkita
İçimde ki benim sen ,sana temelden vedâ

Gece kör gece sağır yok ay yüzünde resim
Çığlığında zamanın sahte gülüş ve riyâ
Ayna kırıklarında kuru yaprak bir cisim
Odamda ki lambada can veriyorken ziyâ

Şimdi sessizlik vakti sensizliğinde nefes
Seni sana bıraktım gölgeni al öyle git
Kapalı kapıların azadlığında kafes
Kalp çilede müebbet üstünde dikenli çit

Bir hıçkırık tufanı belki maziden kalan
Ya da üç beş tebessüm gözbebeğinde yara
Gün bitti yarını yok bağ bozumunda yalan
İçinde ben olmayan senleri sen de ara

Borsa da şimdi rüya tahtaları kapalı
Ayrılık tavan yaptı vefâ yorgun mezatta
Deniz'e fırlattığım şişe çelik tapalı
Aklım,fikrim ve ruhum,hâlâ hâlâ tezâtta

Ve bitmeli bu şarkı ses koptu teli sustu
Rüzgâr kulaklarıma o eski günler desin
Günlerim dünlerimi gözümde geri kustu
Beynimi parça parça edip dururken sesin

Hatıran bölük pörçük,soldu sevdada nakış
Yalnızlığında hasret içi girift bir hece
Şimdi geride kalan öksüzlüğünde bakış
Sislerde esir güneş, ateş içinde gece

Kalmadı söz ve hece muzdârip mahzun nesir
Sararmış resimlerin bakışları yaralı
Zannetme hükmündedir Makberî'ce bu hasır
Dağlara türkü yazdım zincirleri kırılı

Makberî - Ahmet Akkoyun.....29/12/2007.....14::00.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75964/fasl-i-haz-n.html>

Fazla söze ne hacet (1)

Türban başta
Başlar taşta

Baş ayakta
Ayak Başta

Tren garda
Yolcu surda

Türklük hakir
Tarih bakir

Aslan hasta
Alem yasta

Zikir mağdur
Fikir mahsur

Cümle aciz
Tümce taciz

Türkü barda
Bar hovarda

İhlas çıplak
Gırtlak gırtlak

Hayâl boşta
Rüya hoşta

Devlet ebet
Ebet müddet

Mehter yorgun
Renkler dargın

Ümit zarda
Zarcı kârda

Sevda sözde
Şehvet gözde

Rüşvet mübâh
Sevmek günâh

Akıl meşgûl
İdrâk melûl

Vefâ mahmur
Ağyâr mağrur

İclâl ipte
İkbâl dipte

Masum zânlı
Mücrim şanlı

Cambaz telde
Mu'di selde

Edep suçlu
Üryân haçlı

Gerçek bezgin
Riyâ azgın

Tarih sırda
Sırlar yolda

Denklem zorda
İrfân barda

Kadı boşta
Soysuz hoşta

Sükût Hekim
Öfke Hâkim

Veli şaşkın
Deli taşkın

Mâ'nâ yokta
Yoklar çokta

İbiş izde
Çirkef dizde

Allah Bir'de
Kullar kirde

Haram, Helâl
Vebâl,Vebâl

Makberi - Ahmet Akkoyun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/76295/fazla-soze-ne-hacet-1.html>

Cavidan 1

Dinle yediveren sümbül çiçeğim
Dinlerken kaşını yıkma Cavidan
Okuduğun mektup aşk-ı gerçeğim
Lafımı ağzıma tıkma Cavidan

Bir bir anlatayım bırak sözümü
Yalnız sende açtım sevda gözümü
Yola revân ettin ,sevip güzümü
Ürkek ceylan gibi, sekme Cavidan

Bak ayrı düşeli dillerim esir
Merâm yazamıyor hece ve nesir
Sen ondalık yüzde ,bölüm ve kesir
Şimşek olup hüznün çakma Cavidan

Sırma saçlarını tülbentle sakla
Gölge yanında mı elinle yokla
Eğer yoksa gölge azıcık bekle
Yalnız sokaklara çıkma Cavidan

Sana geleceğim ümidim kırık
Bir türlü yol vermez dağlarda doruk
Resmin rüyalarda ağlıyor buruk
Üzülüp canını sıkma Cavidan

Ferhat olur dağa tünel kazarım
Ummanlarda mahi olur yüzerim
Seyyah olur yedi alem gezerim
Sakin başkasına bakma Cavidan

Aldığım nefesin havam suyumsun
Asla vazgeçemem nazlı huyumsun
Ayın ondördün de doğan ay'ımsın
Sakin yıldız olup akma Cavidan

Kaybetmek korkusu kanayan yara
Yoksun ya yanımda ciğerim kara
Beni sorar isen içinde ara
Belki dönmez diye bıkmam Cavidan

Aklına sadece vuslatı getir
Gâm tasa ne varsa gülerek bitir
Mektubu kalbinin üstünde yatır
Darılıp ateşte yakma Cavidan

Sağ yanım burada solum orada
Ellerim kurudu gözüm sırada
Bir selam da olsa gönder arada
Beni dertten derde sokma Cavidan

Rüyamda hayâlin nergis açıyor
Elim uzandıkça sanki kaçıyor
Nasıl anlatayım içim geçiyor
Ne olur boynunu bükme Cavidan

Gönül pınarına ruhumu bandım
İçtikçe susadım daha da yandım
Öyle ben oldun ki seni ben sandım
Susup köklerimi sökme Cavidan

Ahdini unutma vermiştin güman

Ne Devrân engeller dedin ne zaman
Eğer benden bıkip dersen el aman
Hatıramı çöpe dökme Cavidan

Yazdığım her satır aşkıma delil
İstemem kaderin olmasın zelil
Bize yardım etsin Kudret-i Celil
Gönlünü gönlümden çekme Cavidan

İkimize düşen ayrılık ,azık
Seni sevmez isem bana da yazık
Neyleyim Dünyanın rotası bozuk
Bahçeme vedâyı ekme Cavidan

Söylemiştim ancak ölüm ayırır
Bizi bizden başka kimler kayırır
Makberîyim sinem dermân buyurur
Hasreti sur gibi dikme Cavidan
.....Hasreti sur gibi dikme Cavidan

Makberî - Ahmet Akkoyun.....03/01/2008.....21::55.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77358/cavidan-1.html>

Ahh bu gece

Uyudu uyandı kör karanlıklar
Hasreti sabaha vurdu bu gece
Rüzgarlar hıçkırdı sustu çığlıklar
Ay bakıp geceye durdu bu gece

Gece yalnızları ümit çaresi
Vuslatı karanlık sardı bu gece
Ölümü örterken şevkât perdesi
Derdini içinden yordu bu gece

Geceler suskundu öksüz çaresiz
Sükûtu gönlümü yardı bu gece
Zannettim geceler olur yâresiz
Gördümki esrarı zârdı bu gece

Kara gözlerinde hüznün ağladı
Gözlerinde kan'ı vardı bu gece
Şimşekler tutuştu kader bağladı
Gönlünde sevdası zordu bu gece

Geçmedi vakitler gelmedi sabah
Gece yalnızlığı yârdı bu gece
Gecenin aşkını bilmedi sabah
Uyandı derdini sordu bu gece

Geceler saklayın gözyaşlarımı
Aşılmaz bir kale surdu bu gece
Bir sana söyledim eyvah'larımı
Sır'larım sine'mi vurdu bu gece

Geceyi dinlerken yaktım yasımı
Aldı yüreğimi gerdi bu gece
Yok etti bir anda can elmasımı
Küllerimi yere serdi bu gece

Tutuştı bir anda alevde hece
Gök yarıldı Âlem nârdı bu gece
Çözüldü çözülmaz gizli bilmece
İki yaralı can var'dı bu gece

Sabaha vurulmuş gece ezelden
Aşkının önünde serdi bu gece
Geçtim gönlümdeki sahte güzelden
Hicrânı gönlüme derdi bu gece

Gece gözyaşını döktü sessizce
Ağladı ağladı zordu bu gece
Var mı bizden başka dedi gizlice
Gördüm ki yüreği hârdı bu gece

Bir gece ağladı bir ben ağladım
Yaşlarımız derdi verdi bu gece
Bir geceye birde bana ağladım
Tutuştı yüreğim kordu bu gece

Gecenin derdini yazdı nesirler
Gece Leylasını gördü bu gece
Kalemin gözyaşı kalb-i esirler
Makberî sırrına erdi bu gece

Makberi - Ahmet Akkoyun.....04/04/2007.....00.20.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/78590/ahh-bu-gece.html>

Hasret nedir?

Hasret ayrılmaktır anadan yâr dan
Yetimin boynunu burması hasret
Bazen selâm gelir uzak diyardan
Gurbetin Vatanı sorması hasret

Bülbülün gülüne gâmlı bakışı
Lale ,Sümbüllerin yürek yakışı
Seven gönüllerin nârlı nakışı
Bedeni ateşe sürmesi hasret

Kimi bir yâr sever kimi bir güzel
Sevdikçe bağrında can verir gazel
Damarlarda gezer Leyla'sı ezel
Yanarken kemâle ermesi hasret

Rindâne dolaşır gözler buğulu
Bilinmez içinde neler yığılı
Lokma boğazında kalır ağulu
Ciğere yarayı sürmesi hasret

Ümidi yolların üstünde vurgun
Gülmeyen bahtına sitemli kırgın
Gözleri kapanmaz kirpiği dargın
Rüzgâra haberi sorması hasret

Gökyüzü bir adım iner ve çıkar
Kayan yıldız olur yalnızlık akar
Oturur derdini sazına döker
Çalarken telleri kırması hasret

İçinde çağlarken bir deli pınar
Turna kanadının üstüne konar
Elbet dağ devrilir yıkılır çınar
Ay'ı iki parça yarması hasret

Bazen Bayrak olur gönderi saran
Bazen bir ağıttır kara yel, boran
Ne arayan olur ne de bir soran
Hayâl'in gerçeği görmesi hasret

An gelir nefesler sanki sayılı
Hüzünler Dağ,bayır,ova yayılı
Vuslat bir serâbtır kara büyülü
Feryâdın dağları sarması hasret

Görülen resimler bir bir küçülür
Kaf Dağı son çare ümit seçilir
Mesafe tükenir ruhen geçilir
Deryada geminin arması hasret

Sevdim dersin amma sevilen kaçır
Kalbine, giderken çılgılığı saçır
Bir başına yalnız kalırsın naçâr
Vefânın zinciri germesi hasret

Ne yollar tükenir ne diner sızın
Sana zindan gelir gün orta yaz'ın
Ağlar tebessümün kan kusar nazın
Nabzın ağır ağır durması hasret

İçinde hicrânın savrulur tozu

Yüzünde terlerin kavrulur tuzu
Gün gelir aşğın tükenir sözü
Kendini dağlara vurması hasret

Kuşların soğuktan sığağa göçü
Canın cânânına vuslattır suçu
Bir günde ak sarar simsiyah saç
Trenin Garlara varması hasret

Uzarlarda olan duymaz sesini
Bilmeyen anlamaz buruk yasını
Bin cefâyla doldur gönül tasını
Aklın cinnetini sorması hasret

Yazarken şikayet eder murakıp
En sevdiğin gider seni bırakıp
Hazân sırdaşındır baharın rakip
Gönlün dertten derde girmesi hasret

Eller omuzlardan düşer kırılır
Muhannet sözüyle sinen yarılr
Son noktaya işte öyle varılır
Nefesin buharı örmesi hasret

Kader ağ yapmaya örer ipliği
Bulursun hiçlerde sefil hepliği
Yürek bir enkâzdır figân çöplüğü
Vedânın sedâyı dürmesi hasret

Kalbinde bir deli acıdır yanar
Ecel gelir sana bâdeyi sunar
Virân ocağına kör Baykuş tüner
Zamanın son vakti vurması hasret

Hey Makberî hasret senin ilacın
Yandıkça pişersin dinmesin acın
Bir gün kös vurulur takılır tacın
Kefenin üstünde sırması hasret

Makberî - Ahmet Akkoyun.....14/01/2008.....ist

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/80054/hasret-nedir.html>

Dava ve genç

Fikr'i aşk süzgecinde tut elinle al çevir
Akla ziyân ne varsa onu çevir ve devir

Dava liyâkat'ini almak için hazırlan
İman'ın gevher'ini düstur ederek hızlan

Sende görmeli herkes muazzez davasını
Al onun yudum,yudum mücerred havasını

Geçmelisin uğruna anadan,yârdan candan
Bayrağı böyle çizdik yere düşen al kandan

İman,Vatan ve Millet budur senin ön sözün
Bilmelisin ki en son, söylenen söz sonsuzun

Durma kaldır başını imanın dağlar yarar
Bu dava'da firdevssin işte sana son karar

Yer yüzünde yaşıyan zulmleri silmelisin
Türk'ün asli görevi merhamet,bilmelisin

Kaf dağını önüne koysalar geçeceksin
Derya'ları bir kulaç ortadan biçeceksin

Masumun göz yaşları seninle son bulmalı
Senin olduğun yerde mefkûre'n yol almalı

Kalbini iki parça ortadan dileceksin
Nefs,kibir ve gurur'a sadece güleceksin

Bu dava saç telini ortasından bölmektir
Ülkü'nün sevdasıyla yaşıyorken ölmektir

Kızıl elman olmalı kara gecede nakış
Hakikat sırlarına can yakıcı bir bakış

Fethin ruhu doğmalı seninle nefes nefes
Rehberin yüce Kur'an kalbin içinde kafes

Ötüken'de sabahsın Malazgirt'te gün orta
Viyana'dan ötesi olmalıdır son nokta

Göğsün siper olmalı yalçın kayalar gibi
Bilmelisin ki senden ,öncekiler böyleydi

Hırçın dalgalar gibi bend'ini aşmalısın
Nûr izinde giderek Derya'da taşmalısın

Bu davâ'nın aşkıyla destanlar yazacaksın
Örnek bir nesil olup ezber'ler bozacaksın

Sana emanet olan ecdadının aktidir
Zincirler kırmalısın şimdi fetih vaktidir

Sancağın hür esmeli onu gözünden sakın
Dün,bugün gerilerde yarın daha da yakın

Ak saçlı beğler bile hâz almalı hızından
Güneş şevk'le doğmalı alındaki yazı'ndan

Durmak vakti değildir,seni bekliyor devrân

Tekbir yolda yoldaşın haydi yiğidim davran

Ey Türk oğlu doğ artık Türk'ün kara baht'ndan
Sonsuza dek mukaddes olmalıdır bu Vatan

Makberî - Ahmet AKKOYUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81327/dava-ve-genc.html>

Cavidan 2

Hoş geldin can gülüm güneşten erken
Gönül kapım açık bozma Cavidan
Tam sana nasılsın,merhaba derken
Gidecekmiş gibi süzme Cavidan

Gece kâbus gördüm rengin solmuştu
Kara gözlerine yaşlar dolmuştu
Ağyâr ellerimden seni almıştı
Yüzünü süslerken hızma Cavidan

Tam üç ay on gündür lokmalar haram
Günden güne azdı büyüdü yaram
Hasret dağlar aştı gâm buram buram
Başında ipekten yazma Cavidan

Bir deli volkansın içimde yanan
Zümrüd-ü ankamsın başıma konan
Olmazsan olur mu yangınım sönen
Boyun büküp beni üzme Cavidan

Aklıma geldikçe tutulur nutkum
Deryalar taşırır dökersem sıtkım
Sesin yorganımdır nefesin atkım
Yokluğun böğrüme Kazma Cavidan

Ne yapsam nafile bilemiyorum
Gözümde resimsin silemiyorum
Sensiz nefes bile dilemiyorum
Şeksiz bağlanmışım çözme cavidan

Ruhum intizârda beyne vurunca
Saatler zamana tuzak kurunca
Daha mutlu gezer topal karınca
Yolumdan yolunu çizme Cavidan

Üstünde ibrişim oyalı yelek
Yanı başımdasın efsûni dilek
İster misin kalsın havada bilek
Korkusuyla derim yüzme Cavidan

Sevdamıza bakıp içi geçenler
Seni sordu, bana ömür biçenler
Daha düne kadar deli seçenler
Olsun,onlara da kızma Cavidan

Adın kaderimdir bana yazılı
Sensiz geçen günüm zehir,sızılı
Firdevsi esersin ömre kazılı
Bensiz rüyalarda gezme Cavidan

Uzarlarda olman ölümden beter
Virân olur evim Baykuşlar öter
Yeter kara gözlüm ayrılık yeter
Derdi boncuk gibi dizme Cavidan

Bak seni söylerken titriyor dilim
Türkmen nakışında feryadım kilim
Canımsın ,kanımsın obam ve il'im
Böyle sevdim diye bezme Cavidan

Saçlarını tek tek okşamak nasıl

Unuttum kokunu muradım hasil
Böyle noktalsın gülşen-i fasıl
Benden başkasını sezme Cavidan

Sen ol da seninle ölmekte güzel
Son nefeste olsa gülmekte güzel
Gönlünü gönlümde bilmekte güzel
Sırrımı yabana yaz ma Cavidan

Ne sevdalar gördüm zamansız bitti
Ne Mecnunlar gördüm terkedip gitti
Bu Feleğin gücü bize mi yetti
Öyle dudağını büzme Cavidan

Geç içeri otur kalbimde yerin
Öyle bir sevda ki derinden derin
Makberî'dir senin Mahşeri yârin
Ölmeden kabrimi kaz ma Cavidan

Makberî - Ahmet Akkoyun.....20/01/2008.....01::20.....İst

Daha önce tek bölümlük bir eser olarak yazdığımız Cavidan adlı şiirimizi değerli arkadaşlar devamıda olsa idi diye söyleyince bize de Cavidan 2 yi yazmak düştü yazması bizden takdir sizlerden efendim
Şiirlerle ve şiir tadında kalınız selamlarımla
Makberî

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81637/cavidan-2.html>

Medet ya Resûlullah

Rebi-ül-evvel ay'ı nın onbir'inci gece'si
Bekliyordu misafiri Semâvât'ın nice'si

Doğdu o gül dâne'si nûr'a garkoldu cihân
Yıkıldı lat ile uzza dahi o demde heman

Hâk kitabın sahibleri hasret ile bakıştı
O gün nûr'u Semâvât'a ne güzel bir nakıştı

Açıldı Rahmet kapısı ol Rahmet-i Rahmân'ın
O gün güller açtı yüzü virân olmuş zaman'ın

Arş ve Ferş'de ne var ise dahi tâzim'e durdu
Gök yarıldı sevda'sından ay'ın nabzı aşk vurdu

Ve devrildi birer birer kartondan kof kuleler
Prangalar parça parça âzâd oldu köle'ler

O ki bir gül dâne'siydi Habibiydi Hüdâ'nın
Nûr-u sadâ oldu dahi yeryüzünde seda'nın

Saf saf olup da Melekler kapısına dizildi
O gün küfrün kapıları ebediyyen çizildi

Ay sensiz geçen geceye bakıp bakıp darıldı
O gün aşk'la doldu Âlem birbirine sarıldı

Nübüvvet mührünü bile getirmişdin Yüce'den
O gün müjdesi gelmişti Âlem'lere geceden

Hoş geldin Âlem-i Sultan nûr'a doyurdun bizi
Aldın küfrün kapısından imân'a vurdun bizi

Selâm olsun ey nûr-u Hâk Âlemlerin dermân'ı
Sen ki gönüller gülüsün muhabbetin Fermân'ı

Ene denilen o günde Ümmet'im diyen sensin
Sen ki Sultanlar Sultan'ı ol Rahmet-i gülşensin

Nûr'un ile doldur bizim virân gönül bağımız
Derdin ile dil-şâd olsun öyle geçsin çağımız

Biz ki nâ-çâr biz ki naif ben-i adem nâdim'iz
Nûr'un ile yol almaya hazırlanmış hâdim'iz

Makberî derdi-i giryân himmet ey Nebi himmet
Kurudu asrın idrâki zillet'e düştü Ümmet

Makberi- Ahmet Akkoyun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82696/medet-ya-res-lullah.html>

Yoksulun ölümü

Bismillah diyerek kapıya çıktı
Kar, diye söylendi büktü boynunu
Dönüp çocuklara hüzünle baktı
Zor, diye söylendi büktü boynunu

Üç gündür yemek yok evde ocakta
Bir torba kömür yok kalsa sıcakta
Çıplak perişanlık naçâr kucakta
Kor, diye söylendi büktü boynunu

İlk önce saçını karlar yokladı
Sol cebinde resim öpüp kokladı
Döndü çocuklardan yaşı sakladı
Dürr, diye söylendi büktü boynunu

Gün boyu sokakta dolandı durdu
Olmayan işleri nafîle sordu
Bulamadı kara bahtına yordu
Zâr, diye söylendi büktü boynunu

Yırtık ceketinden karlar süzüldü
Gözünde bir hayâl ona üzüldü
Üşüdü ,titredi öyle büzüldü
Gör ,diye söylendi büktü boynunu

Vitrinlere baktı gözü takıldı
Aş evini gördü içi söküldü
İçeriye girdi kaşı yıkıldı
Sar, diye söylendi büktü boynunu

Utandı mahcuptu dışarı çıktı
Durup kumpanyaya acıyla baktı
O an yüreğine kurşunlar aktı
Ar, diye söylendi büktü boynunu

Belki yaşamazdı daha da fazla
Sarmasa çocuklar kalbini nazla
Gündüz duâlarda gece niyazla
Nûr, diye söylendi büktü boynunu

Bir bir hatıralar geçti gözünden
Kuru bir hıçkırık çıktı sözünden
Al al oldu hicâp düştü yüzünden
Dur ,diye söylendi büktü boynunu

Sustukça daha da yığıldı derdi
Çaresizlik dedi yıkarmış merdi
Düştü gölgesine kızarak vurdu
Sür diye söylendi büktü boynunu

Bağrında sızladı açık yarası
Kara gözlerinde hicrân karası
Talihine dargın yoktu arası
Kör, diye söylendi büktü boynunu

Elleri kahırla cebine gitti
Solmuş aynasını yüzüne tuttu
Sapsarıydı benzi aynaya çattı
Kır ,diye söylendi büktü boynunu

Aklını zorladı gül'ünün hali
Yalnız kalacaksın diyordu dili
Ölürken son defa uzandı eli
Yâr, diye söylendi büktü boynunu

Zaman çıldırmıştı gül'ünden ayrı
Vurgun yaşıyordu yüreği sayrı
Bari çocuklara olsaydı hayrı
Kâr, diye söylendi büktü boynunu

Ne geleni vardı ne de gideni
Bir tek yoksullukdu bunun nedeni
Gül'ü'de solmuştu, enkâz bedeni
Vur, dedi söylendi büktü boynunu

Evine dönerken hasreti yandı
Yol boyunca başı fırlandı döndü
Gözleri karardı bakışı söndü
Pir, dedi söylendi büktü boynunu

Kapıyı çalarken yığıldı kaldı
Başı yere vurdu gözleri daldı
İki damla kanı burnundan geldi
Bir, diye söylendi büktü boynunu

Çocuklar eşiğe feryat düşürdü
Gördüm ciğerimi yaktı pişirdi
Hey Makberî çile yolu şaşırdı
Gir, diye söylendi büktü boynunu

Makberî - Ahmet Akkoyun.....25/01/2008.....12::05.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/83068/yoksulun-olumu.html>

Gözler

Dün gece radyoda bir şenlik ağa
Herkes bana yazar gözler üstüne
Deve göz şiiri takıldı ağa
Satırlara sızar gözler üstüne

Kazan kaldırdılar biraz da nazla
Şiir yaz diyerek geldiler gazla
Vallahi onların günahı fazla
Yoksa değer nazar gözler üstüne

Türlü göze şiir yazdım yetmemiş
Liste eksik imiş daha bitmemiş
Demek ki yazılan göze batmamış
Fazla bizi bozar gözler üstüne

Söyledim ve lakin dinleyen hani
Gelip geçiciyiz bu dünya fani
Yazıp kurtulayım öyleyse yani
Gözler sanki Hazâr gözler üstüne

Deve göz yumuşak melülce bakar
Şikayetçi değil sevgisi yakar
Çölde dolaşırken mecnunu çıkar
Şiirleri düzer gözler üstüne

İnek gözü dersin sımsıcak iri
Salınarak gezer sanırsın huri
Kendini tutamaz görünce yâri
Gözlerini süzer gözler üstüne

Sızlanıp durmayın keçi sırada
Ürkektir bakışı sanki yarada
Koyun göz munistir bekler orada
Dudağını büzer gözler üstüne

Kekliğin gözleri küçük ve şirin
Turnanın gözleri ezelden narin
İbibik öksüzdür bakışı derin
Derdi sizi ezer gözler üstüne

Ceylan göz farklıdır şiirde lider
Bakışı bakanı canından eder
Söze fazla gelmez incinip gider
Yüreğini sezer gözler üstüne

Eşek göz şüphesiz gözlerin şahı
Yanına gelirse kıskanır ahu
Ona şiir yazdım yetmez mi yahu
Sonra gönlü bezer* gözler üstüne (1)

Katır gözleri ki süzüm süzülür
Hani benim sıram diye üzülür
Damarı tutarsa sihir bozulur
Vurur yeri kazar gözler üstüne

Tilki gözler biraz şüpheci çıkar
Dilerse lafını ağzına tıkar
İyidir hoştur ya suçunu yıkar
Türlü plan çözer gözler üstüne

Zebranın gözleri eşeğe yakın

İbret gözü ile hele bir bakın
Vefâ abidesi üzmeyin sakın
Lisanını bezer*gözler üstüne (2)

Kartalın gözleri keskin ve çekik
Bir kez bağlanırsa aşkına rakik
Bazen şimşek olur bazende akik
Gökte resim çizer gözler üstüne

Maymun gözü farklı şükürü noksan
Nafile, sözlerden zebercet taksan
Değerin bulunmaz maddece yoksan
Gizli gizli kızar gözler üstüne

Arslan gözü sadık bakışı merttir
Yüreği kadife sedası serttir
Söylemez sırrını sıdkını tarttır
Ormanlarda tozar gözler üstüne

Kurt gözü olanın diktir bakışı
Hür gezmeyi sever sevda nakışı
Dağlar kadar gani gönül akışı
Dere tepe gezer gözler üstüne

Karınca'nın gözü küçük göremem
Arı da iğne var varıp soramam
Bukalemun renksiz asla yoramam
Türlü renkler düzer gözler üstüne

Yılan göz soğuktur dondurur kanı
Bağlanmadan önce birazcık tanı
Uzaktan sevmesi en güzel yanı
Hevesini yüzer gözler üstüne

Baykuşun gözleri benzer insana
Neler söyleyecek gelse lisana
Eğer anlar isen nasihat sana
Temaşası lazer gözler üstüne

Münafık gözlere sakın ha kanma
Vefâsı esnektir ah edip yanma
Sonra pişman olup geçmişi anma
Sadakatte hızar gözler üstüne

Bülbülü yazmadım şöhreti baki
O gözlerde aşkın eseri vaki
Hasreti yâr diye uzatmış saki
Muhabbeti uzar gözler üstüne

Birde göz vardır ki bakışı yazı
Rengi mühim değil bahşeder hâzı
Göz göze gelince yok olur sızı
Sanma seni üzer gözler üstüne

Onur Bilge'nin de muradı hasıl
Baybora sesini kışın bir fasıl
Yakuti sen söyle bu liste nasıl
Sürrealist dil zâr gözler üstüne

Necdet Arslan hassas sinesi Han'dır
Halil paşa sessiz, Hiddeti candır
Ozan ilo yutmaz sıkıysa kandır
Tutar mâni dizer gözler üstüne

Topyekün şiiri yazdım ki susun
İster hışım ile gözleri kışın
Tutarsanız beni sehpa da asın
Yoksa şiir azar gözler üstüne

Siz dediniz yazdım bitti mi suçum
Ancak bu kadara yetiyor gücüm
Daha yaz dersiniz yetişir öcüm
Başlar çarşı pazar gözler üstüne

Makberî latifân sözleri bitir
Sonuna saygı ve selamı getir
Dişler gıcırıyor bak çatır çutur
Kazarlar bir mezar gözler üstüne

Makberî - Ahmet Akkoyun

bezer (1)= süsler
bezer (2) =bıkar

Tamamı 28 kıta 6+5=11 lik hece vezni ile yazılmıştır şiir biraz uzun
inşallah sizi sıkmamıştır sabrınız için teşekkürler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84122/gozler.html>

Sözüm mü değdi ?

Elimde güllerim boynunu büktü
Bilmedim gülüme,güzüm mü değdi
İçime bir ateş bir hüznün çöktü
Savruldu küllerim,közüm mü değdi

Kara gözlerinde keder yorgundu
Sabah hiç olmadı hüznün mü değdi
O gece ay bile sana vurgundu
Yoksa uzandında yüzün mü değdi

Dün gece bekledim hayâlin geldi
Üzgün bakıyordun sözüm mü değdi
Geceler gözümden gölgeni sildi
Gölgene bakarken gözüm mü değdi

Gönlümdür gönlünün değişmez yeri
Severken bilmeden sızım mı değdi
Sen bir bahar idin bense zemheri
Beni güldürmeyen yazı'm mı değdi

Makberî - Ahmet Akkoyun.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84876/sozum-mu-degdi.html>

Aşkıni kalbimden savurdum gitti(Türkü gibi)

Yazdığın mektuplar ardından yandı
Sanma ki bu gönül ismini andı
O bir daha olmaz bir kere kandı
Aşkıni kalbimden savurdum gitti

Arama istersen unut adımı
Kopardın kalbimden yazık aşkıni
Kapandı kapısı çalma kapımı
Aşkıni kalbimden savurdum gitti

Sana söylemiştim gitme istersen
Ben bir kez giderim eğer gidersem
Boşuna bekleme geri gel dersen
Aşkıni kalbimden savurdum gitti

Yazdığın mektuplar ardından yandı
Sanma ki bu gönül ismini andı
O bir daha olmaz bir kere kandı
Aşkıni kalbimden savurdum gitti

.....Yolun açık olsun git güle,güle
.....Şimdiden ismini unuttum bile
.....Arada bulursun aşkına köle
.....Aşkıni kalbimden savurdum gitti.....nakarat

Makberî - Ahmet Akkoyun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85273/askini-kalbimden-savurdum-gitti-turku-gibi.html>

Son yolcu

[italik]

Akıl çile içinde güz yangınında içim
Cevapsız soruların kiskacına muarız
Damarlarda çatlama sızan kanımda suçum
Sinem savaş meydanı ve peşpeşe taarruz

Ben kuş konmaz diyârın yolcusu olmayan han
Ne gelen var ne giden yalnızlığımda sancı
Hasret sırat köprüsü üzerinde imtihân
Han'da Baykuş sesleri, karşı yakada hancı

Neyim ben, belki de hiç yada hiçliğin adı
Beynimde hafakânlar, kıyı köşede şiir
Fikir med cezirinde küreği kırık kadı
Mücrim sokak başında hüznün koklayan şair

Gözlerimde rengini kaybetti şekil, cisim
Siyah beyaza hakim gri sana elveda
Yalnızlığı kahreden gâmsızlığında isim
Kulağımı zorlayan titreklüğünde sedâ

Şimdi titrek ellerin boşlukları yoklasın
Albümleri yakmalı soğuk çığlıkta resim
Uzat gözyaşlarını vefâsızlık saklasın
Buz dağlarına çarpsın rüzgarlarında sesim

Bağrımnda bir sızı var sol yanıma yakıyor
Omuzlarımda Dünya, yük ağır düşüyorum
Sırça saraylarımı tek bir fiske yıkıyor
Saç tellerimi yakan ateşte üşüyorum

Yol uzun yolcu yorgun, mahzun ayakta çarık
Sis gözlerime hakim el yordamı pusula
Alnımdaki çizgiler orta yerinden kırık
Ben bana muhacirim rüyalarım asıl'a

Benim gölgemi yıktı senin gölgede sabah
Ruhumu zerre zerre tutup yerinden söktüm
Ne dünden eser kaldı ne yarına bir tamâh
Sana ait ne varsa figân közüne döktüm

İntizârında mahkum , diri yaşayan ölü
Mızrabım ses yorgunu, matemlerimde sevin
Bana senden yadigâr kuru bir hicrân çölü
Üzerimden geçerken gör eserinle övün

Artık sona yaklaştım benden kalanı dağıt
Ötükende koşacak belkide atlarımız
Makberî'yi bekliyen Kürşad adlı bir yiğit
Nerde kaldı diyecek aşktan pusatlarımız

Makberî - Ahmet Akkoyun.....06/02/2008.....18::30.....İst
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86495/son-yolcu.html>

Ferahnaz

Yıllar sonra yeniden tekrar karşıma çıktın
Seni böyle görünce gâm çöküyor Ferahnaz
Kahırlı gözlerinle nasıl gözüme baktın
Bakma öyle ne olur çok yakıyor Ferahnâz

Bir zamanlar sevmiştim hemde ölürcesine
Seni candan öteye bir can bilircesine
Bağrımda deli infâz sanki kalırcasına
Ve hâlâ usul usul kan akıyor Ferahnâz

Gümrâh saçın rüzgârda havada savrulurdu
Ne zaman seni görsem bedenim kavrulurdu
Ayaklarım dolaşır hayâlîm devrilirdi
Diyemezdim içimden can çıkıyor Ferahnâz

Beni görmezdin bile yanımdan geçiyorken
Gamze kıvrımlarında baharlar açıyorken
Saçında kırmızı gül rayihâ saçıyorken
Bilir miydin geceler dert döküyor Ferahnâz

Bilirdin ya yine de bilmezliğe vurmuşsun
Kaç sehersiz gecede gözlerimi yormuşsun
Sonra bir gün apansız başkasında durmuşsun
Vefâsızlık gönlümden tel söküyor Ferahnâz

Yorgun bitâp ve harâb beklerken yollarını
Başkasına görmüştüm açılan kollarını
Simsiyah görüyordum saçında güllerini
Görmedin gözlerimde düş sekiyor Ferahnâz

Ben yalnız seni sevdim karşılık beklemeden
Oysa sen başkasını benden de saklamadan
Bir kez olup gelipte gönlümü yoklamadan
Beynimden kızıl güneş su çekiyor Ferahnâz

Nişan yüzüklerini taktığınız o günde
Mahalleyi terkettim gecenin bir köründe
Hiç ummazdım görmeyi, seni günün birinde
Senin mi muradın kûs bakıyor Ferahnâz

Ta o günden bu güne yıllar nasılda akmış
Zaman gümrâh saçına hoyratça beyaz takmış
Sanki kara gözlerin binlerce ağıt yakmış
Bakışına sayısız offf takıyor Ferahnâz

Ne sen o eski sensin ne de ben o eski ben
Yollarımız ayrıldı belki de istemeden
Ardından enkâz kaldı sürüklenen bir beden
Yıllar yılı sokakta gün bıkiyor Ferahnâz

Şimdi solgun yüzünün üstü acıyla dolu
Anladım mutluluğu vermemiş tercih yolu
Nasılda soldurmuşlar canımdan aziz gülü
Durma öyle yarama tuz ekiyor Ferahnâz

Seni unutmak için ne yaptıysam olmadı
Ve hâlâ içimdesin yerin asla dolmadı
Senin gibi bir başka yabancı da almadı
Sadece hatıralar bel büküyor Ferahnâz

Yüzünden tebessümün gamzeleri vurulmuş

Ellerinden ümidin yere düşüp kırılmış
Gözlerine hüsrânın perdeleri gerilmiş
Saçında yalnızlığın ak dokuyor Ferahnâz

Nefesimdin mehtâbım damarda akan kanım
Gözümde can ışığı sızıldayan sol yanım
Seni böyle gördüm ya canım yanıyor canım
Çaresizlik önüme set tıkıyor Ferahnâz

Söz kestiğin o günde orda kalmak olmazdı
Kim olsaydı yerimde daha fazla kalmazdı
Sevdiğinin yüzünden mutluluğu bölmezdi
Ne bilirdim ki Felek dış çakıyor Ferahnâz

Otur şöyle yanıma otur be bahtı karam
Gülmedi demek yüzün,seninde yürek yaram
Beni tekrar öldürdün gitme sensizlik haram
Boğazımı binlerce el sıkıyor Ferahnâz

Hatıralar mühürlü demek silinmiyormuş
Yara içten kanarmış ondan bilinmiyormuş
Ne yapсам da nafîle sensiz gülünmüyormuş
Çuvaldız yaraları zor diyor Ferahnâz

Ne dilersen öyle yap ister konuş ister sus
Yeter ki gözlerini bir daha sarmasın pus
Makberî'yim sevdanın zindanlarında mahpus
Seni tekrar gördüm ya dil şakıyor Ferahnâz

Makberî - Ahmet Akkoyun.....07/02/2008.....00::30.....İst

Ferahnazı kendi sesimle sayfaya yükledim arzu eden gönül dostları dinleyebilir saygı ve selamlarımla
Makberi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86613/ferahnaz.html>

Taş Masa

[italik]

Çamlıca'da bir masa encam'ında yorgunluk
Bahtına yalnızlığın hasretlisi vurgunluk
Yalnızlıktan usanmış üzerinde durgunluk
.....Taş masa yalnızlıktan bahtına küser misin?
.....Yanı başın da dursam konuşmaz susar mısın?

Yanı başına gelip şöyle şurada dursam
Sana sende hicrânı yalnızlığını sorsam
Yalnızlığı kaşının orta yerinden vursam
.....Taş masa beni dinler derdimi ezer misin?
.....Yoksa benim ardımdan acıyla süzer misin?

Kahırdan mı bellisiz betonların dökülmüş
Gecenin korkusundan hüznlerin sökülmüş
Yalnızlığa ağlarken demirlerin bükülmüş
.....Taş masa yeter diye içten ah çeker misin?
.....Sabır taşı olsan da çatlayıp çöker misin?

Taş masa taburene oturup dert dökeyim
Bırakta yalnızlığın ciğerini sökeyim
İkimizin derdini ortasından bükeyim
.....Taş masa Âsûmân'ın altında siper misin?
.....Mehtâpta yıldızlara uzanıp öper misin?

Bir semaver çay geldi üç ince belli bardak
Üstümüzü kapatan boynu bükük bir çardak
Ey gökyüzü ey deniz bakın bize yanarak
.....Taş masa hicrânımı bölmeye yeter misin?
.....Yoksa benden de dertli daha da beter misin?

Yanımdaki hayâl kim,onu görüyor musun
Gözlerime bakarken onu soruyor musun
Neden intizârdayım şimdi yoruyor musun
.....Taş masa hicrânıma yoksa sen rehber misin?
.....Her dertliyi dinleyen vefâlı cevher misin?

İşte benim hicrânım gördüğün bu hayâldir
Bendeki cinnet hâli bu hayâlden muhâldir
Senin bu yalnızlığın benimkinden efdâldir
.....Taş masa hasret'lerde yoğrulup pişer misin?
.....Gâm yükünden muzdarip yoksa sen beşer misin?

Senle benim bahtımız acılarla bizlenmek
Söylenmedik sözlerin hasretiyle dizlenmek
Çaresizce kahrolmak hüznlerde gizlenmek
.....Taş masa sana beni anlatsam dinler misin
.....Dertlerimden tutuşup ah edip inler misin

Kaç çaresiz ihtiyâr sende derdi coşturdu
Kaç yuvasız kuş gelip göz yaşını susturdu
Onların hicrânı mı dertlerini kusturdu
.....Taş masa baştan başa yoksa sen heder misin
.....İzdırâb'dan kahrolmuş hasretli keder misin

Taş masa üzerini baştan başa yazmışlar
Nice gizli sevdanın harflerini kazmışlar
Boşlukları okşarken belli sana kızmışlar
.....Taş masa dert küpüne derdini ekler misin?
.....Yine sabaha kadar misafir bekler misin?

Yalnızlığı yazarken gözyaşlarım çağlıyor
Sana bakan gözlerim için için ağlıyor
İkimizi de hasret yalnızlıklar dağlıyor
.....Taş masa ardım sıra sırrımı gizler misin?
.....Bu zamansız yolcunun yolunu gözler misin?

Taş masa ne söylesem sana nasıl anlatsam
Sen kimseye demeysin seni de mi aldatsam
Şimdi durup seni de benim ile ağlatsam
.....Taş masa gölgelerden,gölgeye geçer misin?
.....Yalnızlıktan usanıp beni dost seçer misin?

Sen kahır yorgunusun ben aşkın vurgunuyum
Sen yalnızlığa düşman ben vefâ durgunuyum
Yalan Dünya'ya inat hayatın dargınıyım
.....Taş masa sahi sen de rüyada gezer misin
.....Gönlünü benim gibi yerlerde ezer misin

Taş masa dertlerimiz birbirine bağlandı
Yalnızlığı söylerken hasretimiz dağlandı
Kalbimiz nasır tuttu ciğerimiz yağlandı
.....Taş masa ateş olup cürmünce tüter misin?
.....Rüzgâr uğultusunda ses olup öter misin?

Taş masa anladın mı senden derdim az değil
Bunlar sana sitemim bu sözlerim naz değil
Bu ses gönlümün sesi dertli çalan saz değil
.....Taş masa ahın birdi şimdi sen binler misin?
.....Hüzün yumağı olmuş feryatlı günler misin?

Makberî nisyanlara boşa dûçâr olmadı
Yüreği paramparça ona bir yer kalmadı
Ne yaptıysa bir türlü çilegâhı dolmadı
.....Taş masa hey taş masa feryada duçâr mısın?
.....Sabır taşı olsanda dertlerden naçâr mısın?

Makberî - Ahmet Akkoyun

.....
gâh biz masanın dertlerini dinledik ,gâh masa bizim.
Makberî[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87401/tas-masa.html>

Allı Turnam selam götür

Allı turnam gidiyorsan
Selamımı al da götür
Mektubuma he diyorsan
Merâm'ımı bal da götür

Bak gözlerim çekiliyor
Derdime dert ekiliyor
Yârsiz dizim bükülüyor
Hasretimi yol da götür.....nakarat

Karşı dağın üstü duman
Hasta düştüm halim yaman
Tabibler vermiyor güman
Yüreğimi böl de götür

Sinemdeki deli pınar
İçimde bir volkan yanar
Ayrı düştüm bağrım kanar
Göz yaşımı sil de götür

Bir bir söyle hallerimi
Ateş sardı dillerimi
Felek kırdı kollarımı
Aşka dermân ol da götür

Makberîyim gönlüm darda
Koyma beni ah-u zârda
Çare bulamadım derde
Sevdiğime gül de götür

Makberî - Ahmet Akkoyun....12/02/2008.....00::55....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87984/alli-turnam-selam-gotur.html>

Sarıkamış destanı

Yıl bin dokuz yüz ondört aylardan aralıktı
Allah-u ekber dağı tam baht-ı karalıktı
Yiğitler akın, akın geldi Anadoludan
Vah yazık ufku kara Enver idi komutan
.....Dillerde lafz-ı kelâm titremekte gök ve yer
.....Tekbir'lere ses verir dağlar Allah-u Ekber

Aylardır aç ve susuz takat'leri bitmişti
Dizanteri ve tifo canlarına yetmişti
Bir güne bir somundu çaresizin nasibi
Ne Mehmedi doyurdu ne Osman ne Hasibi
.....Dillerde lafz-ı kelâm titremekte gök ve yer
.....Tekbir'lere ses verir dağlar Allah-u Ekber

Hava soğuk buz gibi ne üstte var ne başta
Eksi elli derece ses donuyor her taşta
Doksan bin gül paresi Allah diye yürüdü
Kar arttırdı hızını dört bir yanı bürüdü
.....Dillerde lafz-ı kelâm titremekte gök ve yer
.....Tekbir'lere ses verir dağlar Allah-u Ekber

Allah diye yürüyor Muhammedan kokusu
Din-ü Devlet ülkü'sü, aşk-ı Vatan dokusu
Ayakta eski çarık ,üstünde mintan ince
Gökyüzü yas tutuyor ter-ü taze her gence
.....Dillerde lafz-ı kelâm titremekte gök ve yer
.....Tekbir'lere ses verir dağlar Allah-u Ekber

Savruldu kar ,fırtına ayazda kalmıştılar
Soğuktan alp erenler uykuya dalmıştılar
Sığındılar dört yana ya medet dercesine
Doksan bin körpe fidan donmuştu er'cesine
.....Dillerde lafz-ı kelâm titremekte gök ve yer
.....Tekbir'lere ses verir dağlar Allah-u Ekber

Nefesleri yetmedi soğuğa dayanmaya
Bir uykuya daldılar bir dahi uyanmaya
Bir gafil'in hülyâ'sı nice ocak yakmıştı
Semadaki Melekler tazim ile bakmıştı
.....Dillerde lafz-ı kelâm titremekte gök ve yer
.....Tekbir'lere ses verir dağlar Allah-u Ekber

Mermi bile sıkmadan esir düştüler kara
Bir baht-ı kara idi Vatan özünde yara
Yer gök şehit doluydu ağaç üstü taş dibi
Ne bulduysa sarılmış soğuktan çare gibi
.....Dillerde lafz-ı kelâm titremekte gök ve yer
.....Tekbir'lere ses verir dağlar Allah-u Ekber

Gece boyu yağın kar,ölüm olup durmuştu
Şühedanın hicrânı yer ve göğü vurmıştu
Sabah olmuş nihayet gün rengini bulmuştu
Gören gözler perişan yaşlar ile dolmuştu
.....Dillerde lafz-ı kelâm titremekte gök ve yer
.....Tekbir'lere ses verir dağlar Allah-u Ekber

Allah-u Ekber dağı görmedi böyle çile
Şehitleri örterken karlar gelmişti dile
Ruslar geldiği zaman görünce olanları
Düşman idi ve lakin sızladı vicdanları

.....Dillerde lafz-ı kelâm titremekte gök ve yer
.....Tekbir'lere ses verir dağlar Allah-u Ekber

Şüheda'nın önünde saygıya durmuştlar
Yüzlerde tebessümü ,görüp vurulmuştlar
Yıl bin dokuz yüz ondört aylardan aralık'tı
Allah-u ekber dağı tam baht-ı karalıktı
.....Dillerde lafz-ı kelâm titremekte gök ve yer
.....Tekbir'lere ses verir dağlar Allah-u Ekber

Makberî - Ahmet Akkoyun.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89158/sarikamis-destani.html>

Yüce dağ başına serdim çulumu

Ümit çiçekleri ektim gönlüme
Hazân vurmuş damarları atmıyor
Yaz ayında hicrân yağdı günüme
Neylesem sinemin derdi bitmiyor
.....Ağlasın bağımnda sümbül ağlasın
.....Bülbül gül'e dönüp kara bağlasın

Yüce dağ başına serdim çulumu
Felek aman vermez kesti yolumu
Ya ben kime soram nazlı gülümü
Açılmış yaralar kabuk tutmuyor,
.....Ağlasın bağımnda sümbül ağlasın
.....Bülbül gül'e dönüp kara bağlasın

Yüce dağ başından kervan söküldü
Sandım ciğerlerim benden döküldü
Kervan başı geldi boynu büküldü
Dedi ki hasretin sana yetmiyor
.....Ağlasın bağımnda sümbül ağlasın
.....Bülbül gül'e dönüp kara bağlasın

Kervanda yolcum yok gitti kervanım
Kalmadı dizimde bitti dermânım
Bahtıma yazılmış hasret fermânım
Bıçakla kazısam yine gitmiyor
.....Ağlasın bağımnda sümbül ağlasın
.....Bülbül gül'e dönüp kara bağlasın

Dertlerimi attım girmez mezara
Bende beni aldım gittim pazara
Köle tüccarına sattım kazara
Sattılar sattılar para etmiyor
.....Ağlasın bağımnda sümbül ağlasın
.....Bülbül gül'e dönüp kara bağlasın

Makberî yüreğin tutuştu yine
Bir biri ardına geçiyor sene
Ümit mi beslersin doğmayan güne
Serildi döşeğin gölgen yatmıyor
.....Ağlasın bağımnda sümbül ağlasın
.....Bülbül gül'e dönüp kara bağlasın

Makberî - Ahmet Akkoyun

gönül dostlarımın gönül pınarlarından süzülenler

Makberi yüreğine serptim huşu
Sakla sinene dem denilen kuşu
Ne desem de gönül san/da kuru
Döş/ekler yetmez üstadım, çağına buru..
.....Dağlasın bağında sümbül sağını
.....Bülbül GÜLe sönüp doğrar harını..... goody

Ümit çiçekleri, Gönölünce boylu,
Hâzan görmeyesin, dileğim soylu,
Kara kış dermesin, menekşe huylu,
Rûhuna hidâyet, ilham dilerim...
..... Şakısın bağında bülbül şakısın,

..... Bülbül aka gelip Senden Şevk alsın.....kadir yeter

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/91264/yuce-dag-basina-serdim-culumu.html>

Ferahnâz 2

Otur şöyle yanıma otur çile bakışım
O kara gözlerine yaşlar dolmuş Ferahnâz
Kalbimde can çiçeğim of be yürek yakışım
Gamze yanak leb hâr'ın bir bir solmuş Ferahnâz

Bir zamanlar yüzünden tebessümler taşardı
Sana bakarken gözüm yangınlara düşerdi
Ayaklarım dolaşır adımlarım şaşardı
Kalbim yalnızca seni seni bilmiş Ferahnâz

Uzaktardan bakardım sana öylece derin
Bir türlü diyemedim kalbimde hazır yerin
Nasıl hayat doluydun çiğdemden bile narin
Sanki baharın gitmiş güz'ün gelmiş Ferahnâz

Bakarken gözlerimde hatıralar ağlıyor
Seni böyle görmesi ciğerimi dağlıyor
Bu nasıl bir acıdır derde rıza sağlıyor
Ümitlerin gözünde bensiz ölmüş Ferahnâz

Hani o gün var ya can sana geldiğim o gün
Nişanını görünce ölümle yaptım düğün
Ne bilirdim giderken senin bile öldüğün
Gülmeyen bahtımıza eller gülmüş Ferahnâz

Off be yürek yarası ,yaralarım açıldı
Açılan yaralara hicrânların saçıldı
İkimize de firâk sanki miras biçildi
Bize bizden başkası anla el'miş Ferahnâz

Ben yüzüne bakmaya bile kıyamıyordum
Gece gündüz yanımda olsan doyamıyordum
Hele bu ayrılığı inan sayamıyordum
Oysa şimdi yüreğin yalnız kalmış Ferahnâz

Seni nasıl üzdüler söyle yürek yara'lım
Anlat şu dertlerini beraberce saralım
İstersen yeni baştan aşkımızı kuralım
Gözlerinden akan yaş gizli selmiş Ferahnâz

Seni böyle gördüm ya inan geçtim özümden
Bir bir hatıralarım gelip geçti gözümden
Suçluyorum kendimi sanki benim yüzümden
Felek yara açmaya bizi bulmuş Ferahnâz

Ağlama ne olursun bakışlarım yanıyor
Titrek nefeslerinde ciğerlerim kanıyor
Sanki damarlarımda akan kanım donuyor
Üzüntün hançer gibi kalbi delmiş Ferahnâz

Demek yüzün gülmedi yeni baştan yıkıldım
Dayanırdım sanırdım ama işte büküldüm
Paslı çengeller ile ta liflerden söküldüm
Bu ayrılıktan daha beter hal'miş Ferahnâz

Yine Allaha şükür seni buldum ya yeter
Belki bitmez denilen acılar bu gün biter
Seni tekrar kaybetmek bana ölümünden beter
Geçen zaman bizlerden neler çalmış Ferahnâz

Ne çıkar saçlarında fazla olsa da ak'ın

Eski günler gibi ol yine gülüşü takın
Öyle bendesin ki can bana bendende yakın
Belli senin bahtını biri çelmiş Ferahnâz

Bak ellerin üşümüş uzat elimde kalsın
Başını omzuma koy bırak hayâle dalsın
Kollarımda sen varken isterse ecel alsın
Sensizlik zaten benden beni almış Ferahnâz

Uzat o ak alnını dudaklarıma bırak
Yetişir ikimize revâ görülen firâk
O gümrah saçlarına kirpiğim olsun tarak
Sensiz geçen her anım bin bir yılmış Ferahnâz

Söyletme beni fazla haydi kaldır başını
Utanma ne olursun sil gözünden yaşını
Yeryüzünü yakarım yıkma diye kaşını
Omuzların kolunu yere salmış Ferahnâz

Off be bahtı karalım bu dert gönülde hasıl
Gör bende ki yarayı nasıl kanıyor nasıl
Aldığım nefes gibi sana muhtacım asıl
Bakışlarım hayâle tekrar dalmış Ferahnâz

Bırak ayrık otları vuslatımızda solsun
Hiç ayrılma yanımdan içime neşe dolsun
Makberî'yim yoluna bin canım feda olsun
Beni sana kaderim mahkum etmiş Ferahnâz

Makberî - Ahmet Akkoyun.....28/02/2008.....00::05....İst

daha önce 1. bölümünü yazdığım bu şiirimin genel kabul görmesi üzerine 2. bölümünü de yazdım Ssaygı ve selamlarımla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92145/ferahn-z-2.html>

Ömrümün bir yarısına mektuplar (7. mektup)

Ah yüreği yaralım, ay yüzlü gözü karam
Ah be kara sevdam,dermansız yürek yaram

Bülbülleri kahretti bu çaresiz hicrânım
Nedir bu azap ya Râb dinmez çeşm-i giryanım

Damarlarım çekildi sanki alındı canım
Sen yoksun ya bir tanem ateşlerde her yanım

Yangın yeri yüreğim tutuştu birdenbire
Bir yangın ki yanarken gökyüzü düştü yere

Varsın sinemde kalsın ahenkleri renklerin
Encamında tükensin ölümsüz dileklerin

Ah yüreği yaralım,son bir defa görseydim
Ömrümün bir yarısı kalanı da verseydim

Simsiyah saçlarımın,beyazlar oldu yurdu
Yağan hasret yağmuru yağdıkça seni sordu

Yüreğimde mühürlü o gün gibi penâhım
Doğmuyor sensiz ay can doğmuyor ki sabahım

Dil-hûn'um gül-feşânım gamze yanak leb-hârım
Bilmedin yalnız senin,hasretin intizârım

Hırçın esen rüzgarın nefesini soldurdum
Kulağımı yalnızca seslerinle doldurdum

Ne sözlerin kârı var ne diner şikayetim
Anladım dinmeyecek sendeki nihayetim

Bana gelmesen ne gâm hep sende kalacağım
Sende saklı gözlerim sanma ki alacağım

Yüreğimin içinde zaman rakkası durdu
Hatıranla beraber gözyaşları kurudu

Artık ne bir satır var ne yazılan bir şiir
Şiirimi öldürdüm yüreğimde gizlidir

Hasret kurşunlarıyla dönüp vurdum kendimi
Yıktım yıkılmaz denen yıkılmayan bendimi

Devrildi birer,birer kartondan çelik yapı
Ve ayakta tek kalan seni gizleyen kapı

Yıkıldı limanlarım ve yaktım gemileri
Ardın sıra tükendi gözlerimin son ferî

Bildim ki dinmeyecek yandıkça bende sevda
Artık zaman tükendi, nazlı gülüm elveda
.....nazlı gülüm elveda

Makberî - Ahmet Akkoyun

Ömrümün bir yarısı'ndan mektuplar (7. mektup)

Ah be gözleri karam ah be yüreği yaram
Sensiz bir ömür değil bir anım bile haram

Bülbülün intizârı gül'ü yakar kavurur
Kara yel küllerini dağdan dağa savurur

Sen öyle bir cansın ki ,can içre cansın ey yâr
Sen olmadıktan sonra varsında yansın diyâr

Yangın yeri yüreğin hârı koy beni yaksın
Her zeremden binlerce aşk-ı hakikât aksın

Sine-i efkâr'ından hüznün çöker sümbüle
Hiç gülünün sevdası ar olur mu bülbüle

Ömrümün bir yarısı ah be gözleri karam
Ben bir yarısı değil tamamını uzatsam

Simsiyah saçlarının akı bana gülşendir
O hasret yağmurları gözlerimden düşendir

Yüreklerde hicrânlar elbet birgün dinecek
Doğmayan sabahların hüsrânları sönecek

Nâ-çârım dillerinde bühtân oldum zamanın
Görmedim bir tek günde şu feleğin amanın

Hırçın esen rüzgardan daha da beter sinem
Bir seni beklemekle gelipte geçti senem

Bırak bitsin şikayet gelecek elbet zaman
Ve bir gün yazılacak yazılmaz denen fermân

Vuslat eğer nasipse hiç gelmemek olur mu
Bu gönlün ızdırâbı hiç sensiz son bulur mu

Kader bu belli olmaz yazıldıysa yazımız
Çeşm-i giryânda olsak diner gönül sızımız

Ne satırlar bitmeli ne yazılan bu şiir
Bu şiir ki yazılan aşkımızın remzidir

Hasret'in kurşunları vuracaksa kendini
İlk önce benden başla yık bu gönül bendini

Asırlara gem vurur bizdeki aşktan yapı
Paslı zincirle dola açılmasın son kapı

Sinende can köşküne kara yeller değmesin
Kaldır vakur başını asla bir şey eğmesin

Nihayeti bulmalı bu ölümsüzce sevda
Ne bugün ne de yarın sana yasak elveda
.....sana yasak elveda

.....
çeşm-i giryân=ağlıyan göz
Dil-hûn=içi kan ağlayan
gül-feşân=gül saçan
penâh =yemin

.....devamıda yazılıyor

saygı ve selamlarımla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/94109/omrumun-bir-yarisina-mektuplar-7-mektup.html>

Dost dediğin

Yürüdüğün yollarda tunç yürekli olmalı
Gözlerinde vefânın şahikâsı akmalı
Yoldaşının yolunda kalbi rehin kalmalı
İki eli kanda da olsa yine çıkmalı

Öyle bir dost olsun ki bakışı Huma kuşu
Dile gelsin yollarda kaldırdığı her taşı
Erciyes'ten daha dik vakur olmalı başı
İşte benim,burdayım diye hayâl yakmalı

Yarı yolda bırakan düşmemeli peşine
Öyle bir can olsun ki rastlanmasın eşine
Sen de sakınmalısın taş değmesin dişine
Merhameti aş diye çıkın'ına tıkmalı

Söz bir öz bir olmalı ölümüne denince
Unutmayı unutsun kasırgalar dinince
Arkanda göz olmalı, sen sırtını dönünce
Gemileri yakarak hep ileri bakmalı

Dört mevsim on iki ay vefâ olmalı sıcak
En kötü günde dahi dostu sarmalı kucak
On da hayat bulmalı, keşâneler ev ocak
Keder tasa sitemin boğazını sıkmalı

Dostluğu bir gün değil asırları bilmeli
Gel dediğin o günde buz dağını delmeli
Gerekirse can alıp gerekirse ölmeli
İki can bir baş diye kem göze mil çekmeli

Candan aziz bilmeli yüreğinde kendini
Alem'e göstermeli gerçek dostluk bend'ini
Kırmalı bozuk çarkın kırılmayan fendini
Riyâ'yı tek fiskeyle temelinden yıkmalı

Gözleriyle gülmeli aklıyla ağlamalı
Çelik zincirler ile ahd'ini bağlamalı
Hey Makberî çileyi ruhuyla dağlamalı
Ahd-e vefâ bu diye arşa direk çakmalı

Makberî - Ahmet Akkoyun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95448/dost-dedig-in.html>

Acep Makberî'yi bilen olur mu ?

Gönlünde çilesi tutuşan kordu
Rüzgara savurdu alan olur mu
Hasrette tükendi vuslata yordu
Aşğın gözünde yalan olur mu?

İçinde ateşi hiç'te sönmedi
Dava'sı peşinde gitti dönmedi
Kimseler ardından belki yanmadı
Yine de gözünü silen olur mu?

Yola revân oldu vurdu taşlara
Merâm sordu gökte uçan kuşlara
Baharı görmedi düştü kışlara
Derdini üstünden çalan olur mu?

Kan içti kızılık şerbeti sandı
İçtikçe susadı daha da yandı
Rüya da çileye ekmeği bandı
Hâr'ına bakıpta gülen olur mu?

Dağlarla konuştu yolunu sordu
Döndü yüreğine ateşi vurdu
Bülbül'de gül'ünün ah'ını gördü
Ölse namazını kılan olur mu?

Bitince nefesi dinince çile
Azad edilirse bu derd-i köle
Ömür hitam edip verince mola
Acep Makberî yi bilen olur mu?

Makberî - Ahmet Akkoyun

Ozan İlo'nun ((Acep Makberî'yi bilen olur mu?)) şiirime naziresi

Makberî/Ahmet Akkoyun'a sevgiyle __

Niyeti; 'Er kişi' durulur safa,
Herkesin namazı kılınır gardaş.
Kalkmazsa ortadan; Yiğitlik, vefâ;
Makberî bir Yıldız bilinir gardaş!

Çileyi sırtladın dâvâ uğruna,
Bakmadın nefsinin hevâ yönüne,
Geçmiş zaman olur gözün önüne;
Film gibi görünür, gülünür gardaş!

Görenler kızılık şerbeti sandı,
Kan içti; 'Bal' deyip, iştahla bandı!
Ne ki nâdim oldu, ne geri döndü,
Dedi; 'Hakk yoluna ölünür gardaş! '

Yokluğa sabretti dişini sıktı,
Ne bir kez of dedi, ne yıldırı bıktı,
Rızâdan başka bir gâyende yoktu;
Bârgâhta berâtın bulunur gardaş!

Gurbette; Sahrada, Çöllerde yandın,
Dostlar zûlümdeydi, deliye döndün!

Bilen bilir nice vefâkâr candın;
Huzurla çileler silinir gardaş!

Eserlerin arz a yayılır durur,
Okudukça verir ahfada gurur,
Sevenler şâd olur, bulurlar sürûr;
Dinleyip hazları alınır gardaş!

OZAN İLO dostun hâli âyândır,
Nice ki anlatsan nâkıs beyândır,
Sanmayın; Yoklukta, zorda cayandır;
Ermeydanda er ce salınır gardaş!.....ozanilo

.....
Değerli gönül dostum can kardeşim Ozan İlo'nun şiir'ime yazdığı nazireyi görünce içimden yine yazmak geldi bu da
benden ona olsun
Ozan İloya sevgi ve selamlarımla

Acep Makberî'yi bilen olur mu? ((Ozan İlo'ya))

Ömür tamam olup vakit biterse
Toprağın bağına girilir gardaş
İki metre bezle beden yatarsa
Vuslat iki parça yarılır gardaş

İçtiğimiz şerbet bizim hızımız
Gönlümüz de sevda alın yazımız
Neylesek cânâna geçmez naz'ımız
Ruhumuz yerlerde sürülür gardaş

Ülkü bâdemizdir millet yaramız
Bir biri ardına gelir sıramız
Yollara Hâk için düşmek kâr'ımız
Âlem-i berzâha varılır gardaş

Gurbet içim de der şair yanarken
Gözlerinde hasret deli kan'arken
Ömür huma kuştur dağa konarken
Gün gelir nefesi vurulur gardaş

Yazılan yazılar dostu gül'ümüz
Sevgi deryasına gider yolumuz
Bize can diyene açık kolumuz
Gönlümüzden hüzün kırılır gardaş

Makberî'yim özüm firarda yine
Gördükçe canları şâd oldu sine
Gardaş dediğinin gözün seline
Gerekirse canlar verilir gardaş

Makberî - Ahmet Akkoyun

.....
gönül dostlarımin gönül pınarlarından süzülenler

Erlerin erlikte sınıdığı gün
İyiye kötüden ayırır mizan
Kimine hüsrandır, kimine düğün
Haklıyı haksızı duyurur mizan

Yüzünüz yuyacak olsun işiniz
Hak için bir demlik aksın yaşınız
Yoksa kurtaramaz karındaşınız
Ne yan tutar ne de kayırır mizan

Makberî bak neder şimdi dizeler
Ölümü andıkça içim sızılar
Çok söze çok hayal kattı bazıları
Doğruyu yanlıştan sıyrır mizan.....efruz_ordulu

Şiir şiir yazar ozan hâz bulur
Nice yufka yürek toz duman olur
Mana cevherini kalpler tez bulur
Deryanın dalgası pek yaman olur.....Bayram Ali Bülbül

Ozanlar döktürmüş dizelerini
Bizlerde zevk ile okuduk gardaş.
Duygu yüklü güzel yazılarını
Fikir tezgahında dokuduk gardaş.....maskosu

Bilmez olur muyum hiç Makberî'yi
Eleştirsem de bazı düşüncelerini
Onda öğreniyorum ben heceleri
Sen iyiki yazıyorsun bu şiirleriGuldane Dal

Yanmış gönül özü doğruya
Haz etmez sözü riaya
Makberim gönül yolunda
İsmin yazılır bu dağlara

Sırra kadem basmaz sözlerin
Hep var gönül evinde şiirlerin
Sen oldun artık piri şairlerin
Makberî cennet olsun yerin.....şair erol

İLO Ozan yakar çer ağı alaz alaz.
Bir Köroğlu çıkar ; Çamlıbel' den ;
Doru atın , beyazından dolu dizgin.
Makberî- Ahmet AKKOYUN oluruz.

Dize dize hece hece ve dahi aruz.
Nasıl unutulur - ferahnaz'a ağıdın.
Ki mencunun yangısında her dizen.
Seni ve İLO 'yu gözyaşım unutmaz.....gözyaşı

Bilen olmaması mümkün mü Usta
Nice eserlerin var bu husuta.
Şiirlerin miras kalır ardınca,
Adın yüzyıllarca anılır Usta.....rıfatı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96368/acep-makber-yi-bilen-olur-mu.html>

Gülistân (1)

Oy Gülistân geliyor
Güle güle Gülistân
Saçlarını doluyor
Lüle lüle Gülistân
.....Gülistân

Gülistân su doldurur
Hele hele Gülistân
Aklıma saç yoldurur
Yol'a yol'a Gülistân
.....Gülistân

Gülistân kollarını
Dola dola Gülistân
Gül tutsun yollarını
Sula sula Gülistân
.....Gülistân

Gülistân göz kırpmıyor
Güle güle Gülistân
Sandım beni çırpıyor
Yel'e yel'e Gülistân
..... Gülistân

Gülistân beni dile
Gele gele Gülistân
Düşürme beni dile
Bile bile Gülistân
.....Gülistân

Gülistân kına yakar
El'e el'e Gülistân
Saçlarına gül takar
Sele Sele Gülistân
.....Gülistân

Gülistân kaş çatıyor
Çile çile Gülistân
Derdin beni atıyor
Çöl'e çöl'e Gülistân
.....Gülistân

.....Gülistânım takışır
.....Hele hele al fistan
.....Ne güzelde yakışır
.....Bel'e bel'e gülistân
.....Gülistân.....nakarat

Makberî - Ahmet Akkoyun.....22/03/2008.....00:05.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99227/gulist-n-1.html>

Yörük efe !

Yörük efe dağlar merdi
Bağında gül soldurdular
Yoksullara göğüs gerdi
Yoluna taş doldurdular

Yörük efe yalnız gezer
Lakin kurttur hile sezer
Kılıç çeker oyun bozar
Düşmanlar oç aldirdilar

Topladılar eski şaki
Dediler ki efe ne ki
Cümlenize yetmez teki
Diye Kızan buldurdular

Cehdedipte üçer beş'er
Zannettiler efe şaşar
İktidarı bize düşer
Bala sirke daldirdilar

Çetelerin içi darda
Dağı yakar kalsa zorda
Cümle hışım ile merde
Durup kazan kaldirdilar

Yörük efe insaf diyor
Yaptığınız bir gaf diyor
Eşkiyalar boş laf diyor
Efeye saç yoldurdular

Çete çete saf durdular
Yalnız diye hor gördüler
Dört yanından ok vurdular
Düşmanını güldürdüler

Yörük efe düşmez yere
Kızan nere efe nere
Attıkları vermez yare
Daha daha çıldirdilar

Dağda düzen bozacaklar
Fert fert haraç yazacaklar
Fırsat bulsa azacaklar
Olmazları oldurdular

Yörük efe atar nara
Der "namerde vermem sıra
Er meydanı işte bura"
Beş'er on'ar saldırdılar

Haber tezden düştü köye
Cem oldular atlı yaya
Ses verdiler efe duya
Davul zurna çaldirdilar

Çete gördü oldu naçar
Sanki zulûm çiçek açar
Can değerli döndü kaçar
Tabanları deldirdiler

Aman derler aman bize

Verdiler gaz gümân bize
Dönecekti devrân bize
Doğru diye bildirdiler

Makberî der yiğit ölmez
Mert olmayan bunu bilmez
Ettiğiniz yana kalmaz
Adalet'i öldürdüler

Makberî - Ahmet Akkoyun.....24/03/2008.....00:05.....İst

Not:

Efe şiiri yazmak geldi içimden bu ara! ola ki hal-i pür melalimizide işaret ediyor ola nasibi olan herkese pay var arife
tarif gerekmez
selamlarımla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99757/yoruk-efe.html>

Âşk bağında seyrân eyledim

Dağların ardında dermân diyorlar
Aştım yüce dağı seyrân eyledim
Sevenler almazmış fermân diyorlar
Neyleyim gönlümü heyrân eyledim

Vardım kapısına selam vereyim
Ol mâh'ı Sultanı bir kez göreyim
Gül yüzüne bakıp vuslat ereyim
Al bu gönlü senin diye pey'ledim

Döndü kapısından çevirdi yüzü
Muhannete muhtaç eyledi sözü
Aldım dağ başına çıkardım sazı
Vurdum tellerine akli tey'ledim

Gördüm âşk dergâh'ı nazâr atıyor
Nerde kaldın diye bana çatıyor
Anladım içimde derdi yatıyor
Beni ortak alın diye söyledim

Dediler "bu meclis yaralar seni
Sorgu sual ile sıralar seni
Cam olursan bekle,kıralar seni"
Dedim,ben bu gönlü derde yayladım

Bilirim ki âşık yanmalı nâr'a
Kerem edin gelsin banada sıra
Kemâl bulur elbet düştükçe zora
Nefsime özümde alıp pay'ladım

Abdâl olup gezdim bağbanı ,çölü
Fikrimden yaş ile taşırdım gölü
Neyleyim baharsız sümbül'ü gül'ü
Firdevs-i alâ'ya ruhum hay'ladım

Dediler âşk umman dal içre hele
Burda tasla dolu sıdk ile çile
Sırtını çevirme vuracak kula
Yüzme bilmez idim dibi boyladım

El verdi elinden bana erenler
Çıktım su üstüne şaştı görenler
Cem oldu sağıma cümle yarenler
Dedem Korkut gibi soyu soyladım

Âşkın özü hadim eder insanı
Dilsiz getirir Bülbül lisânı
Belâ diyen Hakk'tan alır ihsânı
Kadere Amenna meşk'i ney'ledim

Kırıldı gönlümün paslı kapısı
Azâd oldu içten dünya hapsi
Verenin elinde şimdi tapusu
Döndüm Allah diye derdi mey'ledim

Bir elimde gönlüm bir elde a'sa
Gölge kemend attı bedenim as'a
Hey Makberî âşkta sırdadır yasa
Eyvah dedim geçen günü vay'ladım

Belâ = evet
Pey = hisse
Abdâl = derviş
Mâh = ay
Umman = deniz
Pay, paylamak = azar

gönül dostlarımın gönül pınarlarından süzülenler

Makberi almış yine sazı eline.
Dizeler dökülmüş sazın teline
Garip Derya dövünmesin boşuna
Mevlam birgün nasibeyler ona da.....deryaxderya

Aşktı inleten, dertten virane
Kırlıdık sevince, olduk bigane
Aramıza yüce dağlar girende
Aşık veyssel, oldum da söyledim.....Zekeriya EFİLOĞLU

Hakikatin aynasıdır erenler
İrem bahçesinde gülü derenler
Hakk'ı zikreledi cem'e duranlar
İnci inci döküp aşkı söyledim.....laledevri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100032/sk-baginda-seyr-n-eyledim.html>

Rüveydâ 1

Gümrah saçlarını rüzgara savur
Kalbine resmimi ,çiz be Rüveydâ
Al bu yüreğimi çilede kavur
İsmimi diline, yaz be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Bakma gözlerime içim eriyor
Nazârın sineme efsûn veriyor
Sanki damarıma ateş giriyor
Sevmem başkasını ,söz be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Çekiyor kendine varlığın sihir
Gamze yanağında gülüşün bahir
Damla damla olsam, yönümsün nehir
Bakmaz başkasına, göz be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Seni gördüğümde aklım şaşıyor
Sanki yorgun beden dağlar taşıyor
Ruhumda ben değil, ruhun yaşıyor
Sensiz baharlarım güz be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Nutkum tutuluyor, acizdir dilim
Sırça sarayımda nadide gülüm
Mahcup gülistânım ,obam ve il'im
Yakışır tavrına ,naz be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

İnip âsûmân'dan efsûni sesle
Uzat gül yüzünü omzuma yasla
Seni unutması ,mümkün mü asla
Ne kadar anlatsam, az be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Senin gibi kimse etmedi tesir
Aldın beni benden ,gönüllü esir
İfade edemez, ,muzdârip nesir
Aşk-ı muhabbetin ,giz be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Bomboştı maveram doldu bir anda
Ses,nefes kesildi ,Alem-i handa
Ne olur gitme kal yüzünü dönde
Lûtfunla şâd olsun, öz be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Beyaz atım yok ya ,sen peri kızı
İsterdim olmayı ,alnın da yazı
Sanki ciğerimde ateşten sızı
Göz kırıp duruyor ,köz be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Haydi tut elimden evhâm'ı bırak
İstesende artık ,kalamam ırak
Suçludur düşerse ortaya firâk
Yalnız seni çalsın ,saz be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Sensiz geçen anı zincire vurdum
Kapattım kapısın zamanı kurdum
Kırk kilit takarak anahtar kırdım
Yüreğim sıkışmış ,öz be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Seni sevmek kanat takıp uçmakmış
Yeryüzü dert dolsa, kucak açmakmış
Ölümden beteri senden geçmekmiş
Kalbimde can gibi ,gez be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Bir görüşte zebûn edip kendine
Çevirdin akışı kendi bendine
Alıp beni yatır çile bandına
Sevmezsen derimi ,yüz be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Akarak gönüller aynı pınara
Koyar mıyız derdi,şöyle kenara
Makberî'yim sevdam benzer çınara
Ayrık otlarını ,ez be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Makberî - Ahmet Akkoyun.....29/03/2008.....18::55....Ankara

not::
Bir yol hikayesi 2 günlüğüne Ankaraya gelirken yolda yazdığım bir şiir

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101201/ruveyd-1.html>

Rüveydâ 2

Yokluğun içimde hicrân yarası
Anlamadın hâlâ ar be Rüveydâ
Bak işte kanıyor,işte burası
Söylenmedik sözüm var be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Ses telim yanıyor seni anarken
Hayâlin ağlıyor alem kınarken
Ufuk kan kızılı,gözüm donarken
Nazârınla beni sar be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Beyhude tükettim bir bir ayları
Yollar getirmiyor kırık fayları
Sürünerek geçtim nehir,çayları
Geldiğim son nokta yar be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Gözlerim kurudu derd-i yelinden
Bir tas su içmedim ipek elinden
Başını süsleyen sırma telinden
Göçmen kuşla heber ver be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Öyle sevmişim ki şartsız zamansız
Kesti nefesimi koydu amansız
Katran karasıdır gece gümânsız
Düşünüp halimi yor be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Gözünle işaret versen Zühre'den
Bir sabah ansızın olsan zuhreden
Huzuru bulurdum görsem çehreden
İsmi ni diyemem sır be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Sesin kulağımda efsûn ahengi
Çeşm-i giryânımsın mutlak mihengi
Yer yüzü bir adım yok ki bir dengi
Kim demiş ki kalbi hür be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Öyle bağlanmışım nefesim gedâ
Vurgun yedi bağrım kalınca cüdâ
Fırsat verir ise Hazret-i Hüdâ
Gelirim kapına gör be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Varlığınla güzel alem ve fezâ
Yokluğun azâptır,sitemin cezâ
Eğer görmez isen aşkına sezâ
Çek silahı beni vur be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Bütün isimlerim aslında sensin
Yaralı gönlüme meltem esensin
Damarları yakıp nutku kesensin
Seni taşıyamaz yer be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Dağlara vuslatı yazdım olmadı
Divâne dolaştım gezdim olmadı
Ağladım olmadı kızdım olmadı
Görenlerim deli der be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

İkimizi, yakan kalpteki bu hâr
Ay ve güneş küsmüş doğmuyor nehâr
Bir türlü gelmiyor ikinci bahar
Demek yıkılmış er be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Belki dinmeyecek gönül sızımız
Ukbaya kalacak visâl hâz'ımız
Geceler gün olur kışlar yaz'ımız
Tükenir çileden ter be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Yazdıkça daha da kanıyor sine
Can bedende mihmân doluyor sene
Hey Makberî bir gün kitlenir çene
Son anında söyler Yâr be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Makberî - Ahmet Akkoyun.....01/04/2008.....00::05.....İst
not:

Daha önce Ankaraya giderken bir yol hikayesi olarak 1. bölümünü yazmıştım dün dönerkende devamını yazdım yine bir yol şiiri
şiiirlerle ve şiir tadında kalınız
saygı ve selamlarımla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101842/ruveyd-2.html>

Ney derler benim adıma

Bilir misin nedir özüm
Ben bir kamış dalı idim
Hakk'a dönük idi yüzüm
Sanki seher yeli idim

Kör satırlar kesti beni
Kesen ,güne astı beni
Ateşlere bastı beni
Ben ateşin dili idim

Sızım sızım sızılarım
Börtü böcek kuzularım
Dal budaktır pazularım
Sevgi şevkât eli idim

İnce ince işlediler
Çuvaldızla şişlediler
Feryadımı düşlediler
Bedenimin gülü idim

Her yanımı süslediler
Nefes vurup beslediler
Acı acı seslediler
Ben muhabbet seli idim

Adımı Ney eylediler
Dertli dertli söylediler
Yandım diye payladılar
Elsiz dilsiz çalı idim

Sesim ağlar ben ağlarım
Hakk Hakk diye aşk çağlarım
Bilenlere meşk sağlarım
Hu sesinin balı idim

Çala çala fikreyledim
Gizli ayan zikreyledim
Ben Mevlaya sükreyledim
Çün ben onun kulu idim

Leb değdikçe çıkar ahım
Bakıp inler göğde mâh'ım
Sesim duyar server Şahım
Vuslat ile dolu idim

Hey Makberî Ney'dir adım
Çalan bilir benim tadım
Sorma nedir etim,budum
Benki aşktan deli idim

Makberî - Ahmet Akkoyun.....09/04/2008.....00:05....İst

Benim adım dertli dolap
Suyum akar yalap yalap
Böyle emreylemiş Çalap
Anın için inilerim.....Yunus emre

Büyük Hakk Âşığı Yunus Emre (o bir derya) bu şiiriyle dolabın derdini anlatmıştı .Acizâne bizde Ney'in sesine ses

olmaya çalıştık saygı ve selamlarımla
şiiirlerle ve şiiir tadında kalınız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104380/ney-derler-benim-adima.html>

Güldü geldi(iki hece)

Geldi
Özdü
Bildü
Çözdü

Kuştu
Kondu
Aştı
Yandı

Hürdü
Baldı
Gördü
Kaldı

Ser'di
Hazdı
Derdi
Yazdı

Birdi
Yârdı
Vardı
Sardı

Süzdü
Gül'dü
Üzdü
Güldü

Yol'du
Geçti
Buldu
Seçti

Camdı
Düştü
Hamdı
Pişti

Sordu
Baktı
Durdu
Yaktı

Sesti
Dil'di
Kesti
Dildi

Seldi
Aktı
Doldu
Yıktı

Ben'di
Bizdi
Bendi
Çizdi

Yöndü
Ay'dı

Döndü
Caydı

Kan'dı
Bıktı
Candı
Çıktı

Makberî - Ahmet Akkoyun...13/04/2008.....00:05.....İst

Not=

Daha öncede örneğini vermiş olduğun 2 hece (1+1=2) şiir. Yer yer cinaslarda vardır şiirin içinde. Edebiyatta pek fazla örneği olmamakla beraber şiir yazan arkadaşlara bir faidesi olacağı kanatindeyim saygı ve selamlarımla şiirlerle ve şiir tadında kalınız

.....
Bülbül güle baktıkça
Canına can bulurmuş
Gül boynunu büktükçe
Kanadından olurmuş

Gün utanır derdinden
Kızıl rengi alırmış,
Ay ayrılır yurdundan
Bülbül yalnız ölmüş.....Makberî

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105440/guldu-geldi-iki-hece.html>

Ateşi harlayın

Durun karanlıklar sessizce durun
Ayak sesleriniz çıkmasın sakın
Bu gece zamanı zincire vurun
Akrep yelkovanı böğrüne takın

Gökyüzü açılsın şak iki parça
Bu gece sabahım Fizan'a yakın
Ayın saçlarını tararken fırça
Kanayan gözünde gönlüme bakın

Gece beni içsin bende geceyi
Hayâlimi hırçın dalgaya tıkın
Bal tasında verin hasret zehiri
Damarda biriken sızıyı sökün

Kenan'a yollayın,ruhuma ceza
Ya da Yusuf gibi zindana sokun
Ne çıkar vermezse azâd'ı rıza
Züleyhâ gülerken aşkında yakın

Ateşi harlayın başımı aşsın
Dumanlar tırnağın içinden çıkın
Rüzgar lodos ile kabrimi eşsin
Ardımda kalmasın kül dolu çıkın

Sükût'a ermeli bu gizli savaş
Durmali kalbime sayısız akın
Ölümü öperken, gül yavaş yavaş
Çıkın gözyaşlarım içinden ok'un

Kurtuluştur belki toprakla barış
Zühre uzaklardan gözüme dokun
Bitmiyor bahtımla hüzüne yarış
Rüyalar son defa resmimi çekin

Bozulsun bu gece kalemin rengi
Hicrânlı satırlar etmeli sökün
Bu gece kurşundur kalemin dengi
Baharlar toprağa maviler ekin

Beynim uğulduyor sesler geliyor
Habercim ,habersiz haberi sakın
Sancılı yüreğim yoksul ölüyor
Kalan enkazımı çöplere dökün

Bu gün efkârlıyım efkârım taşı
Saklı hatıralar yanıma çökün
Yıkıldı can evi tuğlası düştü
Serçeler temeli temelden bükün

Nasılsa sabahın sinesi sızı
Arslan ini bile daha da tekin
Bu gece ateşte yakarken sözü
Kabrimin üstüne sevdami dakin

Duyarken gözünü, okşarsa bugün
Göz kapaklarının,matemi yükün
Toprakla yaparken şanlı bir düğün
Makberî'yi arz'ın böğrüne çakın

Makberî - Ahmet Akkoyun.....18/04/2008.....00::30.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106638/atesi-harlayin.html>

Gurbet mektubu

Selamın Aleyküm gardaşım Veli
Yerimden,yurdumdan hâlden haber ver
Susarak sükutu etmeden deli
Köyüme uzanan yoldan haber ver

.....Ve Aleyküm Selam gurbet çırası
.....Sana diyeceğim hâller bozuldu
.....O zaman dinle gör geldi sırası
.....Bildiğin köy değil yollar bozuldu

Ana,Baba yâren dostlarım nice
Yüreğim daraldı anlat bir hece
Gurbette dertleri dizdim ucuca
Dereden ,tepeden yelden haber ver

.....Ana,baba yâren sensiz gülmedi
.....Mektup yazdım amma, demek gelmedi
.....Zannetme dostların seni bilmedi
.....Sen gittin gideli yeller bozuldu

Aklımdan çıkmıyor o mâhzun hali
Ayrılığın ağır oldu vebâli
O nasıl o'nu de ,gönlümün dili
Dili şeker yüzü al'dan haber ver

.....Senin çıkmadı da onun mu çıktı
.....Ardından kaç gece ağıtlar yaktı
.....Öyle ki yüreğim dinlerken çöktü
.....Kederden yüzünde al'lar bozuldu

Mor menekşe ,lale, sümbül açtı mı
İbibikler gelip nazlı göçtü mü
Köyde huzur nasıl yoksa kaçtı mı
Arı'dan, kovandan baldan heber ver

.....Cümle nebat açtı amma tadı yok
.....İbibikler gelmez oldu adı yok
.....Huzur nerde, huzur veren kadı yok
.....Arı yetim soktu ballar bozuldu

Güler mi Yurdumun güzel insanı
Hala latif midir Bülbül lisânı
Sevgiyle doluydu Ayşe,Hasanı
Vatan aşıklısı gülden haber ver

.....Akbabalar geldi çöktü Vatana
.....Bülbül lisânını katan katana
.....Hasan horlanıyor,ödül satana
.....Dikenler çoğaldı, güller bozuldu

Sahi memleketin ahvâli nasıl
Anlatda yüreğim dinsin bir fasıl
Hala hürmette mi ecdâda nesil
Sazından sözünden telden haber ver

.....Gardaş memleketin derdini sorma
.....Zaten yaralıyım bir de sen yarma
.....Dört köşeyi sarmış devşirme,kırma

.....Sazı aynı amma teller bozuldu

Ekonomi nasıl düze çıktı mı
Ülkenin kaynağı öze aktı mı
Eski dinazorlar gayrı bıktı mı
Ağacın kökünden dal'dan haber ver

.....Ekonomi aynı küflü her yanı
.....Kaymak rantiyeye öze yok yanı
.....Eski dinazorlar kırk yıllık kâni
.....Ağaçta güve var dallar bozuldu

Hortumcular varmış çeteler varmış
Yılan gibi yurdu dolanıp sarmış
Gurbanım yalan de,içim gararmış
Adaletli olan kuldan haber ver

.....Çete ve hortumcu kasayı yardı
.....Yılan gibi dönüp her yanı sardı
.....Keşke yalan olsa aslı'da vardı
.....Adalet tatilde kullar bozuldu

Bunları yazması ne kadar zordu
Çakallar gelipte ürkütmüş Kurdu
Ermeniyiz diye gezmişler yurdu
Atası bellisiz dölden haber ver

.....Gardaş yazması mı demesi mi zor
.....Gel de höykürenin sütlerini sor
.....Öyle bir acı ki yüreğimde kor
.....Ahlak iflas etti döller bozuldu

Türküz Müslümanız demiştik hemi
Müslüman'a nasıl yasakmış kamu
Sahipsiz kalırsa yüzer mi gemi
Vatandaşı saran koldan haber ver

.....Türküz Müslümanız değişmedi bu
.....Bir gün yatağına akacaktır su
.....Gemi yüzdürmeye çekeceğiz hu
.....Sarıp sarmalayan kollar bozuldu

Dinden habersizler Dini zorlamış
Biri çıkmış Milli Marş'a hırlamış
Medya kudurdukça rengi parlamış
Bunamış köçekten soldan haber ver

.....Dini bilmeyenler Fetva'da haşa
.....Arşa hırlayanlar kudursun boşa
.....Medya talipliymiş geçmeye başa
.....Darbe tezgahçısı sollar bozuldu

Yine eski düzen oldu diyorlar
Ortalık fırsatçı doldu diyorlar
Vatandaş saçını yoldu diyorlar
Şeçeresi bozuk duldan haber ver

.....Eski devrân olsun diyenlerde var
.....Fırsat bu diyerek soyanlarda var
.....Ortaya fısıltı yayanlarda var
.....Emrine girdiği dullar bozuldu

Be gardaşım yine yara'm açıldı
Yüreğimden dertler öbek saçıldı
Sanki gurbet bana kefen biçildi
Yola çıkacağım sal'dan haber ver

.....Makberî'yim gardaş,derdine devâ
.....Bu Vatana bunlar değil ki revâ

.....Kökümüz sağlamdır cümlesi hava
.....Hâlim ol,sâlim ol sallar bozuldu

Makberî - Ahmet Akkoyun.....19/04/2008.....00:15....İst

Değerli kardeşim Baybora'nın şahsında bütün gurbetçi kardeşlerimize.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107181/gurbet-mektubu.html>

Rüveydâ 4

Mektuplar hasretin resmini çizdi
Gözlerim yoruldu pus be rüveyda
Kalem figân etti yazdıkça yazdı
Sensiz baharlarım sis be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Ses telim yanıyor anlamıyorsun
Duymuyor sesimi dinlemiyorsun
Demek ki ben kadar inlemiyorsun
Ondan mı kesildi ses be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Sazımsın,sözümsün,düşümde sensin
Gönül sofrasında aş'ım da sensin
Ukbaya söz kestim eşimde sensin
Yoksa yüreğin mi pas be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Muhannet diline düşmüşüm naçâr
Sanki can dediğim canından kaçâr
Sokakta hayâlin gözümden geçer
Sensin başımdaki fes be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

İçimde volkan var lavlar akıyor
Ama onlar değil hasret yakıyor
Bilmedin ayrılık nasıl yıkıyor
Sendin has bahçemde süs be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Yağmurlara sordum yüzüme baktı
Yıldızlara sordum kahrından aktı
O an yüreğime bir korku çöktü
Rüzgarlar esmedi mis be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Haydi gül ne olur ıst önümü
Aşkınla şâd eyle virân günümü
Pusulam ol göster bana yönümü
Vuslat yeli ol da es be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Hani yükselirdi sevdikçe çıta
Ölüm bile olsa geçmezdin kat'a
Seni senden fazla sevmek mi hata
Ağlama ne olur sus be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Bir damla gözyaşın düşmesin nazik
Kıyamam sevdiğim sana da yazık
Varsın bana gelsin gâm dolu azık
Derdini boynuma as be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Seni sana yazdım, yazdım olmadı
Taç mahâl'e rüya dizdim olmadı
Kanatsız havada gezdim olmadı
Gözlerimden aktı his be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Aldırma ,düşünme canım yansada
Gözüne bakarken gözüm donsada
Kör baykuş tepemde oba kursada
Diyemem ki yeter kes be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Felek yol boyunca tuzak gizliyor
Gönül laf dinlemez seni özlüyor
Sözüm geçmez oldu yaram sızlıyor
Bari üstüne tuz bas be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Geçti baht-ı ömrüm görmedim sefâ
Keşke sen olsaydın bu derde şifâ
Varsın bende kalsın aşkına vefâ
İstersen gözünü kıs be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Yoksun ya yüreğim muzdarip naçar
Hasret bir terzidir kefenler biçer
Gün gelir Makberî Dünyadan göçer
Ardımdan tutarsın yas be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Makberî - Ahmet Akkoyun.....25/04/2008.....00:05....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108492/ruveyd-4.html>

Vefâ varmış eskiden

Bülbül güle baktıkça
Canına can bulurmuş
Gül boynunu büktükçe
Kanadından olurmuş

Karıncalar yanarken
Közü dile gelirmiş
İbibikler konarken
Gözü yolda kalırmış

Vefâ varmış eskiden
Can cânânı bilirmiş
Dertli çalan ezgiden
Aşklar dile gelirmiş

Gün utanır derdinden
Kızıl rengi alırmış,
Ay ayrılır yurdundan
Bülbül yalnız ölmüş.
.....ölmüş..

Makberî - Ahmet Akkoyun...29/04/2008.....00:05.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109350/vef-varmis-eskiden.html>

Sedâımız bizim

[italik]

Saatler paslanır nefes tutulur
Gök kubbeye çarpar nidâmız bizim
Dik dörtgen piramit kafes tutulur
Arştan yere iner cüdâmız bizim

Gündüzler dönmüştür gecesı âkim
Şiirde infaza hükmeder hakim
Miâd'ı dolmuştur dermânsız hekim
Satırlarda diner edâmız bizim

Bir tabak bir çatal kaşık eksilir
Bir feryât,bir figân,âşık eksilir
Yayları kırılmış beşik eksilir
Gölgeyle raks eder odamız bizim

Son akın vaktidir,akın çok yakın
Ötüken yolunda tuğ'ları takın
Gönlümü destanlar içine çakın
İklimler dolaşsın fedâmız bizim

Bedenden libâsı bir bir soyarlar
Çeneyi bağlayıp kefen yayarlar
Kara gözlerime toprak koyarlar
Rahmetle yargılar Hüdâ'mız bizim

Bir gün buralardan geçti dersiniz
Kanatsız ayaksız uçtu dersiniz
Vah,yazık zamansız göçtü dersiniz
Makberî'ce kalır sedâmız bizim

Makberî - Ahmet Akkoyun.....07/05/2008.....00:15.....İst

.....

Hikayesi,

Son satır

Kelimeler satıra, dökülürken kırıldı
Ağıt astım gözüne kalem sustu,dil sustu
Asırlar öncesinden gelen efsûn darıldı
Yuttuğum sevgilerim geriye beni kustu

Kimbilir ki belki de şiirin yas'ıdır bu
Gâmlı Baykuş misâli öksüz kalırken gedâ
Maverâdan içtiğim son sevda tas'ıdır bu
Sen yetim şiirlerim sana temelden vedâ

Makberî - Ahmet Akkoyun

.....

Hikayesi,

Süt Beyaz Kaftan

Vah ki yazık ömrümüze can şâd'ı bühtân imiş
Remz eden reng-i tebessüm firdevsi ah'dan imiş

Ol baht-ı Humâ kuşunun,gelişi kaf'dan imiş
Canda can'a vuslat veren,süt beyaz Kaftan imiş

Makberî - Ahmet Akkoyun

.....

Hikayesi,

Rindâne

Ermeli, ermeli dir hitâma, çün sine eyvah'ına yazıktır
Maşuk-u rindâneyiz alemde, heybemiz dil ah'ına azıktır..

Makberî - Ahmet Akkoyun

..... Selamlarımla
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111497/sed-miz-bizim.html>

Dedim ki ay güzel (1)

Gözleri sürmeli göğ gökçek güzel
Gözüme bakarak pıs dedi güldü
Dedim ki bu gülüş bana mı özel
Utandı kızardı sus dedi güldü

Dedim ki ay güzel güldende narin
Şâdlık mı söyledi sevdiğin yârin
Yüzün ay tomurcuk gamzesi derin
Yasak başkasına his dedi güldü

Dedim ki ay güzel dağlar maralı
Bir sazım var benim çalar yaralı
Sonra pişman olma derdim sıralı
Anlarsan bu sana has dedi güldü

Dedim ki ay güzel beni bilmezsın
Ben ki yâd biriyim sefâ bulmazsın
Can desem canıma cânân olmazsın
Senin yüreğin mi pas dedi güldü

Dedim ki ay güzel korkarım meşke
Sonra pişman olup ya dersen keşke
Misafir alamam küf dolu köşke
Kapın mı mühürlü pus dedi güldü

Dedim ki ay güzel kalbim kırıktır
Sinem orta yerden beşe yarıktır
Sermayem bir hırka birde çarıktır
Yoksa Ozan mısın pes dedi güldü

Dedim ki bir güzel pranga vurdu
Sonra çekip gitti gönlümü yordu
Bu yüzden sevdaya sıdkımda durdu
Kıstı gözlerini pis dedi güldü

Dedim ki duyduğun belki hevestir
Aldanmış olursun sahte nefestir
Gönlünü başka bir ummanda estir
Başkasına çıkmaz ses dedi güldü

Dedim ki gülüşün Hilâl'i yakar
Ay doğar yüzünde güneşler akar
Ya bu gün ya yarın sevdiğin çıkar
Tutarsın ardımdan yas dedi güldü

Dedim ki ay güzel Ötüken gülü
Kaldır gözündeki görkemli tülü
Ben hırçın dalgayım sen bahar yeli
O zaman dalgana as dedi güldü

Dedim ki ay güzel ciğerim yara
Gece dayanır mı sen gibi nûr'a
Sen gül bahçesinin ben yönsüz bora
Zülf'ümün teline es dedi güldü

Dedim ki yürekte vefâdır mihir
Özü esrik eder sendeki sihir
Gönlümü kabartma sevdamdır bahir
İçmek için ver bir tas dedi güldü

Dedim ki ay güzel etme yakarsın

Ateş su değil ateş dökersin
Gün olur Ozandan sende bıcarsın
Bak şimdi darıldım küs dedi güldü

Dedim Makberî'yi nâr'ına verdin
Kaş ettin göz ettin gönlüme girdin
Ben zemheri,sen yaz çoğalır derdin
Cefân bile bana süs dedi güldü

Makberî - Ahmet Akkoyun.....13/05/2008.....00:03.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113205/dedim-ki-ay-gozel-1.html>

Yaralı kuş

Bu gece bu gece sabahtan önce
İğneyle çileye diziliyorum
Delikten geçmeye kıyılmış yonca
Yüksük arasında eziliyorum

Bu gece kanadı kırık bir kuşum
Eğildi eğilmez denilen başım
Hafifçe bir yana devrildi kaşım
Gölgeme sığınmış büzülüyorum

Çar-naçâr yinede kanad'ım açtım
Yorgun sesleriyle havaya uçtum
Yeryüzüne bakıp muhabbet saçtım
Lakin içten içe azalıyorum

Sürmeli avcım var oku sedeften
Gördüm ayırmıyor beni hedeften
Ok atıp yaralar çekse ta Kaf'tan
Gözüne bakarak üzülüyorum

Sol yan yaralıydı sağ'ıda vurdu
Belki düşer diye ateşi kurdu
O an zannettim ki yüreğim durdu
Düşmeden havada yüzülüyorum

Ok attı vuruldum siyah kan'adım
Yazık niye vurdu sağlam kanad'ım
Tam düşerken birden tuttu inadım
Kuş konmaz dağlara süzülüyorum

Tık nefes kayanın üstüne kondum
Yarama değilde yârime yandım
Üşüdüm,titredim acı'dan dondum
Ne yaptım ki böyle beziliyorum

Yetimim,öksüzüm dağda yaralı
Kanım içe akar avcı vuralı
Uçmak dilemezdim vefâ görelî
Şimdi yaban gibi seziliyorum

Avcının ah sesi çarptı dağlara
Heyhat kıran çöktü bahçe bağlara
Benden selam olsun ölü,sağlara
Avcı yüreğine kazılıyorum

Taşları kavurdu dökülen kanım
Avcı'm bilemedi bende bir canım
Makberî'yim dindi ağrıyan yanım
Vuslatı Mahşere yazılıyorum

Makberî - Ahmet Akkoyun.....14/05/2008.....00:05....İst

Gönül dostlarımların gönül pınarlarından süzülenler

Âhh.. ne zâlim avcı, nasılda kıydı,
Kirpiği oktu da, kaşı mı yaydı?
Çok mu canın yandı, bu neçe vay dı?
Duydukça feryâdın, sızılıyorum!.....ozanilo

Makberî dönmüşsün bir çağlayana
Sözlerin dil olmuş zâr ağlayana
Önümde durupta yol bağlayana
Söz diyemedim ya, üzülyorum.....leyseyup

Yazısı duruyor çıkmaz alın'da
Dudağı dökülen kanın al'ında
Ne farkeder bu canımı alın da
Durmadan aşkını kuzuluyorum.....Enis

Bu gece gözlerim kanlı yaş döker
Yaralı bu kalbim hasreti çeker
Şu deli gönlüme bir hüznün çöker
Yandıkça şu bağrım eziliyorum.....Yakuti

Aman vermez yara kanar arsızca
Oluk oluk ciğer bağırda durdukça
Sen bu kanadı vurup kırdıkça
Anam ağlar babam ağlar ne çare.....verda

Kanadıma bağladım zır ağıtları
Çaputlara sardım tez daramı
Gözünün nuruna biçtim kelamı
Kaf cana makber sökülüyorum.....goody

Avcı iflah olmam ben bu yarayla
At hançerin görevini tamamla
Kurtlar sofrasına izzet ikramla
Soğuk meze olup diziliyorum.....OZAN MERDAN

Sizi de beni de yaratan Allah
Yanarım yürekten ederim ah vah
Bu mudur insanlık acırım vallah
Ateşten şişlere diziliyorumSABİHA KÜÇÜKTÜFEKÇİ

Yalçın kayalar dizildi önüme
Ne gerek vardı bunca zulüme
Çıkardım kalbimi verdim eline
Yaşayamam giderim şimdi ölüme.....HALİLİM

Derdin neydi avcı garip bir kuştum
Çiçeğin açması en büyük muştum
Zemheri gelince sıladan uçtum
Menzil olmuş gurbet üzülyorum.....laledevri

Sitemim tetikten sıyrılan ele
Kapılıp gitmişim koca bir sele
Tüylerim karışır esişen yele
Diyardan diyara süzülyorum.....mutedildalgali

Ah insafsız avcı kırdın kanadım
Gökleri özledim buna feryadım
Yapa yalnızım bak kalmadı tadım
Çorak iklimlerde geziniyorum.....maskosu.

Ben yedi başlı kartal Aşk yurdunda
Aşka gölge edenleri,yakarım bakışlarımda
Kanatlarımı sonsuza açıp gölgem altında,
Topladım, aşık yürekleri, dokunmayın onlara.....tülay bilgin

Geceler karanlık,bitmek bilmiyor,
Yaralı ceylanı gören olmuyor,
Gözümün yaşını mendil silmiyor,
Fani dünya, huzur bulmadım sende.....ferhan

Derindir yaram , ne olur dokunma
Varmıdır ki çare ? benim yarama
Söyleyin gelsin tez , yarım sarmaya

Yanıyor canım çok , ben ölüyorum ŞairOrHaN

Elinden tutmalı yaralı kuşun
Hesabı yokmudur attığın taşın
Malübu kuşmudur bu son savaşın
Deyince doğruyu kızılıyorum.....haşim kalender

Kanadım yaralı ayağım çıban
Canımı yakmazdı belkide sapan
Pişman olmasada bu işi yapan
Affettim kötüyü sürünüyorum.....Toynak

Bu avcı çok yaman, bu avcı zalim
Kırdı kanadımı tutmuyor elim
Gayrı çaresi yok burdan gidelim,
Gurbet kervanına yazılıyorum.....varol

Devirme kaşını büzülme gölgene
Ezilme sakın haa sevginle
Yüreğin kav dünyanın zindan etme
Parlayan yıldız olsun geleceğine.....berşah

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113557/yarali-kus.html>

Yol ve yolcu (3)

Yolcunun gözüne düşüyor hayâl
Haydi gel diyerek bakıyor yollar
Gönül ateşinden üşüyor hayâl
Vuslatsız yollara çıkıyor yollar

Her adım çileye perçin vuruyor
Yürüdükçe sanki zaman duruyor
Ay geceye bakıp serâp soruyor
Yıldızları yere çakıyor yollar

Yolcu yorgun,naçâr yollar aşıyor
İçinde korkular kabir eşiyor
Bir an ellerinden ümit düşüyor
Sanki yolcusundan bıkıyor yollar

Yolcu yola bakar yollarda o'na
Ne çâre bir türlü varmıyor sona
Kimbilir kaç bahar ağlıyor Suna
Belki diye ümit ekiyor yollar

Yolların mahkumu ahd'ine köle
Sirtında azığı sadece çile
Kırık kanatları düşerken yola
Sanki faylarını döküyor yollar

Dağlar intizârda ayak sesinden
Sisler utanıyor sevda yasından
Yolcunun gözünde çöken pusundan
Geçmiş günlerini okuyor yollar

Ayakta yollardan aşınmış çarık
Gizli akan yaştan gözleri çürük
Sanki obasını kaybetmiş yörük
Nerde çadır kursa yıkıyor yollar

Yoldaki yolcunun ümidi sönmüş
Saçları acıdan aklara dönmüş
Yüreği ateşin içinde donmuş
Girdikçe içine yakıyor yollar

Yolcunun kaderi yollarda gitmek
Hasrette tükenip hicrânda bitmek
En son bedenini toprağa satmak
Yâr diye yüzüne şakıyor yollar

Ah'ları etekte saklıyor dağlar
Sanki sevdasını yokluyor yollar
Kalbi sıkışıyor tekliyor dağlar
Deprem sancısını çekiyor yollar

Belki'nin ardında yolcуда sancı
Gözleri bin fersah ötede öncü
Ne bilsin beklemez,vefâsız hancı
Bu yüzden önünü tikiyor yollar

Yolcunun havada titriyor eli
Çökmüş omuzları kırıktır kolu
Leylayı anmaktan yaralı dil'i
Off çekip içeri çöküyor yollar

Yolcunun kalbinde azıyor yara
Sanki mezarını kazıyor yara
Bilmiyor vefâ'da başlamış bora
İnler diye yolu büküyor yollar

Özlenen,yollarda beklemez gitmiş
İçinde ahd'inin kararı bitmiş
Dağ çoktan devrilmiş yol yana yatmış
Kurşun gibi acı dokuyor yollar

Yolcunun gözünde iki damla yaş
Kıvrık dudakların eyhahında kaş
Ona ancak feryât,figân arkadaş
Hep aynı noktaya akıyor yollar

Hey Makberî yeter yeter andığın
Can diye canını yaktı yandığın
Görmez misin gündün güne söndüğün
Her nefes böğrünü söküyor yollar

Makberî - Ahmet Akkoyun.....19/05/2008.....13:55....İst

Bir söz:
Sevilen sevenini güzelliğinden sanır
Aşk-ı sadık odur ki yüz değil,yürek tanır.....Makberî

yine bir yolculuk şiiri adet üzere her yola çıktığımda heybeme mutlaka şiir atarım yine yollardaydım 2 gündür ve bu da bir yol şiiri

gönül dostlarımın gönül pınarlarından süzülenler

Gurbete açılır bir ucu yolun
Özlem,le kırılır kanadın kolun
Dostlar siz aklıma mukayyet olun
Sevda ağaçları dikeyor yollar.....maskosu

devin çok ne kedere
elin göğşe şimşir öze çile
kabrin ramak bir çite
ak kara dillen yollar.....goody

Böyle arkamızdan bakıyor yollar
Gidenin gönlünü yakıyor yollar
Bazen viraj viraj çıkıyor yollar
Bizlere arkadaş oluyor yollar.....RABATLI

Her ne kadar cebrî, salsa da yola,
Heybeye dürr yükler, azıktır kula!
Ozan İlo'sunu, san'etti çile;
Mânâ söküğünü, dikeyor yollar!.....ozanilo

Yolcu yüreğinde hasreti taşır
Hasreti dağları aşar arşa ulaşır.
Makberi de yol mu biter, çoğalır.
Can dostları bekler, bir selam için.....berşah

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115172/yol-ve-yolcu-3.html>

Rüveydâ 5

Dinmiyor sinemin yetim melali
Seni getirmiyor gün be Rüveydâ
Dün gece ağlarken gördüm Hilali
Seni sordu bana dün be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Ne ümidim kaldı ne çalan sazım
Yazdıkça daha da artıyor sızım
Bu gidişle kalmaz Vallahi tozum
Doğmuyor geceme tan be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Son mektup demiştim ama olmadı
Hala yazıyorum çilem dolmadı
Yalandı sözlerim resmin solmadı
Solsa dayanır mı can be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Her heceye hasret mührünü vurdu
Kalbimde teklemeye yoklayıp durdu
Sensiz yaşaması nasıl da zordu
Ne Hancı var nede Han be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Sanki hücre hücre dağılıyorum
Nefes takılıyor boğuluyorum
Yürürken yerlere yığılıyorum
Pelte pelte olmuş kan be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Nereye bakarsam gördüğüm sensin
Nakış nakış akla ördüğüm sensin
Biçare gönlümü verdiğim sensin
Arada bir olsun an be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Ak bulut üstüne yükledim derdi
Tartmadı yağmurla yerlere serdi
Zaman acımasız hasreti verdi
Sen hala yaşıyor san be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Bak gittin gideli kayboldu bahar
Öksüz virâneyim güzlerim nehâr
İçimde volkan var tepemde buhar
Kimse göstermiyor yön be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Öyle yorgunum ki öyle perişan
Hedef tahtasında oklara nişan
Görseydin acırdın dayanmazdı can
Bir değil acılar bin be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Nefesten yakınsın yıldızdan uzak
Götürmez mi bizi vefâ'ya kızak
Üşüdüm örsene sevgiden kazak
Donsun ister misin ten be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Hala anlamadın yanan içimi
Gözlerim yoluyor tel tel saçımı
Ya ben kime verem sevda tacımı
Senden başkası yok son be Rûveydâ
.....off be Rûveydâ

Sana yazdıklarım destanı aşar
Yedi dağ üstünden duyanlar şaşar
Deryaya dökseydim zorlanır taşar
Kıyıda der misin yan be Rûveydâ
.....off be Rûveydâ

Bu öyle bir aşk ki mahşere gider
Seni düşündükçe sol yanım budar
Dağlarda meletir kavalsız güder
Şakrak ol omzuma kon be Rûveydâ
.....off be Rûveydâ

Bir gün ölür isem hatıran koşsun
Kabrime bakarken gözyaşın düşsün
O gün Makberi'nin vuslatı taşsın
Kalkarak desin ki sen be Rûveydâ
.....off be Rûveydâ
.....off be Rûveydâ
.....off be Rûveydâ

Makberî - Ahmet Akkoyun.....20/05/2008.....00::10.....İst

gönül dostlarının gönül pınarlarından süzülenler

Bana bir gülermiydi hâr gözlerin
Çocukça okşarmıydı tül ellerin
Kuyumdan çekerim tek yudum serin
Ten sana mey iç iç kan be Rûveydâ
.....off be Rûveydâ.....goody

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115320/ruveyd-5.html>

Gök girsin kızıl çıksın

İfrit adımlarında tam tam dansında riyâ
Maziye terk edilen akıl, ma'na ve fikir
Bozguncu taifesi şehla gözünde rüya
Siyaset üstü loca ahlâk ve haya'da kir

Karanlığı tan gören geceye kurşun sıksın
Yoksa sessiz kalırsam gök girsin kızıl çıksın

Temsilde liyâkatsiz özden habersiz vekil
Çağdaşlık lafazanı, istihza Din ve İman
Uzay kılıklı kubur, bukalemun renk şekil
Teba sırtında kambur, çirkef içinde zaman

Tabanından habersiz, tavanlar yeri lüksün
Yoksa sessiz kalırsam gök girsin kızıl çıksın

Kökleri sarmış güve ne çare var ne merhem
Devşirme borazanlar, dem çay içinde tarçın
Adalet'te atalet terazide üç dirhem
Kast edilen ecdadım, genetik nefret perçin

Tuluat sahnesini perdeler geri çeksın
Yoksa sessiz kalırsam gök girsin kızıl çıksın

Değişmeyen serenat, irtica mücrim forsa
Hortumcuda aklanan vergi üstünde sergi
Perde ardından sufle, borsa içinde parsa
Organik çete bunlar tab'ından mahrum dergi

Ay Yıldızlı Bayrağım Hürriyet zülfü taksın
Yoksa sessiz kalırsam gök girsin kızıl çıksın

Bu ne hazin garabet Türk'e biçilen pâye
Toplum mühendisleri dıştan boyalı basın
Bir kaç soysuz eliyle çökertmek ulvi gâye
Namdar zindan faresi masumluğunda yas'ın

Üç beş göbek öteyi aç ki şecere aksın
Yoksa sessiz kalırsam gök girsin kızıl çıksın

Siyonist parende baz madeni gizli loca
Medyada tekelleşme şantaj soslu ticaret
Yasaklı localarda sayısız karton cüce
Kurumlar sultasında baret üstünde baret

Köşe başı avane sığ akıl kına yaksın
Yoksa sessiz kalırsam gök girsin kızıl çıksın

Çakal planlarında kurulan çarpık masa
Sözüm ona Hürriyet Türk'e memnu ve uzak
Şimdi revâçta olan Türk'e ihanet yasa
Asla layık görülen kefen bezine tuzak

Bekle gelmez sabahı kaşını yere çaksın
Yoksa sessiz kalırsam gök girsin kızıl çıksın

İlim özürlü bilim, bilim içinde kota
Mayasından habersiz entel denilen zevat
Makale fukarası zeminden yüksek çıta
Millet savar muhalif meşrutiyete tezat

Aslı hakir görenin beyin hücresi koksun
Yoksa sessiz kalırsam gök girsin kızıl çıksın

Yemek odası gibi delik deşik beyt-ül mal
Yer altında koridor yetim hakkına taşıt
Günahları taşımaz tren dolusu hamal
Lokmasını yediği sofraya bezinde çasıt

Cemiyeti kemiren köksüzün kökü çöksün
Yoksa sessiz kalırsam gök girsin kızıl çıksın

Yılan terkibi hayat yatağa düşman mecra
Aile'de heyelan sevgi, şefkatte dumur
Tescilli cinnet hali dokuz boğuma icra
Aşkta keşmekeş bühtân, gecelik hâzda umur!

Hamaset sultasını gerçek kökünden yıksın
Yoksa sessiz kalırsam gök girsin kızıl çıksın

Makberî - Ahmet Akkoyun.....22/05/2008.....00:04....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116180/gok-girsin-kizil-ciksin.html>

Adı Mahinûr (7)

Sensiz intizârdayım , titrek elimde dua
Katran karası gece hicrân içinde şuâ

Ses hızında ayrılık, göz bebeğimde kurak
Çeşm-i giryânlardayım hançer yarası firâk

Sakın ha, yalnızlığın girdâplarında kalma
Gülsün kara gözlerin, asla me'yûs da olma

Bize uzak olmalı aşk'ı körleten gurur
Sabra sabır demeli,gelecek kalb-i sūrûr

Bir mahkemem var burda,miras paşa dededen
Kimbilir sancısında neler saklı v'adeden

Mahkeme biter bitmez, emin ol ki ordayım
Ah bir bilsen dil-hûn'um sensiz nasıl dardayım

Bu ayrılıklar var ya ,sanki zehir kancası
Sen sevda perverimsin gönlümün tek hancısı

Pay-ı taht'ım gibisin bil sine-i sâfımda
Nadir gevherlere eş, gizlenmiş can rafımda

Segâh makamlarında içli nağmelerin var
Nihavend bakılımsın değışmeyen vefâ-dâr

Kuruyan gözlerimin akan yaşları sensin
Yaralı yüreğimde meltem gibi esensin

On gün çile törpüsü, dil-bâz'ım ateşten kor
Dayanması kolay mı,gel sen birde bana sor

Gözlerimin önünde mahzun duruşun saklı
Senden başkası haram ,ölümüne yasaklı

Arada bir eve git kapılarını yokla
Gölgen bahçeye düşsün,onu al bana sakla

Saksıda manolyalar susuz kalmasın sakın
Benden sana emanet döneceğim gün yakın

Her sabah kokusuyla günü uyandırmalı
Açan tomurcukları bir beni andırmalı

Hani simit verdiğim o yoksul çocukları
Göz önünden ayırma ,belki yok harçlıkları

İkbâlimizdir onlar ,yetimler âsûdemiz
Onları güldürürsen güler baht-ı didemiz

Sesini dalga dalga alıp getirsin rüzgar
Bir parça huzur bulur, yankılarında didâr

Makberî - Ahmet Akkoyun.....24/05/2008.....00:05.....İst

Çeşm-i giryân = ağlayan göz

Me'yûs = ümitsiz

Kalb-i sūrûr = kalp sevinci,neşesi

Sevda perverim =sevda besleyenim

Sine-i sâf =saf,temiz kalp

Dil-bâz = güzel söz söyleyen

Vefâ-dâr = vefâli ,sözüne sadık
Didâr = yüz ,çehre

.....Devam edecek

Not: Aslında Mahinûr'un bu son bölümü olacaktı,son bölümünüde yazmıştım ama değerli gönül dostum ozanilo bu şiir devam etmeli diyerek bana son yazdığım bölümü değiştirtti kısaca şiirin uzamasında ben masumum uzamasının sebebi ozanilodur.Diğer bölümlerinide okumayan arkadaşlar arzu ederlerse sayfamdan bulabilirler
Saygı ve selamlarımla

Makberî

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116482/adi-mahin-r-7.html>

Unutursun kara gözlüm

Unutamam deme sakın
Unutursun kara gözlüm
Gözlerini benden sakın
Unutursun kara gözlüm

Benim derdim yoktu dersin
Dert olup da yaktı dersin
Şimdi benden çıktı dersin
Unutursun kara gözlüm

Hatıralar senden kaçar
N'isyan gelir seni seçer
Bana olan ahdin uçar
Unutursun kara gözlüm

Ben gün o da gece dersin
Zaten kırık hece dersin
Nasıl dersin,nice dersin
Unutursun kara gözlüm

Belki biraz yürek yanar
İnce sızlar hafif kanar
Zannetme ki olur pınar
Unutursun kara gözlüm

Yüreğimde taştı dersin
Bir damlalık yaştı dersin
Ben baharken, kıştı dersin
Unutursun kara gözlüm

Gümrah saçın rehâ saçar
Al yanakta gamzen açar
Keder hüzn gelir geçer
Unutursun kara gözlüm

Bir rüyaydı bitti dersin
Bende değil gitti dersin
Yeter artık yetti dersin
Unutursun kara gözlüm

Düğün dernek kuran olur
Seni candan vuran olur
Benden fazla soran olur
Unutursun kara gözlüm

Bir rüzgardı esti dersin
Esti hızı kesti dersin
Makberî'ydi sustu dersin
Unutursun kara gözlüm

Makberî - Ahmet Akkoyun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117029/unutursun-kara-go zlum.html>

Ahhh be Mehlikâ (22.bölüm)

Eyüp Sultanda sabah, namazını kılmıştık,
Ayrı ayrı Mevla'ya, dua'lara dalmıştık,
Saçında beyaz eşarp, Huri'lere nazârdın;
Ah be hicrân çiçeğim,nasıl gönlü bizârdın..
.....Ahhh be Mehlikâ.

Gök kubbeyi sarmıştı, Hüdâya kalkan elin,
Güneşleri yakardı, görünseydi saç telin,
Eve döndüğümüzde, Anne'nin"şükür" sesi;
Hıçkırıkla dolmuştu, sevincinden nefesi..
.....Ahhh be Mehlikâ.

Annen, bize bakarak,"beni dinleyin"dedi,
"Ömrünüzce bitmesin, dilerim ağız tadı,
Yorgunum izin verin,ben biraz yatmalıyım;
Bundan sonra sizlere, ömrümü katmalıyım.."
.....Ahhh be Mehlikâ.

Zavallı, kaç gecedir,yorgun bitâp düşmüştü,
Cehennem sığağında, sancılarda pişmişti,
Korku nöbetlerinde, kalbi meyûs yanarken;
Saklamıştı gözünü, için için kanarken..
.....Ahhh be Mehlikâ.

Tam odadan çıkarken, birden geriye döndü,
Gözünde yine garip, bir korku yandı söndü!
"Sakın ha oğlum!" dedi," bizi bırakma sakın;
Burası artık evin, sana senden de yakın."
.....Ahhh be Mehlikâ.

Kömür karası gözün, hülyâlara dalmıştı,
Bahtımın rüzgarını, Maver'a'na almıştı,
Yine öyle çocuksu, masum saf'tı duruşun;
Aşk-ı muazzezimdin, on ikiden vuruşun..
.....Ahhh be Mehlikâ.

Sofrada baş başaydık, el ele ve göz göze,
Merhaba diyecektim, şükür bahar ve yaz'a,
Susarken konuşmuştuk, geçmişten neler neler;
Yüreğimden vermiştim, güller ve orkide'ler..
.....Ahhh be Mehlikâ.

Rüya gibiydi sanki, nihayet yanımdaydın,
Uzak olan bedenin,sen rûhen canımdaydın,
Pîr asayı değmişti, vuslât ânıydı o ân!
Ne çıkardı o anda, yansa da köhne Cihân!
.....Ahhh be Mehlikâ.

Hafif bir rüzgar esmiş,pencere açılmıştı,
Oda'ya ilk bahar'ın, kokusu saçılmıştı,
Bahçedeki Asma'da, onlarca minik başlar;
Sana beste yapmıştı,serçeden büyük kuşlar..
.....Ahhh be Mehlikâ.

Uzatarak tutmuştum, ipekten kollarını,
Sakınırken rüzgardan, saçının tellerini,
Bahçeye yürümüştük, ayrı günlere inat;
Bizi gören kuşlarda, başlamıştı serenât!
.....Ahhh be Mehlikâ.

Gün toprağı öperken, şakraktı börtü,böcek,
Okşamanı bekliyen, saksı da bir kaç çiçek,
Bahçedeki gülleri, okşarken seher yel'i;
Sulamalı diyordu, çiğdemin sessiz dil'i..
.....Ahhh be Mehlikâ.

Derin bir nefes alıp, koltuğa kurulmuşsun,
Hüzün girdâplarından, nihayet durulmuşsun,
Yaralı ceylan gibi, titriyordu bedenin;
Sadr-e şifâ gibiydi, aşk'a olan nedenin..
.....Ahhh be Mehlikâ.

O gün bahçe önünden, geçen bir teyze vardı,
Gıpta ile bakarken, bizim için yalvardı,
Mütebessim gözleri, birden dumanlanmıştı;
Sanki bize bakarken, mazisi canlanmıştı..
.....Ahhh be Mehlikâ.

Dizlerinin üstüne, ceketimi sermişim,
Hava serinliyorken, içeriye girmişim,
Çaylarımız tepside, elimde beyaz hırkan;
"Yardım etsin" diyordu, teyze," Hazret-i Furkan"..
.....Ahhh be Mehlikâ.

Bu aşk ki bedenimi, atomlara bölmüştü,
Kan kusmuştu yüreğim, nasıl harab olmuştu,
Ah'ındaydı nefesim, yokluğundan muzdârip;
Bilsen neler yaşadı, hasretinden bu garip..
.....Ahhh be Mehlikâ.

Nere baksam sadece, gördüğüm yalnız sendin,
Firdevs-i sevdagâhım, sen hasret-i gülşendin,
Yekûn içinde boşluk, dolusunda didârdın;
Ömrümün bir yarısı, sen ne güzel bir yâr'dın!
.....Ahhh be Mehlikâ.

Makberî - Ahmet Akkoyun.....01/06/2008.....00::05...İst

.....devam edecek

21 bölümdür devam eden Ahhh be Mehlikâ adlı şiir 22. bölümüyle beraber kadığı yerden devam ediyor diğer bölümleri sayfamda ya da hikayesinde bir bütün olarak bulabilirsiniz
Saygı ve selamlarımla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118815/ahhh-be-mehlik-22-bolum.html>

Bir başına kalırsın

Hey vefâsız sana sana ne deyim
Niye çeker ellerini alırsın
Bırak dedim sevmiyorsan gideyim
Yazık sana bir başına kalırsın
.....kalırsın kalırsın kalırsın of of

Güvenemem sohbetine sözüne
Söz verirsin canım kurban özüne
Şimdi niye sitem düştü gözüne
Dinle dedim sonra pişman olursun
.....olursun olursun olursun of of

İşmar ettin el salladın bağladın
Gece oldu gizli gizli ağladın
Şimdi niye yüreğimi dağladın
Yaralarım göz göz oldu bilirsin
.....bilirsin bilirsin bilirsin of of

Çok muhabbet dedim hasret getirir
Nazâr değer ikimizi bitirir
Alır beni dertten derde batırır
Arar isen beni çölde bulursun
.....bulursun bulursun bulursun of of

Yedi dağa yedi çadır açarım
Çile eker hasretini biçerim
Sen geçsende sanma senden geçerim
Kavalımın duman'ına gelirsin
.....gelirsin gelirsin gelirsin of of

Makberî'yim Kerem gibi yanarım
Mecnun gibi gece gündüz an'arım
Gözüm ağlar ciğerimden kanarım
Ölür isem dayanamaz ölürsün
.....ölürsün ölürsün ölürsün of of

Makberî - Ahmet Akkoyun.....09/06/2008.....00:55 İst

iki gündür imza günü münasebetiyle yollardaydım dönüşümüzde size birde Türkümüz oldu ,sayfamdan dinleyebilirsiniz
şiirlerle ve şiir tadında kalınız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121132/bir-basina-kalirsin.html>

Bedestân

Varsın naçâr sinemizi, sarsın bivefâ ağıt
Ağyâr'a minnetimiz yok, siyaha dönse rüya
Sırdaşımız okka, divit refakâtcimiz kağıt
Şerh ederken dil-güdâz'ı, üstüne düşer büyâ

Yazdığımız satırlardan kurulur sırça ehrâm
Şerm eder reng-î tebessüm, didesi solsa bile
Yalnızlığı bizim kadar, bilmez Semâ'da behrâm
Fikrimiz gülistân bizim ,bahâ biçilmez güle

Bağrımızın nâlesinden herc-ü merc oldu enhâr
Bir gün belki hatırlatır, ismimiz köhne zemân
Mazi denen ber-ceste'den yere düşünce bin hâr
Ne çıkar olmaya görsün, kadir bilmezden emân

Sinemizden taşanları hapsetti nice bahir
Rindâne'yiz, dilimizden çıkmaz dosta zârımız
Meyletmedik ol Cehân'a, kara gömlekleli sâhir
Râyet'imiz serbend'imiz, değişmez gül-zârımız

Üç noktadır karanlıkda göğün koynunda zühal
Şiir'lerde yol alırız, sesi kesince duhân
Gönlümüz bin ışık yılı Şaire olmaz muhâl
Sefer içre sefer vardır, köz zerresinde nihân

Gâh dem alır Âsûmân'da, vururuz âşkla kanat
Gâh sehersiz gecelerde gölgeden fazla bidâr
Kana kızılık şerbeti, deriz demâr'a inat
Ağır ağır gözümüze, örülüyorken cidâr

Kavlimiz yok zemân ile, can dediğin emânet
Sevgimizin bir benzeri, ola ki ancak fezâ
Kader'e Amenna dedik takdir ise zemânet
El ayaksız dolaşırız, dide-bân gibi kezâ

Gün olur er meydanında, çevgân sallar birimiz
Nal seslerini parçalar, gül yüzlü nigâh'ımız
Gün olur dil-dâr önünde yerle yeksân Pirimiz
Makberî'ce sedâ ile, inler âşk dergâh'ımız

Makberî - Ahmet Akkoyun.....19/06/2008.....00:05....İst

not:
Hikayesi bölümünde unutulmaya yüz tutmuş kelimelerin açıklamaları vardır saygı ve selamlarımla

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124053/bedest-n.html>

Efsûni rüya

Şiir asırlar var ki,hasretli zamanımdır
Şiir benim satıra,dökülen İman'ımdır

Kessen damarlarımı,hece akar kanımdan
Dün gece bu ahvâlde,geçmişim öz canımdan

Vakit sabaha yakın,şiirlerle iç içe
Yorgan çekti gözüme,katran karası gece

Kapanırken gözlerim,bir ses geldi derinden
İki damla yaş düştü,gecenin göz terinden

Düştü kalem elimden,evsâfında zamanın
Duyarken çığlığını,şiirlerde İman'ın

Titredim birden bire,şiirle parça parça
Her parçamdan dağılıp,yere düşerken sırça

Gölgem benden ayrılmış,ruhum ile baş başa
Hava'da geziyordum,ip takarak bir kuşa

Tarih perdelerini,geriye çekiyordu
Şekiller karışmıştı,iç içe akıyordu

Oğuz Kağan beylerle,at üstündeydi hâlâ
Ak tolgalı beylere,çinliler olmuş köle

Bu temâşa sürerken,süzülüyorken ordan
Sessizliğin içinde,kıyamet koptu birden

Kırk yiğitle beraber,Kür Şâd adlı bir çeri
Çin Sarayına bakıp,haykırıyor" ileri"

Yüreğimi bırakıp,tekrar mesafe aştım
Malazgirt ova'sında,Alparslan'a ulaştım

Allah Allah sesleri,titretiyorken yeri
Diyojen ordusuna,bağırıyordu " geri"

Kartal bakışlı beğle,yıktı kartondan devi
Hu sesiyle belirdi,Hoca Ahmet yesevi

Dedem Korkut öte'den,sufice bakıyordu
Boy boylar soy soylarken,Tarih aşk akıyordu

Anadolu'ya doğru,geçerken ağır ağır
Yunus'umu görmüştüm Mevlana'ca bir bağır

Türkün koca sesiyle,ses veren koca Yunus
Ol Taptuk dergâhında,gönül yakarken fanus

Fatih Bizansa dönmüş",ya sen ya ben"diyordu
Bir cuma sabahında,Namaz'da koca ordu

Sütlüce'den kadirga,süzülmüş yavaş yavaş
Başlamıştı çağ açıp,çağı kapatan savaş

Pir Sultan geziyordu,yine sırtında sazı
Karacaoğlan geldi,dağ yakarken avazı

Yanık yüreği ile,belirdi Dadaloğlu
Dağda kılıç sesleri,Köroğlu ile Hoylu

Emrah boynu büküktü,Selviden ayrı garip
Onda da Mecnun derdi,o da aşktan muzdarip

Bin atlı akınlarla,ses verdi Yahya Kemal
Akif kalem başında,yazarken lafz-ı cemâl

"Çanakkale"diyordu,"Sakarya" derken Üstâd
İlâhi Türkçedeki,bu ne muazzez bir tad

Şiirlerle harbeden,bu yürekler pusatsız
Tek sözüyle atlıyı,atından eden Atsız

Bir bir gözümden geçti,edebi şahaserler
Millete miras kalmış,bunlardan şah eserler

Şair'lerin feryadı,kopuzlarla karışmış
Ozan'ların dilinden,hece asrla yarışmış

Birden gözüm açıldı,yerle bir oldu rüya
Omuz başı değmişim,sanki onlarla güya

Bunlar ki yüz akımız,yanan kültür hârımız
Bizler bir zerre iken,bizim iftiharımız

Bir gün bir yorgan gibi,çekerken üste yeri
Şâd olurdum deseler,hoş geldin ey Makberî

Makberî-Ahmet Akkoyun.....10/07/2008.....01:30....İst

Not:

Yine bize yol düştü bir kaç günlüğüne Ankara,Kayseri ve Ankara olmak üzere yine yollardayım.yeni şiirlerde
buluşmak üzere şimdilik Allahaismarladık,muhabbette daim kalınız değerli gönül dostlarım .

Saygı ve selamlarımla
Makberî

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129679/efs-ni-ruya.html>

Gece kör,gece sağır

Grevde bu gün saat,zamanın hiçinde ben
Gecenin koynundayım,sessizliğin sesi yâr
Vedâ kervanlarının,yüklenmiş göçünde ben
Al beni köhne geçmiş,mazi kıvrımında sar

Gece kör gece sağır,hayâl girdâb'ı delik
Caddeyi kucaklıyor,yorgun gözünde ışık
Vuslat kirpi sırtında,vefâ sırçadan çelik
Saat beş'i vuruyor,kanı yerde bulaşık

Karşı evin damında,tünemiş yalnız kumru
Hafif esen rüzgara,korkarak yol soruyor
Ona bakan gözümde,fikrin kurdeşen kurdu
"Bir eşin ben" diyerek,göz yaşını tarıyor

Güneş doğmalı artık,bitmeli kara gece
İç içe ma'nâ şekil,gölgem gölge avında
Karşımda raks ediyor,nisbet adında cüce
Yüreğim demircinin balyoz'unun tavında

Küçük bir çocuk gibi,başım üstünde yastık
Sımsıkı gözlerimin,renğine yasak rüya
Gece bana bakarak,çekti gözüne rastık
Zindanda parya ruhum,ziyâ şeklinde riyâ

Sevin ben bu haldeyim,ölü'den daha diri
Hürriyet vakti yakın,çürük zincirde gedâ
Kırılmadan zincirler,ya ileri ya geri
Kırk katır yüküne eş,yolu zorluyor cüdâ

Artık karar senindir,karar sabaha gebe
Ay'a kelepçe vurup,gün gibi doğarken gel
Elinde ayırık otu,felek doğumda ebe
Tek söz tek hecen olsun,karabasan'a engel

Bu gün sona ermeli,kalbi yoklayan sızı
Damarlar ihtilâç'da,suni teneffüsde can
Makberî'nin gönlünde,çoktan başladı kazı
Matem saklı yüzünde,ağlıyorken kehkeşân

Makberî - Ahmet Akkoyun.....16/07/2008.....01:00.....iST

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/131060/gece-kor-gece-sagir.html>

Yol ve yolcu (4)

Yoldaki adamın hasreti dargın
Dağların ardına baktı o adam
Yüreği çatlamış gözleri yorgun
Uzandı sigara yaktı o adam,

Düştü gözlerinden karanlık buğu
Beş kanat ötede bivefâ Kuğu
Nemli gözleriyle öperken dağı
Dişini dişine çaktı o adam

Kırıldı ümidin vuslat badesi
Deli bir hıçkırık doldu dide'si
Ne kimsesi vardı nede gidesi
Mum gibi eridi aktı o adam

Yollar kıvrım kıvrım uzadı durdu
Ay'a nazâr ile derdini vurdu
Bakarken gözünde yaşını gördü
Onu da yanına çekti o adam

Yoldaki adamın yüreği yandı
Uyandı uyudu bin kez uyandı
Uzandı çileye ekmeği bandı
Başını sol yana büktü o adam

Ne yapsa bir türlü bitmedi yolu
Rüzgara sarıldı titreyen kolu
Daha fazla onu çekmedi beli
Off dedi yollara çöktü o adam

Ne bekleyen vardı ne gözünde fer
Tekrar Feleğindi vuslatta zafer
Gönül savaşında kılıçsız nefer
Eliyle böğrünü söktü o adam

Gölgesi göğsünün üstüne çıktı
Sinesi dağlara ağıdı yaktı
Gözleri dağlara son defa baktı
Makberî'ce candan çıktı o adam

Makberî-Ahmet Akkoyun.....01/08/2008.....00:03.....İst

Not:

Daha öncede her yola çıktığımda yolda yazmış olduğum " Yol ve yolcu" şiirlerinn 4. şiiri de bu oldu.Yine yollarda yol ve yolcuyu anlattık.
saygı ve selamlarımla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/135572/yol-ve-yolcu-4.html>

Dâ' vâ ve ruh

Dışında bir dünya var,içimdekinden başka
Cümbüş içinde cümbüş,şiir özründe keşke

Göze müsade olan,kırılmış ışık ,şekil
Kalpte gözü öldüren,kibir kılıklı tekil

Atomdan büyük silah,evlere düşen nifak
Kimlere kaldı ya Rab,kimlere kalmış afâk

Halk'a layık görülen,susmuş dil,bükük boyun
Aristokrat güruhta,oyun içinde oyun

Ülkeye biçilen rol,sükûnetsiz karmaşa
İçi boş felsefenin,zembereği tel maşa

Yangın var mahallede,sular kesik kuyu boş
Alevler yükseliyor,benzin peşinde sarhoş

Toplumu hiziplere,ayırmaya bir yarış
Bir yarış ki topyekûn,cinnet köyüne varış

Şekle şekil verenler,için vatandaş avam
Bu ne acı bir durum,öksüzlüğünde davam

Beyinler yıkanarak,ekilen kurtlu tohum
Bekleyin doğacaktır,mutlaka kutlu doğum

Çeyrek ölçekli akıl,arz'ı ıslaha tabi
Karınca rotasında,sırta vakıfken sabi

Azgın azınlıkların,azgınlığında dehşet
İradeyi yok sayan,mücrim fikirde vahşet

Ma'nâ atmosferine,harb açar nice gafil
Altı köşe parazit,naylon gölgeler kefil

Adım adım kirlenen,insanlığın namusu
Merhamet pili bitmiş,yakamıyor fanusu

Ahlâk tevatür oldu,sadakat yok kıraçta
Aş yediği vatana,kast edenler revaçta

Tabip kılık avcısı,Hipokrat ihtilaçta
Sağlamı hasta eden,sırlar saklı ilaçta

Ay ışığında saklı,sarı kız adlı bina
Milli irade lafta,hak ve hukuka zina

Ne tarihe saygı var,ne değerlere saygı
Varsa yoksa teganni,yaka cebinde kaygı

Medyaya Hakim olan,vergi özürlü tekel
Yağma var han-u man da,cizye peşinde şikel

Oda oda içinde,oda içinde oda
Kurumlar saltanatı,asıl taklide gedâ

Ey rüzgar es delice,devrilsin çürük bina
Sokaklara taşındı,taşlanmak için Mina

Yetiş yetiş insanlık;akıl rotasını bul
Bir rota ki önünde,iman yelkeninde kul

An gelir an içinde ölüm sancısına eş
Ay sıyrıldı geceden,doğmaya hazır güneş

Makberî-Ahmet Akkoyun.....16/08/2008.....00:45.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/140104/d-v-ve-ruh.html>

Yol ve yolcu (5)

Dur yolcu;yolunu,gözleyen mi var
Nedir bu heyecan,ne bu telaşın
Yoksa uzaklarda,özleyen mi var
Hasret sırdaşındır,teselli aş'ın

Saatler hükmünü,çoktan yitirdi
Geceler koynunda,hasret yatırdı
Seni de beni de,bu dert bitirdi
Bir nefes soluklan,düş'ünü düşün

Yürüdükçe gölgen,ardından gelir
Gün yükselir gölgen,sıfırda kalır
İçini deli bir,yalnızlık alır
Çaresiz bir yana,devrilir kaşın

Dağlar ümit çalar,nefes tutulur
Alnına çizgiler,eğri çatılır
Kahır uykusuna,böyle yatılır
İki yanağını,yoklarken yaş'ın

Yol boyu leylâklar halini süzer
Kör Baykuş tepende,iştahla gezer
Sanki yüreğini,silindir ezer
Kapıdan kapıya,geçmektir işin

Gözünden hayâli,Karayel bozar
Felek harıl harıl,ayrılık yazar
Damardan damara,bir sızı sızar
Zannedersin senden,uzakta başın

Gölgen küçüldükçe gözlerin durur
Kalbine hicrânın,kıskacı vurur
Nefesler tıkanır,boğazın kurur
Omuzlar üstünde,giderken n'aşın

Gözleyen bellidir,gözlenen ziyân
Ayaksız yürürsün,havada yayan
Biri çıkar seni,parmakla sayan
Göçebe kuşlardır,vefâlı eşin

Yolların nihayet ermiştir sona
Ve lakin bekleyen,değildir Suna
Hasretle vuslatın,bir gelir sana
Ömür sermayesi, ödenir peşin

Üstünü örterken,seni özleyen
Sahte yağmurlara,düşer sızlayan
Hey Makberî seni,senden gözleyen
Sana söyler artık,bitti yokuşun

Makberî – Ahmet Akkoyun.....19/08/2008.....00:03.....İst

Hücre

Gözlerimden riyâ'nın,hücrecini fırçala
Gölgem ayakta kalsın,gölgesini parçala

Makberî

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/140922/yol-ve-yolcu-5.html>

Rüveyda (6)

Kaç gece sabahı hicrâna vurdum
Kıyarsan boynumu eğ be Rüveydâ
Ayna'daki sana bir seni sordum
Yağmur ol gözüme yağ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Sen sustun susalı kan doldu sine
Hicr-i kelâmından kitlendi çene
Gün değil. ay değil her anım sene
Nur'unla geceme doğ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Ta o günden beri dinmiyor sızı
Kağıda döktüm de sığmıyor yazı
Ne Baharım kaldı ne kışı yaz'ı
Sen hala beni san sağ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Ay bana bakarken dudağın büktü
Bulutlar kahrından gözyaşı döktü
Mevsimler değişti yaz ağaç söktü
Önümde çile'den ağ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Göçmen kuşlar bile duyunca şaştı
Hasret öbek öbek boyumu aştı
Dağlar yosun tuttu ateşler pişti
Kurudu gönlümde bağ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Kalem feveranda sussam kızıyor
Nerde kâğıt görse seni yazıyor
Sanki nokta nokta beyne kazıyor
Görmedi böyle aşk çağ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Yorgun bedenimi tartmıyor bağır
Anlamıyor bizi sevda'dan sağır
Ey karanlık gece vuslatı doğur
Sensiz ümitlerim sığ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Ne gül kokusu var ne gelen suna
Duydum ağlıyormuş biz için Tuna
Sanki ağır ağır yaklaştım sona
Kurşun yokluğundan yeğ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Anlamak istedim derd-î halini
Ne yüzün gösterdin ne saç telini
Bülbül yitirirse gonca gül'ünü
Tohumuna değmez çiğ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Gün çile sağıyor hasretin elem
Günden güne daha artıyor çilem
Gözlerimde tüten biricik sıla'm
Rüyanda rüyama değ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Damarımda kansın ağzımda nefes

Bin yıla bedelsin değilsin heves
Sensiz Dünya bile kilitli kafes
Derdimi taşımaz dağ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Yoksun ya kalemin şevki kırıldı
Baktığım aynalar küstü, darıldı
Sanki yüreğime kazma vuruldu
Kanlarım akıyor çığ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Sensizim, yalnızım olamıyorum
Sevgi kuyusuyum dolamıyorum
Ses telim buruştu gülemiyorum
Beynime batıyor tığ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Canımsın kanımsın gönül gözümsün
Gönüller titreten hasret sözümsün
Yakarken sevdiğim nazlı sızımsın
Sensin sancak boyu tuğ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Kim demiş unutmak olurdu çâre
Nasıl unutayım can evim pâre
Senden başkasına yasaktır töre
Yüreğim bağladı yağ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

İsimler altında gizlenen sensin
Hayâl perdesinde gözlenen sensin
Makberî'ye ölüm sözlener sensin
İstersen dertleri yığ be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Makberî-Ahmet Akkoyun.....21/08/2008.....00:05.....İst

not:

Rüveydâ 'nın 6. bölümünü değerli gönül dostum Kurtbey Demirbüke (Niyazi Tuncer) seslendirdi kendisine teşekkürler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141527/ruveyda-6.html>

Sabır taşı

Ateş yanar, su yanar, bağrın kurudan kuru
Sessizliğin sesine, ses bre sabır taşı
Kırat'a binen gitti, geride topal doru
Elindeyse yolunu, kes bre sabır taşı

Izdırâb'tan sancılı, dışına vuran damar
Sökülmüş üzerinden, süs bre sabır taşı
Esen kahır yelinin, kum torbasında şamar
Terk edip gidenlere, küs bre sabır taşı

Mazi denen Saraya, çekilirken tel örgü
Nöbetten firar eder, us bre sabır taşı
Vefâdan gelmez aman, içini deler burgu
Dayanması kolaysa sus bre sabır taşı

Maviler çöle düştü, sarı gözünü kırpar
Siyah'ı gökyüzüne, as bre sabır taşı
Üzerine birisi, ölü toprağı serper
İntizâr'ı stoklar, tas bre sabır taşı

Kara renkli bulutlar, tepende dibek döver
Göz gözü görmez olur, sis bre sabır taşı
Bülbül'ün derdi başka, sana gülünü över
Ne bilsin ki içinde, kis bre sabır taşı

Yıldırımlar çakarken, gürültüsü âfâk'ta
Kulağını kapatır, pus bre sabır taşı
Ayak sesi duyulur, sancıların şafakta
İçinde çığlıkların, pas bre sabır taşı

Yedi deniz üstünde, bin bir hayal dolaşır
Dalgalara yüzünü bas, bre sabır taşı
Toprakla öpüşürsün, yalnızlığın bulaşır
İnsan olsan çatlardı, kas bre sabır taşı

Katran karası gece, çile perdesi çeker
Bu dertler ikimize, has bre sabır taşı
Ay sıyrılır geceden, yıldızlarını döker
Sana düşen sadece, yas bre sabır taşı

Seni ısıtmaz olur, sığındığın o güneş
Fersah, fersah uzaktır, Nâs bre sabır taşı
Ağla, ağla hâline, yalnızlıkta çilekeş
Dertlerini toprağa, kus bre sabır taşı

Sevdiklerin ayrıldır, virânedir ev,ocak
Çatlamaya hazırlan, es bre sabır taşı
Makberî'nin gönlünde, sana hazırdır kucak
Yeter artık bu sabır, pes bre sabır taşı...

Makberî - Ahmet Akkoyun.....25/08/008.....00:01.....İst

Not: Sabır taşı şiirini seslendiren değerli gönül dostum can kardeşim Kurtbey Demirbüke'ye (Niyazi Tuncer) teşekkürler

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/142686/sabir-tasi.html>

İki dirheme vefa

İki dirheme vefa
bugün yine ordayım
hani, o sahil kahvesinde
denizde, yakamozları seyrediyorum
masamda bir bardak çay
altı köşeli
renk ve şekil değişmiş
cisimler başka başka
ayrı düşeli
zaman tünelineyim
bir şarkı yükseliyor gramofondan
hani, dönecekti diyordu ya çarkımız
eyvah ki eyvah
yine çarkın dişlilerine takıldı
bizim şarkımız
nasıl da yaralı nasıl da yanık
kulaklarımı yakıyor
“Ben seni unutmak için sevmedim
Gülmek ayrılık demekmiş bilmedim”
off ki off gül yarası
iki gözüm karası
hicran çırası

tik tak... tik tak...
ritminde an'ın ve zamanın
ümidinde duanın
ses telleri yanıyor
susuyorum
söylenmemiş sözlerim zemheri ayazında
hükümünü çoktan yitirdi
ne yaldızlı sözlerden
ne içi boş taklidi imgelerden bilirim
ben ben olduğum gibiyim
tanırsın, bilirsin
yüreğimden gelirim

tik tak... tik tak, kapıların kapalı
susuyorsun
arada bir açarak yüreğini
düş kırığı mavilerine
hicrân oltası atıyorsun
eyvah ki eyvah
sevgi suyu çekilmiş
misinan takılıyor yosunlarına
ben hala buradayım
tek farkı var diğerlerinden
duran sadece bedenim
ve tükenirken nedenim
beynim zonk zonk zonkluyor
başka Limanda başka Liman'da
ve kahrında zamanın
hoşrat bir çığlık dökülüyor dudaklarımdan
bir yorgan gibi sığınıyorum
çeşmesine duanın

bir yudum daha bir yudum daha
masamdaki çay çoktan şitaya düşmüş
ahh bir gece olsa

belki
belki yol gösterir Züleyha
off ki off
eyvah ki eyvah
hazân düştü bahçeme,öksüzlüğünde toprak
mevsimse gün dönmesi
intizârında yaprak
soru içinde soru
heplerinde tükendim, niçinlerim hayatta
Ya Rabb
Ya Rabb aklımı koru

taa o günden beri
kaç gece dilek tuttum
olmadı
seni unutmak isterken,günleri de unuttum
ha pazartesi, ha cuma
biri firâk,biri vuslat
rengi kalmadı ama
yüreğim delik deşik
vuslat bezleri bitmiş,tutmuyor yama

tik tak... tik tak...
nabız atışlarını duyuyorum
gözyaşlarının
bir damla ışık bir damla ışık
katran karası düşüyor günüme
boşluğun, kenar mahallesindeyim
iki çığırkan martı
ses tellerini asıyor kaldırımlara
“haydii, iki dirheme vefa,iki dirheme vefa”
serenadında serçeler
bir daha bir daha
açmaya çalışıyorum tonlarca yük binmiş
yorgun gözlerimi
eyvah ki eyvah
son defa son defa

Makberi - Ahmet Akkoyun.....27/08/2008.....00:01.....İst

şiiiri seslendiren değerli gönül dostum Kurtbey Demirbüke'ye (Niyazi Tuncer)e teşekkürlerimle
“ben seni unutmak için sevmedim
gülmek ayrılık demekmiş bilmedim” adlı şarkı

Söz : İlham Behlul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/143364/iki-dirheme-vefa.html>

Fikrimin ince gülü

Bıçak sırtında yara fikrimin ince gülü
Sözler bıçaktan keskin akan kanımdır sızın
Devrilen azametın gamsızlığında ölü
Teselli ırmağında sürgüne gitti naz'ın

Ne geceye serenat, ne çınarda adın var
Sıyrılan kabukları toprağa gömdü mazi
Sonbahar yağmurunda hicrân yüklü tadın var
Rüzgâr elimden aldı aşka yazdığım tezi

İncir ağacı zahir sevda sanılan yalan
Mükemmellik denilen eski günlerde kaldı
Erken başladı hazân Bülbül sesinde talan
Emanet duyguları giden atlılar aldı

Yol uzun yolcu yorgun çıkında yangın hali
Bir söğüt gölgesinde Kerem gözüne hasret
Bir bir elimde kaldı uzandığım her dalı
Sen hâlâ sensizliğin sessizliğine şükret

Beynim Yedikule'nin zindanlarında mahpus
Soruyor ben nerdeyim söyleyin bana kimim
Işık kırıklarının hücre köklerinde pus
Ümit girdaplarının içinde battı gemim

Gece gözümde düştü yırtık gömlekle dilek
Bir kesafet bir duman zamanı yaktı çile
Boşlukları sarmaktan yanına düştü bilek
Bahtın yorgunluğunda kim yaşaya kim öle

Mücrim çoban yıldızı ortak gözde pusula
Züleyha "vah vah" derken ahı gözünden kaydı
Öksüzlüğünü tattım gölgendeki asıla
Felek eski defterden çıkan günleri saydı

Bu gün sesin çıkmalı, çıkmalı bu gün sesin
Âşiyân'a benzeyen sırça saray çöküyor
Ya da buz dağlarını eritmeli nefesin
Saatler birer birer yelkovanı söküyor

Ne sen bensizliğinde, ne ben sensizliğinde
İki el bir baş diye Arş'a çivi çakarız
Koskoca Kâinatın mekân sonsuzluğunda
Bir çınar gölgesinden âsûmâna bakarız

Şafak vaktinde çile, çıkmaz sokaklara eş
Taç mahal'i çatlatır gözünde renk ve şekil
Bir çift gözde çıldırır sitemlerde keşmekeş
Kaldırım taşlarında sırt üstü yatar akıl

Sancı çiçeği zahir genzimi yakan kokun
Hatıramı yakıyor yüzünde saklı tezat
Vefâ dehlizlerinden uzan gözüme dokun
Yusuf'i zindandayım sabır küpünü uzat

Heyhat kulaklarımda zonklıyor buruk veda
Yere düşen gazeller yakarken şanlı ağıt
Sen zamansız vurgunum sana artık elveda
Şahidim gök ve deniz kırık kalem ve kâğıt

Dalga, sakla hasreti vuslat kıyısına vur

Balıkçı oltana bak denizkızı'nı koru
Ne bir adım ileri ne bir adım geri dur,
Belki Denize düştü gönlümün sevgi sur'u

Dağı sırtında taşır içerden çökmüş hasta,
Sularımız çekildi vefa tarlası çorak
Bu gece yazmalıyım ayrılığa son beste
Makberi'ce düşmeli kara geceye firâk

Makberi – Ahmet Akkoyun.....10/09/2008.....22:50.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148091/fikrimin-ince-gulu.html>

Kar çiçeği

Yokluğun içime acı veriyor
Merhem ol yarımı sar kar çiçeği
Nere baksam gözüm seni arıyor
Tanımam ki başka yar kar çiçeği

.....Geceler yüzüme hüzün veriyor
.....Kimi görsem bana seni soruyor
.....Yeter artık yeter içim eriyor
.....Dön gel artık dön gel gel kar çiçeği

Sevenler geçer mi söyle sözünden
Neler çektim neler senin yüzünden
Bana ne âlemin yokuş düzünden
Gönlünü gönlüme vur kar çiçeği

İster şikâyet et istersen unut
Ölmeden ölmüyor içimde umut
Gizle gözyaşını güneşte kurut
Ateşine beni sar kar çiçeği

Çürük tekne ile Deniz'e varsam
Gece Züleyha'ya yolları sorsam
Bekler misin beni sahile vursam
Söyleyecek sözüm var kar çiçeği

Gece güne hasret ben ise sana
Beklerim haberin getirmez suna
Yürek ayrılığa nasıl dayana
Ölümden de beter zor kar çiçeği

Öyle dertliyim ki öyle yaralı
Yedi dağ dolaştım gönül vereli
Çıkmadın karşıma sevgi maralı
Yaşanır mı böyle ar kar çiçeği

Makberi Dünya'da ah ile yanar
Değmesin gözünün altına pınar
Bir gün olur Hüma bize de konar
Olmazsa Ahreti var kar çiçeği

Makberî - Ahmet Akkoyun.....12/09/2008.....00:02.....İst

Kar çiçeği şiirini seslendiren değerli gönül dostum Niyazi Tuncer'e (Kurtbey Demirbüke) sevgi ve selamlarımla

Kızıl gecede yakut, nokta nokta nakışı
Dağı kökünden yıkar, kırık hasret bakışı.....Makberî

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148730/kar-cicegi.html>

Yalan dünya

Söylesene dünya sana ne deyim
Hâlâ muradına ermedin mi sen?
Seni anlatmaya yetmiyor deyim
Vurup ta yerlere sermedin mi sen?

Süslenmiş rüyasın aldatır sözün
Bin bir işve ile oynuyor gözün
Ne yokuşun belli, ne belli düzün
Yollara düşürüp yormadın mı sen?

Nedir bu sende ki izzet ve ikbâl
Bir bana mı düştü hicrânlı bu hâl
Sakın deme sana revâdır muhâl
Ok olup sineme girmedin mi sen?

Zannetme ahu'sun gözleri yakan
Seveni aldatıp kaşını yıkan
Ne bu tafra,gurur, kime fiyakân
Hiç kimseye gönül vermedin mi sen?

Değirmen gibisin insan öğüten
Kisra sarayına şerbet dağıtan
Bir gün ayrılırsın gözde buğudan
Yoksa hakikati görmedin mi sen?

Gülünmez içinde gizli sızın var
Ne bir oğul ne eş ne de kızın var
Sanki benim gibi dertli sazin var
Vurup tellerini kırmadın mı sen?

Nice canlar yaktın ocak devirdin
Ağa,Paşa,Han'ı terse çevirdin
Analar ağlattın ciğer kavurdun
Ardında Namaz'a durmadın mı sen?

Sözüm çok söylersem kaşını eğer
Ahlarım yetişir zülfüne değer
Zerrece kıymetin yok imiş meğer
Vuslata dikenler germedin mi sen?

Kimseyi sevmezsin haksız ve haklı
Bir tek bu doğrular sende mi saklı
Söyle kim veriyor sana bu akli
Hesap, kitap nedir sormadın mı sen?

Ne Baharın eksik, ne eksik güzün
Canlı da değilsin şâd olsun özün
Dilerim Mevla'dan lâl olsun dilin
Dermânsız sevdaya sürmedin mi sen?

Kulak ver sözüme iyice işit
Adını koyarım tescilli çarşıt
Baksana kaldı mı seninle yaşıt
Bunlara aklını yormadın mı sen?

Bak Dünya sözlerim sanadır sana
Beyhude diyerek atma yabana
Şikâyet ederim bil Yaradan'a
Makberî'ye kulak vermedin mi sen?

Şiirimi seslendiren değerli gönül dostum Kurtbey Demirbüke(Niyazi Tuncer) e sevgi ve selamlarımla

sözü olan dörtlük eklemek isteyen buyursun

.....
Gönül dostlarımla gönül pınarlarından süzülenler

Ne istersin sazım, gönül telimden
Benim derdim benden,düşmez dilimden
Kendimden geçtim de ,geçmem ilimden
Gelip tellerime, vurmadin mı sen ?.....N.HATUN

Hiçbir ahımı yüklemem sana
Yine de bin dert çektirdin bana
Sürmedim sefanı ben doya doya
Mezarımı bağrına kazmadın mı sen?deryaxderya

"Yalan oldun dön_dünya
dönüp dönüp dur_dünya
sus katarken hep söze
Sevmesini bildin mi sen"VURGUN

Her dem çağladım devrana
Yavruydu küll ana kucağında
Yazı kışı geçirmeden başıma
Süphanız dua okudun aşım..

Be hey Dünya kalmam sana
Aşkı döngü cehennem bana
Eteğinde ehl-i sabiyken daha
Yüzüme niye tükürürsün hala.....goody

Başlar ayak olmuş,ayaklar hep baş,
Düştüğü yerleri yakıyor ataş,
Kan revan içinde her yanım savaş,
Çevremi dert ile sarmadin mı sen.....PUSAT CCC

Bir köşen yaz ise bir köşen kutup
Yazarsın yalanı öyle okutup
Hayalleri gerçek diye dokutup
Defterimi yakıp dürmedin mi sen.....Niyazi Tuncer

Çok mutlu geçecek ömürde vardı
Bülbülün ahı hep gülşende kaldı
Hayatın bestesi hüzzamda çaldı
Çalacak bir beste bulamadın mı sen ?Salih Keteci

Aşkın gözünde, sülün gibisin.
Cilvesine doyulmaz, gelin gibisin.
Yaklaştıkça kaçtın, elin gibisin.
Mavi boncukları vermedin mi sen ?
Ardına düşeni yormadin mı sen ? Nemci Uçar

Dilerim aşkın ebedi olur
Hiç kimse yıkamaz güzel son bulur
Efsane aşklara bir örnek olur
Mecnun gibi aşkla sevmedin mi sen?.....kardelenim

Ne zor imiş dünya çekilmez kahrın
Harcadın ömrümü yansın o bağrın
Zulmeder hep bana gelen her çağrın
Yeter menziline varmadın mı sen ?.....Seheryeli_1

Güzeldir gözlerin sürmeli kara
Açarsın bakanın gönlünde yara
Unutma aşğın düşecek nara
Sıratı üstüne germedin mi sen?.....havvakuloglu

Genç yaşlı demedin aldın bağına
Sormadin yaşı ne bakma çağına
Düşürdün düşürdün yalnız ağına
Hey dünya daha doymadin mı sen?.....Toynak

Yaşarken hazanımı yaratandın ya
Acıları kederi yaşatandın ya
Benliğinle bedenim kuşatandın ya
Senliğime çileler vermedin mi sen?.....Cemil

Tadına doyulmaz gibi zevklerin
Hayatta teklerin vede çiftlerin
Yuvaları yıkan çakal, fitnenin
Besleyip yalını vermedin mi sen..... HALİLİM

İmtihan yerisin! konup göçeriz
Ömür kısa sular gibi içeriz
Nasibimiz alır onu seçeriz
Söyle nasibini dermedinmi sen.....maskosu

Kiminin aklını caziben çeldi
Kimi sana taptı her şeyi sildi
Kimi Ahiretin tarlası bildi
Nice Hakk dostunu sarmadin mı sen?.....Bayram Ali Bülbül

Ey! Dünya sırrına eren var mıdır?
Geçilecek yolların, mayın mıdır?
Arzında her zaman gülen var mıdır?
Nerdesin felek!kaldı kolsuz yelek !.....Ferhan

Sana inanıpta kim murat almış,
Aglayarak gelen gülmeden kalmış
Nice fidanları bagrına salmış,
Yalan dünya candan bikmadın mi sen

Bu dünya bir handır konan göcüyor,
Ecel birgün gelip kefen biciyor,
Bir tepe yüzünü mekan seciyor,
Söyle dogru yoldan cikmadın mi sen.....Taskin Uzel

Yalanmışsın meğer, hiç düşünmedim
Dövse de dalgalar, hiç aşınmadım
Korkup öfkelerden, hiç taşınmadım
Dirayetli insan, görmedin mi sen.....Türkan DİNÇER

Be hey koca dünya ahım var
Sende kalmaz dilde yaram var
Sevdam olunca yad ellere yâr
Geçti ömür sırrına eren mi var?.....verda

Bir ömür çileyle sürdüğüm demi
Sevdayı gösterdin sevmedin hemi
Batsın gel istersen bu kırık gemi
Salıpta sırtımdan vurmadın mı sen?.....haşim kalender

İyi bir kulluktur benim her davam
Yüce Hak'tadır benim tek devâm
Ne para, ne pul sevgidir kıvam
Ahret güllerini dermedin mi sen.?OKTAY ZERRİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/149605/yalan-dunya.html>

Âşiyân yüzlü

Gecenin koynundayım, saç tellerimde sızı,
Bakışlarım saplanmış, kaldırım taşlarına.
Silinmiş âsûmâna, seni yazdığım yazı,
Şahidim kalem kâğıt, süzülen yaşlarına.

Âşiyân yüzlüydüler, yazılan harf ve hece,
Yırtılan bir rüyaydı, satır başında kalan.
İp takarken mazinin, gözyaşlarına gece,
Anladım nasıl olur, eyvahlarımda talan.

Karşımda raks ediyor, kırık aynada ağıt,
Evsafını kaybetmiş, şekiller var karşımda.
“Ayrılık vakti” diyor, yazarken kalem kâğıt,
Yağma çöktan başladı, gönül adlı çarşımda.

Beyhude sorularım, soruların içinde,
Dalga dalga vuruyor, yüzüme hasret yeli.
Ben bende muhacirim.. aklım neden, niçinde!
Bekler mi beklenmeyen, yolcusunu sevgili?

Rugan ayakkabımın, topuğu yere saplı,
Çivilenmiş gibiyim, ne ileri ne geri.
Hatıra defterimin, üstü tozlarla kaplı,
Okumaya yetmiyor, nemli gözlerin ferî!

Kıvrık dudaklarını, diş seslerinle kanat,
Ses tellerim yanıyor, ” dursun saatler dursun” .
“Ey hicranlı sabahım, beni, yeniden donat!
Ya da kör avcı benim, yalnızlığımı vursun” .

Yüreğimden taşanla, doluyor öksüz dere,
Kum tanesi gibiyim, akışlarında suyun.
“Al götür beni dere, bendin taşıdığı yere,
Hırçın akan suların, gözyaşlarını duyun” .

Zifir çekti karanlık, çözüldü ümit bağı,
Bulutlar sessizliği, şimşekleriyle yaksın.
Sol yanımdan çıkardım, hamal yükünde sağı,
Benden kalan ne varsa, yağmurlarında aksın.

Mücrimin şer bahşişi, yaka cebinde koksun,
Yudum yudum içmek var, şimdi sende vefâyı.
Yusuî zindândayım, yanı başımda yoksun,
İğneli gömlek gibi, giymek kaldı cefâyı.

Son sigaram bitiyor, son efkâr voltasında,
Kulaklarım tarıyor, yere düşer mi sesin?
Makberî’den son eser, intizâr Delta’sında,
Ve hâlâ bekliyorum, söylesene nerdesin?

Makberî – Ahmet Akkoyun.....27/09/2008.....00::02.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/153062/siy-n-yuzlu.html>

Deli Efe

Deli Efe mızrabını vuranda
Elif gelir saz üstünde oturur
Gökyüzünü türkü türkü görende
Yüreğine hasret sızı batırır

_____ Deli Efe mor dağlardan seslenir
_____ Dağ ses verir telli duvak süslenir

Deli Efe Ozanların dilidir
Kır atıyla meydanlara dolanda
O dağların mertlik kokan gülüdür
Öksüz olur dağdan ayrı kalanda
_____ Deli Efe haramlara uzanmaz
_____ Ayrı kalır ama yârdan usanmaz

Deli Efe bu dağların teridir
Hançerinin kabzası Kurt başlıdır,
Dağ dediğin elbet yiğit yeridir
Al kuşağı ibrişimle işlidir
_____ Deli efe tüfengine yaslanır
_____ Hasret çöker bakışları puslanır

Deli Efe gariplerin sesidir
Dünya onun olur yetim saranda
Yok yoksulun derdi gönül yasıdır
Ay yüzüne dertlerini vuranda
_____ Deli Efe efelerin seridir
_____ Onun namı yürüdükçe diridir

Deli Efe yârdan yana yaralı
Kara gözün bakışında gâm olur
Onun bahtı ta ezelden yaralı
Kim demiş ki yiğit ölür şan ölür
_____ Deli Efe dağ üstünde dolaşır
_____ Namert görür içine dert bulaşır

Deli Efe at üstünde vurulmuş
Düşmanları bir bir kurşun atmışlar
Kanlarından akan dere yorulmuş
Öldü diye üzerini örtmüşler
_____ Deli Efe bu dağların yaridir
_____ Ölü değil onun gönlü diridir

Deli Efe dalar yerde yatarken
Elif ağıt yakar kara gözünde
Gece ağlar al kanına batarken
Düşman görür tebessümü yüzünde,
_____ Deli Efe mor dağların aslıdır
_____ Kurt kuş ağlar yürekleri yaslıdır

Deli Efe kızanların nerede
Mor cepkenin toz toprağa batıyor
Al kanların oluk oluk derede
Hey Makberî dağda Aslan yatıyor
_____ Deli Efe dağ yıkılmaz kalksana
_____ Allah diye meydanlara çıksana

Makberî – Ahmet Akkoyun.....29/09/2008.....00:02.....ist

Belki bir gün (düş yangınları)

bir gün
yine karşılaşırsak seninle
hani,
hani o ilk karşılaştığımız yerde
az biraz hüzünlü bakmalı yine gözlerin
öylece derin
varsın, dökülmesin omuzlarına saçların
gece kapatmasın beyazlarını
teselligâh'ım olur alnındaki çizgiler
sen, sakın üzülme emi
hani, o ilk buluştuğumuz yeri
Erguvanlarla donatılmış huzur parkını
hatırladın değil mi?
bana bakan gözlerin, derin mi derin
saçların dalga, dalga
titriyordu ellerin
bulutlar çoktan rengini kaybetmiş
bize bakarken, sevinçten ağlıyordu
elimde bir şemsiye, hemen omuz başında
o an tekrar olmalı
ve atarken bizi, buz yangınlarının saçaklarına
duygular nokta, nokta
gerekirse ölmeli
Eyvah ki eyvahhh, yazık kayıp zamana
tekrar kenetlenirse ellerimiz
bulutlar diz vurup çökmeli yere
ve yalnız isminle akmalı
gönül adlı o dere
diliyor musun?

hani o gün, bir Eylül ikindisi
hava biraz serindi, ellerinde ümidin,
gök, yakutlar gibiydi
bakıyorken gözlerin
dalga, dalgaydı, omuzlarını sımsıkı saran saçın
iki yaralı gölge, içimdeki sen, içindeki benn
aahh sennn
tesellisinde anın
sıcaklığında duanın
sabır taşında zamanın
bir sevda doğuyordu
yürüyorduk, el ele bile tutuşamadan
yerlerde su birikintileri, sekerek geçerken kaldırımları
tıpkı bir çocuk gibi
"ne çıkar ki "diyordum;" yansa yıkılsa Cihan
çökse de yerin dibi"
nabız atışlarım yorgun mu yorgun
kalbim duracak gibiydi
biliyor musun?

iki çaresiz âşık
el ve ayak dolaşık
konuşmadan konuşan suskunluğun diliydik
belki birazda uçuk, belki biraz deliydik
yağmur dinene kadar, neler neler kurmuştuk
bir çay bahçesinde durmuş
o parkta oturmuştuk
salkım saçak dua'mız
ve sızlayan bir yaramız, yanımız vardı

Dünya nasılda küçük
renkler nasıl güzeldi
ya şimdi kara gözlüm,
düşerken gözlerinden, resimler parça parça
ve sıyrılırken gece ümit sabahlarına
o eski günlere,
dalıyor musun?

-

buğusunda zamanın, sancılarında anın
Tespîh taşları kırılıyor
Eyvah ki eyvahhh
nasılda geçmiş zaman
saç tellerim yanıyor
bak; bak işte burası, işte burası kanıyor
söz de dinlemiyor
öyle bir yara ki
havası sen, güneşi, sen suyu sen
ahh bilebilse
rüyada olsa bile bir gelebilse
biz iki dağ kırlangıcıydık
iki yaralı kuş iki gözde can
vuslata kanat vuran
esaretinde günün
meçhullerinde yönün
saplanmışken göz bebeklerimiz
şîir yazardı ruhumuz, ümitler öbek öbek
Kaf dağına uçardı
biliyor musun ?

Eyvah ki eyvah
üç adım ötesi karanlık
beş adım ötesi zifir
perde çekiyor hasret, sızlayan gözlerime
yoksun
kör kuyuda gibiyim
ne elini uzatan, ne bir damla aşım var
sensiz beyazlar düştü şakaklarıma
öyle yalnızım öyle çaresiz
ben sensiz, sen bensiz
yoksun
yine yoksun ay cannn
kan kızılı çöküyor şafaklarıma
sensiz ve yalnız
geliyor musun?

kim bilir belki bir gün
yine o parkta, aynı bankta göreceksin beni
başım öne eğilmiş ,
gövdem yana yıkılmış
bir ses çınlamalı kulaklarında
“ bit pazarında rüya, bit pazarında rüya”
uzanır mı ellerin bakışlarıma
yoksa; yoksa yasaklı mı bize vuslat sabahı
offfff ki off
ne bu gözlerimdeki kan
içimdeki bu sızı, ağlatırken günahı
sükutu vuruyorum
ve ahı, sabahı
söylesene
Yorgun mu hatıraların
üşüdü mü nefesin?
nerdesin, nerdesin?
niye bu içimdeki vesvese
korkularım sıralanıyor

yoksun
kulaklarımı kapatıyorum
ölümüne o sese
ben sensiz ve sen bensiz
ve aynı benim gibi
yoksa,
yoksa
ölüyor musun?

Makberî – Ahmet Akkoyun.....30/09/2008.....00:02.....ist

Belki bir gün şiirini seslendiren değerli gönül dostum Niyazi Tuncer'e (Kurtbey DEMİR BÜKE) teşekkürlerimle

Mubarek Ramazan Bayramınızı en kalb-i dı-uygularla tebrik ediyorum gönülleriniz şen haneleriniz Gülşen olsun
Saygı ve selamlarımla
Makberî

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/153858/belki-bir-gun-dus-yanginlari.html>

Rüveyda 7

Zaman intizârda gönül kırıldı
Dilersen kalbimi aç be Rüveydâ
Dün gece ümidim beşe yarıldı
Yapışmaz bir daha güç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Meğerse hükmünü yitirmiş vefâ
Ölümsüz aşkından mirasın cefâ
İlaç karaborsa yasaklı şifâ
Kalan enkazımı saç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Kurudu Gülistân gelmiyor kokun
Kayboldum içinin hiç'inde yokun
Bari son bir defa gözüme dokun
Sonrada istersen kaç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Uğrunda pervane oldum olmadı
Kaç zifir geceye daldım olmadı
Saçlarımı tek tek yoldum olmadı
İnan dayanması güç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Kalbime sevdayı ekmen mi yalan
Gözünle gözümü çekmen mi yalan
Gönlümü yerinden sökmen mi yalan
Vefâsızlık aşkıta suç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Simsiyah saçımı tariyorken ak
Uzan rüyalardan tebessümle bak
Dilersen resmimi göz yaşınla yak
Nasılsa aldığın öç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Kurudu gözlerim dün sabah erken
Gün döndü yüzünü yola bakarken
Bekledim bekledim gelecek derken
Anladım ki artık geç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Ne beni hatırla ne ismimi an
Vurgun yesen bile olmasın duyan
İstesen gelirdim Fizân'a yayan
Ve lakin tutuldu göç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Hani bu sevdamız asr'a özeldi
Yürek bakışların öyle güzeldi
Şimdi ne oldu ki sine'mi deldi
Saçına takarken taç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Unutmam diyordun nefes tüterken
Ölüm bile gelmez yalnız yatarken
Sonra çekip gittin güneş batarken
Kalmadı başımda saç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Nice ağıt geldi geçti dilimden

Nice hoyrat düştü sazın telinden
Bana ne yabanın nazlı gülünden
Vardığım son nokta uç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Aynalar yasaklı meyus bakıyor
Sanki gözlerimden ruhum akıyor
İsmi andıkça yürek yakıyor
Rüzgar ol önümden geç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Ne senden eser var ne aşktan ahid
Ömür sırdaşımdır ay,güneş şahid
Tükendim evsâfca büyüktür nohut
Artık yollarını seç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Bu sana vedâmdır yanında götür
Çeşm-i giryânımdan yanıyor satır
Makberî'yim beni maziye batır
Göreceksin kalan hiç be Rüveydâ
.....off be Rüveydâ

Makberî - Ahmet Akkoyun.....02/09/2008.....00:02.....ist

Not:
Rüveydâ'nın 7. bölümünü seslendiren Niyazi tuncer'e (Kurtbey Demirbüke) teşekkürlerimle

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/154238/ruveyda-7.html>

El çek tabip sinemden

El çek tabip el çek benim yâre'mden
Ayrı düştüm bağrım kanar yâr'imden
Derde düştüm bir şey gelmez elimden
.....Yâr'e haber verin artık gelmesin
.....Gelip benim gâmlı halim bilmesin

Tabip sarma sinem kanım çağlasın
Yâre'lerim yol yol yürek dağlasın
Beni duyan eşim dostum ağlasın
.....Yâr'e haber verin artık gelmesin
.....Gelip benim gâmlı halim bilmesin

Tabip deme sakın yâd'a hâlimi
Yâr'den ayrı kalmak büktü belimi
Lal eyledi Bülbül olan dilimi
.....Yâr'e haber verin artık gelmesin
.....Gelip benim gâmlı halim bilmesin

Tabip sende bana ilaç bulunmaz
Yâr'siz bu sinede yare sarılmaz
Bir sazım var oda küstü çalınmaz
.....Yâr'e haber verin artık gelmesin
.....Gelip benim gâmlı halim bilmesin

Tabip anladın mı benim derdimi
Yıktım virân ettim gönül bend'im
Geçtim bu canımdan güldüm kendimi
.....Yâr'e haber verin artık gelmesin
.....Gelip benim gâmlı halim bilmesin

Tabip haber eyle döşek serilsin
Ben ölmedim amma sal'a verilsin
Makberî'nin gönlü Hâkk'a vurulsun
.....Yâr'e haber verin artık gelmesin
.....Gelip benim gâmlı halim bilmesin

Makberî – Ahmet Akkoyun.....09/10/2008.....00:02....İst

Şiirimi seslendiren değerli gönül dostum Aslan Baykara'ya teşekkürler
.....
gönül dostlarının gönül pınarlarından süzlenler

Tabiblerde ilaç olmaz bu derde,
ben kaybettim nazlı yar nerde?.....N.Hatun.

Tabip yaram derin bakamaz mısınız?
Hücre nakli desem,yapamaz mısınız?
Küllenmiş ateşi,yakamaz mısınız?
Hicran olan yaraya çare eyle..... FERHAN

Ey tabibim neşter vurma yarama
Derman yar'da,başka derman arama
Benden gayrı bir çok dertli var ama
.....Sen haber ver o vefasız gelmesin
.....Bundan sonra bana merhem olmasın.....ASIKLUZUMSUZ

Tabibi hakiki şefeat eyle
Münker nekir soru sormasın söyle
Bağım koptu dünya denilen köyle
.....Yare haber verin artık gelmesin
.....Gelip benim gamlı halim görmesin.....maskosu

Tabib bir el ver kanar gönül yarama
Asırlardır hasret yüreğim yaşamaya
Kurbanın olam derman çal şu acıma.....YAKAMOZ

Bir yaram var Tabib var mi caresi
Yanan yüregimin kar mi caresi
Bilemezsin elbet yar di caresi
..... Sen dokunma tabib kanasin yaram
.....Kaniyla yüregim sulasin yaram.....Taskin Uzel

Tabib anlamazsın Irak yanıyor.
Zorba insan hakkı böyle sanıyor.
Vah! İslam dünyası içten kanıyor.
.....Yâr'e haber verin artık gelmesin
.....Gelip benim gâmlı halim bilmesin.....AŞKIN COĞRAFYASI

Tabip yaram pınar, çağlar da akar
Yar tanımaz beni el gibi bakar
Sen sürsen de merhem canımı yakar
.....Sen sürme tabibim , o yari çağır
.....Merhem deva değil yaram çok ağır.....YARINLARA MERHABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/156127/el-cek-tabip-sinemden.html>

Bayburt Âşıkları (Güzelleme)

Bayburt Âşıkları (Güzelleme)

Selâmünaleyküm, mâ'nâ erleri,
Aşk ile şakıyan, dile merhaba.
Bayburt erenleri, aşkta Pir'leri;
Perver-i turab'ım, il'e merhaba.
.....merhaba.....Makberî

Ve aleyküm selâm, selâmı zarif,
Geç otur Bayburt'u, edelim tarif,
İmânı bahirdir, lisânı şerif
Gelinlik kızında, şala merhaba.
.....merhaba.....Celali baba

Kalp üstünde saklar, lafz-ı Celâli,
Değmesin gözüme, hasret melâli,
Şehitlerle dolu, cenup, şimali;
Şark'ına, garbına, yola merhaba.
.....merhaba.....İrşadi baba

On iki mahalle, yüz bin hanesi, *
Ab-ı hayat olur, buğday danesi,
Bülbül yuvasıdır, mertlik sinesini;
Sübhân'a bükülen, bele merhaba.
.....merhaba.....Şair Zihni

Dede Korkut yurdu, Türkün Kalesi,
Sümbülü çatlatır, yaban lalesi,
Vuslata bedeldir, onun çilesi;
Bayburt'u okşayan, yele merhaba.
.....merhaba.....Hicrani baba

Gezdim şu âlemi, yoktur bir eşi,
Bir başka doğuyor, ay'ı güneşi,
Zannettim Şirindir, yakan ateşi;
Üstünde giydiğim, çula merhaba.
.....merhaba.....Aşık Emrah

Bayburt'tan ayrılan. gönül köz demek.
Hicr-i kelâmından, dertli öz demek,
Nesilden nesil'e, akan söz demek;
Bayrağı süsleyen, al'a merhaba.
.....merhaba.....Makberî

Dinle toprağından, gelir nal sesi,
O ses akıncının, Gâza bestesi,
Hû sesinde arşa, değer nefesi;
Ehramın üstünde, tüle merhaba.
.....merhaba.....Celali baba

Böğrü Firdevs gibi, firâkı buhur,
Bülbülün içini, kavuran zuhûr,
Nazârı dokunur, görseydi sâhir;
Çayır, çimen yeşil, dala merhaba.
.....merhaba.....İrşadi baba

Âşık meclisinde, divân kurulum,
Gece doğan mâh'ı, ona vurulum,
Çoruh'un sırtına, sevdâ verilir;

Dağlarından akan, sele merhaba.
.....merhaba.....Şair Zihni

Çeşm-i giryânımdır, hasreti acı,
Gönlümün sultanı, başımın tacı,
Ondan ayrı kalmak, feleğin suçu;
Yağmurun öptüğü, kile merhaba.
.....merhaba.....Hicrani baba

Bayburt dağlarında, sazı yatırdım,
Gamlı yüreğimi, derde batırdım,
Şirin'in derdinden, akıl yitirdim;
Sînesine çeken, el'e merhaba.
.....merhaba.....Aşık Emrah

Kuşburnu, ahlâtı, dertlere deva,
Yaradan bahşetmiş, amberi hava,
Sarı başaklarla ,süslenen ova;
Soğuk akan göze, güle merhaba.
.....merhaba.....Makberî

Kara pancar çekti, bizi kalkana,*
Önümüzde çeper, çekti tarhana,*
İmansız boranı, dinsiz lahana,*
Sofrasında tuza, bal'a merhaba.
.....merhaba.....Celali baba

Açılrsa bizlere, varlık kapısı,*
Mücevher, altından, olsa yapısı,*
Almanam bir pula, olsa tapusu,*
Alabalık dolu, göle merhaba.
.....merhaba.....İrşadi baba

Bezensin sahralar, güller açılınsı,*
Gonce-fem destinden, bade içilsin,*
Serv-ü sanavberden, ar'ar saçılınsı,*
Bayburt'a götüren, çöle merhaba.
.....merhaba.....Şair Zihni

Şaldandır, pantola, diktiğim yama,*
Hiç meyil etmedim, has ile hama,*
Yokluktan bir rütbe, taktım yakama,*
Çıkınım astığım, dala merhaba.
.....merhaba.....Hicrani baba

Hançeri feleğin, ucu ciğerde,*
Gittikçe artıyor, yara her yerde,*
Diyarı gurbette, tutuldum derde,*
Bayburt'u anlatan, kula merhaba.
.....merhaba.....Aşık Emrah

Bayburt kalesidir, gül-i temaşa,
Mevlâ'm hasretini, vermesin başa,
Makberî'yim beni, atın ataşa;
Sînemde tutuşan, küle merhaba.
.....merhaba.....Makberî

Celâli baba der; "Yüreğim hasta,
Badeyi verdiler, aşk dolu tasta,
Mevlâ'm ayrılığı, vermesin dosta;
Mâ'nâ ikliminde, hâle merhaba."
.....merhaba.....Celali baba

Şâd olsun âşıklar, cümle Ozanlar,
Bayburt sevdasını, kalbe yazanlar,

İrşadi der;" aşkta, hikmet çözenler;
Genç, ihtiyar, yetim, dula merhaba."
.....merhaba.....İrşadi baba

Yiğit yaylasıdır, iffetli kızı,
Bülbülü kahreder, ayrıysa nazı,
Şair Zihni derki ;"gönlümün közü;
Aşkından ağaran, kıla merhaba."
.....merhaba.....Şair Zihni

Bir başkadır onun, bahçesi bağı,
Yetim sofrasıdır, gönül otağı,
Hicrani babanın, gözünün yağı;
Dostu kucaklayan, kola merhaba."
.....merhaba.....Hicrani baba

Âşık Emrah derki ;"naçârım naçâr,
Ömür Hüma kuştur, gün gelir uçar,
Bayburt'un hasreti, sînemi biçer;
Mızrabı vurduğum, tele merhaba."
.....merhaba.....Aşık Emrah

Makberî – Ahmet Akkoyun.....16/10/2008.....00::02.....İst

Not:
*işareti olan satırlar Rahmetli Bayburt Âşıklarının birebir kendi sözleridir, kalanları tarafımdan bir Bayburt
güzellemesi olarak yazılmıştır saygı ve selamlarımla

Makberî

not:Son yolcu adlı kitabım çıktı yakında kitapçılara dağıtımı başlayacak kitabı almak isteyen gönül dostları banada
yazabilir
saygı ve selamlarımla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158220/bayburt-siklari-guzelleme.html>

Ay üstüne Merdiven

Kurur ümit çeşmesi, deli bir rüzgâr eser,
Kan kusar “kızılıcık” der; biçâre ervâhımız.
Ses telleri tırnakla, bahtına kuyu eşer,
Nal seslerini keser, vuslata beydâhımız.

Dağlar nefes yorgunu, of sesinde gizlenir,
Üstüne yorgan çeker, katranlı nigâhımız.
Bulutlar yıldırımla, işte o gün sözlenir,
Dudakları kanatır, inleyen segâhımız.

Yolda üryân hakikât, gölgesini ağırlar,
Gölgelerin içinde, bulunmaz penâhımız.
Seni anlamaz olur, sine bizâr sağırlar,
Hasret odunda pişer, sessizce münâhımız

Yere düşen kar kızıl, başa düşen beyazdır,
Dağ vurulur uzaktan, of çeker fizâhımız
Mevsimler zemheride, on iki ay ayazdır,
Rüyada gül düşürür, ol çeşm-i siyahımız

Öksürür koca çınar, gazel yere savrulur,
Karınca sofrasına, aş olur eyvahımız.
Mazi denen ber-ceste, topaç gibi çevrilir,
Döner kendini vurur, bir vefâ günahımız.

Akrep ve yelkovanın, dişlileri bozulur,
Yağmurlara karışır, ince ince ahımız.
Ay üstüne merdiven, gözyaşıyla dizilir.
Baş aşağı düşerken, güler hicr-i mâhımız.

Kara gözlerde sızı, kıvrım kıvrım kırılır,
Varsın olmaya görsün, Dünyada ferahımız.
Beynine balyoz gibi, yalnızlığın vurulur,
Hücre şeklini alır, kalp denen büngâhımız.

Sandalın delik deşik, dalgalarda sallanır,
Girdâp içine çeker, diner eyvallahımız.
Gün gelir Makberî’den, kalan hırka dillenir,
Yüzümüze gülümser, Ukbâ da ol Şahımız...

Makberî - Ahmet Akkoyun.....17/10/2008.....00:02.....İst

Not:Son yolcu adlı kitabım(Bilge Karınca yayınlarından) çıktı yakında yayınevlerine dağıtımı başlayacak kitabı almak isteyen gönül dostları banada yazabilirler,üstteki resim son yolcu adlı kitabın kapağıdır saygı ve selamlarımla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158514/ay-ustune-merdiven.html>

Rüveydâ (8. bölüm)

Ta o günden beri sızlıyor yaram
Zannetme kapatır kil be Rüveydâ
Hasret alev alev ter buram buram
Yok senden başkası bil be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Ne şehir bıraktım ne köy Kasaba
Gezdikçe yalnızlık düştü hesaba
Ömrümü adadım kalb-i nisabâ
Akan yaşlarımı sil be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Yollar sakız gibi çiğnedi durdu
Kurt, kuş serencamı bahtıma yordu
Dün gece gözlerim dağları vurdu
Kurudu bahçemde gül be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Gün geçti, ay geçti ümit çürüdü
Gölgem beni aştı önden yürüdü
Sabır demir dağdı yandı eridi
Sensiz hayat inan zül be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Yazdıkça daha da artıyor çile
Öyle bir çile ki gelmiyor dile
Bülbül serenatta kan süzdü güle
Sırma Kaftan bile çul be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Öyle bendeydin ki ben yoktu bende
Gazeli yaşadım bu köhne tende
Ne olur ne olur geriye dön de
Vuslata bezensin yol be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Zühre'm ol geceme ışıkla donat
Dilersen bir baştan bir başa kanat
Pusulam ol yönsüz Gemi'mi yönet
Dalganla kıyıya çal be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Taç Mahâl adındır, Kevser dudağın
Benden değerlidir belki budağın
Saraylara bedel gönül otağın
Hicrânımdan taşı Nil be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Her zerremden çıkan hârlı bir ateş
Öyle bir ateş ki ölümlere eş
Bana dokundukça yanıyor Güneş
Kurumuş vahayım, çöl be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Bunları yazarken haberin geldi
Sanki paslı çivi sinemi deldi
Bu Feleğin zulmü beni mi buldu
Çekildi gözüme mil be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Şiirler tükendi heceler yasta
Âsûmân çıldırdı yüreğim hasta

Bu nasıl acıdır değmesin dostu
Bir anda büküldü bel be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Aynalar tarumâr kalem kırıldı
Nasıl yazacağım küstü darıldı
Bu gece Ay bile derde vuruldu
Tutmuyor kalemi kol be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Şâd olmak dilerken içtiğim zehir
Derd-i giryânımdan muzdarip Nehir
Bir bize mi düştü vuslatı tehir?
Dayanır mı buna kul be Rüveydâ?
_____off be Rüveydâ

Ölümü öldürdüm bu gece an'da
Bir başıma kaldım âlem-i Handa
Gemileri yaktım bu gece kanda
Süpürdü külünü yel be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Devrildi Kale'ler surları yıktım
Deli bir ırmaktım meçhule aktım
Akarken son defa geriye baktım
Ne çıkar gülse de el be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Hey Makberî belki göçme vaktidir
Kanatsız havada uçma vaktidir
Kahr şerbetini içme vaktidir
Beni de yanına al be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ
_____off be Rüveydâ

Makberî – Ahmet Akkoyun.....18/10/2008.....00:02.....İst

aşağıdaki adresi tıklayarak Rüveyda şiirinin slaytını seyredebilirsiniz

<http://video.google.de/videoplay?docid=3467832977530431160&hl=de>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158779/ruveyd-8-bolum.html>

Adı Mahinûr (8)

Adı Mahinûr idi zeytin gözlü güzelin
Öyle bir güzeldi ki mühür gibi ezelin

“Geleceğim” ,diyordu “çökse kubbe, çökse yer
Vuslatın olmalıydı elbette ki son zafer”

Yazdığı satırları okuyorken haraptım
Sinem yangın tarlası bir diyar-ı haraptım

Fecr-i atimdi benim, Kaf dağım, Taç mahâl'im
Destanlara sığmazdı yazılısaydı bu hâlim

Zümrüd-ü Anka'm gibi süzülerek gelmişti
Kehkeşânlar gibiydi âsûmân'ı delmişti

Mektup elimde kıvrık son noktasında gözüm
Volkanlara bedeldi, derd-i giryânda özüm

Kim bilir yazmak için ne kadar özenmişti
Mektubun her noktası dua'yla bezenmişti

Bezm-i gülzâra döndü, intizârımda sürûr
Asırlık uykusundan çiğdem uzattı huzur

Adı Mahinûr idi edası Mahinûr'du
Mahinûr esrârımı efsûnlarıyla vurdu

Vefâ abidesiydi gülden narindi eli
Yıldızları dökerdi bir kez ansaydı dili

Öksüzlüğü saklıydı mahzun ,melûl gözünde
Erguvanlar ağlardı üzülseydi yüzünde

Lebdeğmezimdi ismi her an dudaklarımda
Kaç geceyi yakmıştım ümit adaklarımda

Zeytuni gözlerinin bakışları yaralı
Göze perde çekmiştim onu gördüm görelî

O dil-hûn'u mahbube'm, değişmez özge candı
Nefeslerden değerli, damarda gezen kandi

Sadabâd'ta nasılda huşu ile gezerdik
Dalgaların üstüne hayâlleri çizerdik

Ben kayıkta kürekçi o değişmez pusula
Martı serenadında başlıyorduk fasıl'a

Nihansın dideden'in terennümü yakardı **
Bizi gören insanlar gıpta ile bakardı

Ben kâtibim olurdum o da kadife sesi
Hicrânları yakardı dokunsaydı busesi

Böyle bir hikâyeydi ibretli hikayemiz
Göz göze geldiğinde başlardı âsûdemiz

Adı Mahinûr idi zeytin gözlü güzelin,
Öyle bir güzeldi ki mührü gibi ezelin

Makberî – Ahmet Akkoyun.....22/10/2008.....00:02....İst

.....Devam edecek

Not=

Mahinûr serisinin bir bölümünü hikayesine aldım ama tamamını almadı sayfa diğer bölümlerini okumak isteyen arkadaşlar sayfamda bulabilir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/160279/adi-mahin-r-8.html>

Zemheriye var daha

Gün güneşi yitirdi
Ay geceyi getirdi
Ne zaman döneceksin
_____Dedin bir kaç ay daha
_____Zemheriye var daha

Dağlar hüznle doldu
Gazeller ağlar oldu
Yine geldi Sonbahar
_____Bahçede soldu güller
_____Gayri yasta Bülbüller

Korkuyla doldu hülya
Yerle bir oldu rüya
Can gövdeye emanet
_____Kan damardan çekildi
_____İçine dert ekildi

Çile dolu sabahlar
Sabahlarda ah-u zâr
Son ümit hecelerde
_____Dursun saatler dursun
_____Ya dursun ya kudursun

Eylülde belki hayâl
Hayâllerde ihtilâl
Oyundaki son perde
_____Dedin birkaç ay daha
_____Zemheriye var daha

Makberi - Ahmet Akkoyun.....29/06/2006.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/160636/zemheriye-var-daha.html>

Dedim ki ay güzel 3

Dedim ki; ay güzel sümbül mü eşin?
Zemheri erişmez bil dedi güldü
Şavk'ın bir eşidir doğan güneşin
Ozana yakışır dil dedi güldü

Âşiyâna benzer sendeki sihir
Zuhâli uzatsam yeter mi mihir?
Yüzün ay tomurcuk gözlerin bahir
İçi fersah fersah mil dedi, güldü

Dedim ki; ay güzel Kaf mıdır yurdun?
Kaç asır yol aldın kaç kanat vurdun?
Yoksa yoruldun da ondan mı durdun?
Değmedi elime el dedi güldü

Gamzelerin reyhan ipektir elin
Huriler kıskanır nedir bu hâlin?
Yüzünü sarmasın aman melâlin
Firdevs'tir şirine çöl dedi güldü

Dedim ki; ay güzel yüreğin gani
Baktıkça şâd eder bakışın beni
Ben Kerem olayım sen Aslı yani
O zaman sırrını bul dedi güldü

Güldükçe yüzünde açıyor Bahar
Sanki gözlerinden çıkıyor buhar
Seni anlatmaya takatim mi var?
Uzan da gözümü sil dedi güldü

Dedim ki; ay güzel nerdedir yerin
Duruşun Sultan'dan daha da narin
Ömrü Gülşen olur sevdiğin yârin
Dilersen Oba'ma gel dedi güldü

Garip bir Ozan'ım dağlarda gezen
Sazının teline derdini düzen
Korkum o ki bir gün olursun bezen
Bu sözler gönlüme zül dedi güldü

Dedim ki; ay güzel eyleşme yazık
Çile yorganımdır teselli azık
Nasıl inanayım talihim bozuk
Aşarsan aşılır yol dedi güldü

Sözlerin zebercet şanımdır yazı
Ben bir çoban olsam sen de bir kuzu
Acep ayırır mı mevsimler bizi?
Bülbülsüz yaşar mı gül dedi güldü

Dedim ki; ay güzel lisanım şaştı
Bu baht-ı saadet boyumu aştı
Yüreğim yerinden önüme düştü
Yolumda yoldaşım ol dedi güldü

Ardın sıra gelip Oba'nı görsem
Diz vurup atana huzura ersem
Makberî'ye seni Sultan dilersem
Olurum gönlüne kul dedi güldü

Œirimi seslendiren değerli gönöl dostum Sezai Binici'ye teŒekkürler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/163018/dedim-ki-ay-gozel-3.html>

Son nokta

Sabır küpüne azat, felek Bayrak çekeli,
Akrebin kiskacında, yelkovan göçündeyim
Vuslatsız sabahlarda, iki büklüm çökeli,
Pervane kanadında, saatin üçündeyim!

Sessizliğin sesini, buz dağına çakalı,
Üst üste sorularda, neden ve niçindeyim.
Siyahı gömlek yapıp, mavileri yakalı,
Fikrin med cezirinde, zamanın suçundayım.

Ses gürzüyle dağları, yedi parça yıkalı,
Kör geceye hükmeden, hasretin saçındayım.
Güneş bir mızrak boyu, gölgem arşa çıkalı,
Mevsimlerde ihtilâl, bilinmez kaçındayım.

Ay utanıp geceden, ışığını sökeli,
Baş aşağı girdâpta, boşluğun içindeyim.
Aynalar şekilleri, iki büklüm bükeli,
Sen benim içimdeyken, ben senin hiçindeyim.

Rüyalardan uzakta, maveraya akalı,
Bozkurt yaylalarında, hürriyet tacındayım.
Taç mahâl haşmetiyle, yıldızları dökeli,
Kuş uçmaz kervan geçmez, yolların öcündeyim.

Gözlerim perdesine, sancıları takalı,
Mütebessim çehrede, çıldıran acındayım.
Damarların içine, sancıları ekeli,
Kimsesiz yapayalnız, ölümün ucundayım...

Makberî – Ahmet Akkoyun.....03/11/2008.....00:02.....İst

Türkü

Bana bir türkü şöyle, öncesi yazılmamış,
Bana bir türkü söyle, gözyaşı kazılmamış...
.....Bana bir türkü söyle

Nefes

Sulara şiir yazdım, suda eridi nefes,
Ey rüzgar; dalgalarda, eseceğin kadar es...

Çile

Çıkınım hasret dolu ,taşımıyor ki Sele!
Bir çile ki çilenin, gözyaşlarında çile.

Sedâ

Sesler sesi kesince, ukbaya çıkar sedâ
Buz dağlarına çarpar, kabir başında veda

Yol

Bir yol ki baş aşağı, ölümüne bir yarış,
Bir karışık Dünyada, milyonlarca yakarış...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/164315/son-nokta.html>

Nefes zehir hasret ok

duruyorum,
"kimsesiz bir sokak ortasındayım."
ne bir ses ne bir nefes
ah zamansız karayel
eseceğin kadar es
karşımda utangaç gözleriyle
saçları topuklarında, mütebessim çehrede saki
damarlarım çekiliyor
tel tel liflerim sökülüyor sanki
sol yanımda bir sızı
sessiz kahkahalar duyuyorum
huvel baki
iki nefes arası
offf be yürek yarası
geçmişte duruyorum

vuruyorum,
Baykuş kanatlarında buhar'ı
gecenin köründeğim
ses tellerim çatlıyor gecenin ayazında
sayha sayha
zor be dostum zor, iğne ucunda çekmek
çekmek bu hârı
bari, bari yol gösterseydi Züleyha
bir eşim olmalı pervane
varsın deli desinler, ya da meczup divane
ne bu içimdeki hâl
sır perdesine inat
tak tak ayak sesleri, intizârdan intihâl
off ki off
vukuat, vukuat
gölgemi vuruyorum

arıyorum,
içimdeki beni ve seni.
gece tırnak atıyor rüyalarıma
eyvah ki eyvah
yoksun
yokluğunun, yokluğuna karışmış zaman
yok yok
bu böyle olmayacak, nefes zehir hasret ok
varsın matem tutsun kirpiklerimde zaman
açılmasın o kapın, sıyrılmasın o perde
ne der sonra yıldızlar
ya postacı kuşları
vurgun olmalıyız vurgun, tıpkı eskisi gibi
sen serde, ben derde
off ki offf Bülbülün can darısı
ömrümün bir yarısı
o da sen o da sen
ne kadar da yok desen
seni, seni arıyorum

soruyorum,
gecenin cinnetine seni.
gözlerim karanlığı parçalıyor
bir çift siyah karınca görüyorum
bir çift siyah karınca, sanki haşmetinde Mamut
kolkola girmişler, adımlarında umut

bir hayli olmalı yaşları
omuz omuza aşırken, engebeli taşları
ritmik baston sesleri
kahredercesine, sessizliği bıçaklıyor
bu olmalıydı zahir
satır başına inat
mutluluk adlı sanat
el ele ve göz göze ve serenat, serenat
haydi, haydi gel de çatlama
yol ver be bre dağlar
yol ver
sakla üstünde gölgemi
yalnız mısın, sessiz çığlıklar gibi
cevap ver soruyorum

görüyorum,
gözkapaklarım med-cezirde yine
siteler gönderiyorum, geleceğe ve düne
kulağım çınıyor sanki
sanki, bir şarkı çalıyor Gramofonda
bilirsin, bilirsin eski bir parça
Hamiyet Yüceses'ten, taş plakta "makber'i
niye bu şarkı, niye bu şarkı
bir düşünmeli bu, ya da bir kâbus
belki de, belki de gecenin son zaferi
biraz sen biraz ben gibi
bir sancı saplanıyor şakaklarıma
ciğerim alev alev
buz dağlarını yakardı, değseydi nefesim
tel tel dökülüyorum lime lime
çıldırılmış olmalıyım, kimse yok ki gecede
ve sende yoksun
ya bu sözlerde kime
nerdesin, nerdesin
off ki off eyvah ki eyvah
off be yürek yarası, iki gözüm karası
ömrümün bir yarısı
ya yarısı, yarısı
yolun son noktasındayım
bir yanımda yar, bir yanımda yâr
dağlara çıkma, vakti gezmeli diyar, diyar
gözlerim kararıyor öylece duruyorum
yolun son noktasında
"sanki beni bekleyen, bir hayâl görüyorum..."
Makberî – Ahmet Akkoyun.....22/11/2008.....00:02.....İst

gönül dostlarının gönül pınarlarından süzülenler

sevdan ile carpmaya başladı bu yürek
bir puslu bir nisan gecesinde
şimdi hayalinin izleri var
hayatimin her hecesinde
serapmi kabus mu olursun bilemem
girsek askin donenecesine..
ister gunah gibi yaksan
ister sevap gibi cenneti alaya cikartsan
yeterki gelsen....
sizlayan sol yanima derman katsan
ve son gelisin olsa
gitmesen benimle kalsan.....aysegül atakli

not:tırnak içine alınmış iki satır ,ilk satır ve son satır
" " N.F.Kısakürek'e aittir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/169127/nefes-zehir-hasret-ok.html>

Elif'im 2

Elifim dedikçe içim yanıyor
Dağların ardında kaldın Elif'im
Sağ yanım yıkıldı solum kanıyor
Niye beni benden aldın Elif'im

Sazımın teline değmiyor elim
Paslandı telleri büküldü belim
Sayende lal oldu tutuldu dilim
Itır, ıtır esen yeldin Elif'im

Günlerim karıştı sayamıyorum
Nerdesin sesini duyamıyorum
Ela gözlerine doyamıyorum
Ok atıp sinemi deldin Elif'im

O ne nakış, nazdı gülen yüzünde
Ateş değse yanar gönül közünde
Rüzgâr olup yatsam bir an dizinde
Aklımı başımdan çeldin Elif'im

Gözlerim seçmiyor kalmadı ferî
Aşk-ı pervaneyim hicran neferî
Deli divaneyim yolda seferî
Tozlarına revân saldın Elif'im

Yüreğim tutuştu sızlıyor saçım
Seni sevmek oldu sinemde suçum
Dediler ki; "âşık ateştir seçim"
Sen ki bana mihmân oldun Elif'im

Yolların üstünde kıpkızıl buhar
Diner mi görmezsem içimde bu hâr
Kaç dağın ardında gizlendi Bahar
Hercai menekşe Gül'dün Elif'im

Dediler ki; "belli yaran derinde
Olmak istemezdim inan yerinde
Ateş mi yağıyor düşen terinde"
Rüyamda terimi sildin Elif'im

Sevmeyen bilir mi aşkın hasını
Ateşi harlayan gönül yasını
Muhannete muhtaç etme sesini
Kaşî Hilâl dili baldın Elif'im

Mecnunun adı var Leyla'dan yana
Benim gibi olsa nasıl dayana
Sığındım Mevla'ya niyazım ona
Sen ki ondan bana hâldin Elif'im

Gece olur şavkın girer düşüme
Gündüz olur felek düşer peşime
Yoksun diye taşlar dolar aşıma
Görmesen de bunu bildin Elif'im

Çeşmenin başında güzeller gezer
Kaş edip göz edip cemâlin süzer
Bilmezler yüreğim bir seni sezer
Tasıma su diye doldun Elif'im

Beyhude dolaştım dolandım yurdu
Ana baba gardaş yaramı sordu

Hâlimi bilmezler deliye yordu
Sanki bana yaban eldin Elif'im

Ne şehir bıraktım ne köy ne oba
Neylesem olmadı boşuna çaba
Yalnız acı hasret düştü hesaba
Sanki yer yarıldı daldın Elif'im

Kesme ümidini bekle sabahı
Mevla'm dindirecek bizdeki ah'ı
Ben kara geceyim sen doğmaz mâhı
Yokluğunla beşe böldün Elif'im

Makberi'ye cansın yaramın gülü
Aşkınla şâd olur tutuşan külü
Görmezsem razıyım olmaya ölü
Say ki Namazımı kıldın Elif'im

Makberi – Ahmet Akkoyun...22/11/2008.....00:02...İst

not: Şiiri seslendiren değerli gönül dostum Niyazi Tuncer'e (Kurtbey DEMİRBÜKE) ye teşekkürler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/169421/elif-im-2.html>

Benim sevdam

Ben karşiki dağların, gölgesinde beslenen,
Kopuzlara yaslanan, ney sesinde diriyim.
Mesnevi'de tutuşup, gülistanda ıslanan,
Hüzünlerle beslenen, rindane esiriyim.

Altaylarda hürriyet, Çin seddinde liva'yım,
Ötüken yaylasında, esaretsiz havayım,
Kül Tigin'de kitabe, Malazgirt'te ovayım,
Kerem'den daha fazla, bağı yanık biriyim.

Budin'de kılıç sesi, Mohaç'ta akındayım,
Aşığın sazındayım, çobanda çıkındayım,
Uzaklarda arama, nefesten yakındayım,
At üstünde uyuyan, Bozkurtların ser'iyim.

Gırnata'da gözyaşı, Endülüs'te sunayım!
Semerkant ve Buhara, akıntıda Tuna'yım,
Kimseden yana değil, yalnız Hak'tan yanayım,
Adalet sancağında, süzülen şevk teriyim.

Kırım'da at kışlayıp, ta Nemçe'de gezerim,
Kısra Saraylarında, Türk tarihi çizerim,
Gönlüm yedi deryadır, hu sesinde yüzerim
Bizans'ta Allah Allah, diyen şanlı çeriyim.

Bayburt'ta Dede Korkut, Mecnun'un darasıyım!
Âşıklar meclisinde, sondaki sırasıyım,
Elif'in dilek taşı, Leyla'nın yarasıyım,
Türk'e Türk'ü anlatan, türkülerin yeriym.

Suçsuzların suçunda, yetimlerin busesi,
Muhabbet pınarının, içi dolu kâsesi,
Bülbülün serencamı, meczubi gönül sesi,
Ayın çakıl taşında, yıldızlarda deriyim.

Ak tolgalı beylerin, kılıç kalkan sesinde,
Kıbrıs-Girit-Rodos'ta, Barbaros nefesinde,
Çanakkale- Niğbolu, Yavuz'un hevesinde,
Nefis, kin ve öfkeden, fersah fersah beriyim.

Çölde ayak sesiyim, şiirin içindeyim,
Kuş uçmaz kervan geçmez, yolların göçündeyim,
Volkanların içinde, ateşin hiçindeyim,
Gönüllü toptancısı, ülkümün eseriym.

Sofinin sofrasında, derviş asa'sındayım,
Vatan-Millet serbendi, Bayrak tasesındayım,
Makberi'yim alnımda, yazı yasa'sındayım,
Çelikten daha kavi, fikirlerin zer'iyim...

Makberi – Ahmet Akkoyun.....05/12/2008.....00:02.....İst

Gün gelir

Kalp yarılır göz çöker, ruh kökleri delinir,
Gün gelir yeryüzünden, esamemiz silinir..... Makberi

Çelme

Hayata çelme taktım, zamansız güldürünce,
Gölgeyle halay çektim, ölü'mü öldürünce.....Makberi

Mubarek Kurban Bayramınızı tebrik eder hanelerinizin Ően bahtınızın gűlŐen olmasını dilerim selamlarımla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/173197/benim-sevdam.html>

Bir göz isterim

Şeyda bülbüllerin, ötme vaktinde,
Gözüme gülecek, bir göz isterim.
Kerem yangınında, Mecnun akdinde,
Başımı koyacak, bir diz isterim.

Hasret yollarımdan, perde çekerken,
Yakamozlar suda, ışık yakarken,
Hercai menekşe, göğe bakarken,
Zemherime gelen, bir yaz isterim.

Yağmur, yaşlarıyla, öperken yeri,
Râkik adımlarla, öte'den yürü,
Hicâp yazmasıyla, yüzünü bürü,
Sözüme söz olan, bir söz isterim.

Önce hayâlini, gönderip cama,
Buğudan kurtulup, çıkmalı sima,
Aylardan Aralık, günlerden Cuma,
Ben geldim diyecek, bir yüz isterim.

Güneş gözlerini, henüz silerken,
Gece küskün Ay'dan, özür dilerken,
Dağlar eteğinde, çile sularken!
Yalnız bende kalan, bir giz isterim.

Uzatıp saçını, rüzgâra doğru,
Dilinde olmalı, efsûni çağrı,
Varsın harap etsin, bu köhne bağı,
Nefesimden yakın, bir öz isterim.

Can köşkü ateşten, daha da sıcak,
Şâd olmalı onla, bergüzâr ocak,
Kaf dağını söker, aşkıyla kucak,
Ardından gidecek, bir iz isterim.

Makberî'yim derdi, sineme esir,
Kurşunlardan beter, etmeli tesir,
Varsın yarım kalsın, ardımdan nesir,
Yakarken güldüren, bir köz isterim...

Makberî- Ahmet Akkoyun.....28/12/2008.....01:30.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/180728/bir-goz-isterim.html>

Bayburt atışması (Makberî – Agâhi)

Gel hele agâhi gardaş gel hele
Ayrı düştüm nedir hâli Bayburt'un
Çoruh'ta gelirmiş mahiler dile
Çifte minaresi gül'ü Bayburt'un

.....Bayburt'ta şâd olur Bülbülü gülü
.....Ölüyü diriltir Bayburt'un külüMakberi

Hey Makberi Bayburt tarihin adı
Bağrından fıskırır Molla ve Kadı
Dede Korkut ili Türklüğün tadı
Hünkâra uzanır yolu Bayburt'un

.....Bayburt'ta şâd olur Bülbülü gülü
.....Ölüyü diriltir Bayburt'un külüAgâhi

Oğuz boyu derler boyların hası
Düşmanı kahreder Hasan Kala'sı
Genç Osman dediğin yiğit balası
Bağdat'ta dillenen balı Bayburt'un

.....Bayburt'ta şâd olur Bülbülü gülü
.....Ölüyü diriltir Bayburt'un külüMakberi

Üstünde şen uçar garip turnalar
Toylarda çalınır davul zurnalar
Gözelerden dolar billur kurnalar
İçinde âşıklar dolu Bayburt'un

.....Bayburt'ta şâd olur Bülbülü gülü
.....Ölüyü diriltir Bayburt'un külüAgâhi

Âşık Emrah derler âşıklar başı
Selvi diye diye yanarmış döşü
Âşıklık dediğin Mevla'nın işi
Mazlumu sararmış kolu Bayburt'un

.....Bayburt'ta şâd olur Bülbülü gülü
.....Ölüyü diriltir Bayburt'un külüMakberi

Mor menekşe sümbül açar bağında
Kuşburnu ahlâtı boldur dağında
Derde şifâ vardır kaymak yağında
Aşkından dillendir lal'ı Bayburt'un

.....Bayburt'ta şâd olur Bülbülü gülü
.....Ölüyü diriltir Bayburt'un külüAgâhi

İrşâdi babası irşât yuvası
İman-ı kâmilidir kalpte Livâ'sı
Misk-ü amber kokar yayla ovası
Sultanlığa bedel çulu Bayburt'un

.....Bayburt'ta şâd olur Bülbülü gülü
.....Ölüyü diriltir Bayburt'un külüMakberi

Hicrani babası hicran selinde
Sanki Dünya taşır yorgun belinde

Zikri yüreğinde tespih elinde
Hakk hakk diye akan seli Bayburt'un

.....Bayburt'ta şâd olur Bülbülü gülü
.....Ölüyü diriltir Bayburt'un külüAgâhi

Celali babası Bayburt'un şanı
Türkün öz sesidir nefesi canı
Vatan sevdasından yanmış sol yanı
Edep meclisinin kul'u Bayburt'un

.....Bayburt'ta şâd olur Bülbülü gülü
.....Ölüyü diriltir Bayburt'un külüMakberi

Şair Zihnisi var dillerde gezer
Lale ve zambaklar aşkını bezer
Gözlerinde yaşı Sübhan'ı yazar
Ma'nâ ikliminin yel'i Bayburt'un

.....Bayburt'ta şâd olur Bülbülü gülü
.....Ölüyü diriltir Bayburt'un külüAgâhi

Makberi'yim Bayburt toprağım aşım
Reng-i gülistânı yazmaktır işim
Hasretinden düşer bir yana kaşım
Agâhi gardaştır dal'ı Bayburt'un

.....Bayburt'ta şâd olur Bülbülü gülü
.....Ölüyü diriltir Bayburt'un külüMakberi

Bayburt'un üstünde cümle nazârlar
Yiğitler yurdudur düşman bozarlar
Agâhi der bir gün seni yazarlar
Makberi'dir en son dil'i Bayburt'un

.....Bayburt'ta şâd olur Bülbülü gülü
.....Ölüyü diriltir Bayburt'un külüAgâhi

gönül dostlarının gönül pınarlarından süzülenler

Şairlerim coşmuş, coşmuş çağlamış
Sonlarını Bayburt diye, bağlamış
Yürek koymuş, sevmiş, övmüş yağlamış
Kışta çiçek açmış dalı Bayburt'un.....Fatma Biber

Makberî – Ahmet Akkoyun.....19/12/2008.....00:05.....İst
Agâhi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/181741/bayburt-atismasi-makber-ag-hi.html>

Ya İlahi (yahudiye Lanet)

Ya İlahi kulların hâlleri sana ayân
Bin parçaya bölündük bize Rahmet ya Rabbi
Bir zamanlar biz idik âleme huzur yay'an
Şimdi gözlerimize çöktü gaflet ya Rabbi
Bu mel'un yahudinin varlığı arş'a ziyan
Kahhar adın hakkına toptan kahret ya Rabbi
_____Aminnnnnnnnnnn

Yahudi fitne ile bozdu bütün Cihanı
Altın devir tükendi şimdi fetret, ya Rabbi
İblis bakışlarıyla kirletir Âsûmânı
Müstevlinin gözünden çıktı şirret, ya Rabbi
Aman verme sarmasın melanet Kehkeşan'ı
Kahhar adın hakkına toptan kahret ya Rabbi
_____Aminnnnnnnnnnn

Üç yahudi yüzünden İslam derde boğuldu
Habib'inin ümmeti gördü zulmet, ya Rabbi
Üç yahudi yüzünden Al-i Osman dağıldı
Bir dağ gibi yıkıldı o asalet ya Rabbi
Üç yahudi yüzünden masum kanı sağıldı
Kahhar adın hakkına toptan kahret ya Rabbi
_____Aminnnnnnnnnnn

Çöktü İslam âlemi küffar mesafe aldı
Bu melanet kavimde arttı urret ya Rabbi
Başlardaki ayaklar zevk-i sefaya daldı
Kippalı köçeklerin kökü nefret, ya Rabbi
İspanyadan kovuldu zehrini bize saldı
Kahhar adın hakkına toptan kahret ya Rabbi
_____Aminnnnnnnnnnn

Hitler şerefyâd imiş bunlar hak etmiş meğer
Sen bilirsin bunların kanı zillet, ya Rabbi
Hiç lanet yağar mıydı masum olsaydı eğer
Yecüc mecüc kavminden bezdi Millet, ya Rabbi
Bunlardan değerlidir bahçede gezen zağar
Kahhar adın hakkına toptan kahret ya Rabbi
_____Aminnnnnnnnnnn

Kendi öz vatanında göçmen oldu bir kısım
Filistin'de kuruldu soysuz devlet, ya Rabbi
Tefrikayı artırdı Arap Arab'a hasım
Bu Firavun kökünden çıktı şiddet, ya Rabbi
Ortadoğu karıştı kana bulandı asım
Kahhar adın hakkına toptan kahret ya Rabbi
_____Aminnnnnnnnnnn

Maznunlar aç ve açık kalmadı feryat duyan
Sahip ve Kerim sensin medet medet ya Rabbi
Dünya sağır Dünya kör yalan yayıyor çıyan
Bir damla suya bile kalsın hasret, ya Rabbi
Saklandığı her nokta etmeli onu beyan
Kahhar adın hakkına toptan kahret ya Rabbi
_____Aminnnnnnnnnnn

Mescid-i Aksa mahzun hâline ağıt yakar
Ömer'im der sızlanır arar ülfet ya Rabbi
Ona kardeş devletler sessizce dağa bakar
Kalmamış içlerinde sanki izzet, ya Rabbi
Sen ol dersin zalimden masumun ah'ı çıkar
Kahhar adın hakkına toptan kahret ya Rabbi
Aminnnnnnnnnnn

Ne nefesleri kalsın ne sesleri duyulsun
Tükürseler yüzüne sanır nimet, ya Rabbi
Üstünden derileri canlı canlı soyulsun
Kalmasın yalanına kat'a rağbet, ya Rabbi
Öyle bir ders olsun ki âleme ders sayılsın
Kahhar adın hakkına toptan kahret ya Rabbi
Aminnnnnnnnnnn

Kur'anın hürmetine Habib'in şanı için
Bunlar beşeriyete küflü illet, ya Rabbi
Tâhâ, Yasin suresi Kıyamet günü için
Bu mel'un yahudiyi arzdan def et, ya Rabbi
Enbiya ve Evliya Şüheda kan'ı için
Kahhar adın hakkına toptan kahret ya Rabbi
Aminnnnnnnnnnn

Makberi - Ahmet Akkoyun.....10/01/2009.....21.45.....İST

Not:

kendi uydurdıkları kitapları bile adeta cinayet rehberi gibi resimdeki şiirin altında kitaplarında yer alan ifade vardır

urret= uyuz

video slaytı seyrederken videodan sesini açarak sesli dinleyebilirsiniz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/184733/ya-ilahi-yahudiye-lanet.html>

Şerife bacı

Bin dokuz yüz yirmi bir, aylardan şubat ayı,
Ülke yangın yeriydi, soldu Şerife bacı.
Düşman dört yanı sarmış, ne köy kalmış ne kıyı,
Yüreğini beş parça, böldü Şerife bacı.

Cepheye silah için, kervan diziliyordu,
Kervanla gitmek için, liste yazılıyordu,
Gidenlere baktıkça, içi eziliyordu,
Kızıyla kabileye, daldı Şerife bacı.

Vatan çile çekerken, durmak yakışmaz kula,
Çoluk çocuk ne varsa, peş peşe düştü yola,
Gece zehir gibiydi, mümkün mü vermek mola,
Yavrusunu sırtına, aldı Şerife bacı.

Silahları yüklenmiş, dağlar delecektiler,
Mehmetçiğin yanına, varıp gelecektiler,
Gerekirse yan yana, düşüp ölecektiler,
Bu yolda ölmek güzel, bildi Şerife bacı.

Er'i geldi aklına, cepheden dönmemişti
Bir gün döner diyerek, ümidi sönmemişti
O'na bile Vatandan, daha çok yanmamıştı
Kafilenin sonunda, kaldı Şerife bacı.

Koca dede haykırdı, "hava bozmaya yakın
Safları sıklaştırın, ayrı durmayın sakın
Kar tipi bastırarak, mola vermeye bakın"
Askerleri düşündü, doldu Şerife bacı.

"Olmaz" dedi; "mutlaka, yola devam etmeli
Cepheye Mehmetçiğin, silahları gitmeli
Gerekirse karların, ciğerine batmalı"
Göz ucuyla Namazı, kıldı Şerife bacı.

Derken tipi bastırdı, göz gözü görmüyordu,
Artıkça artıyordu, bir türlü durmuyordu,
Kafile ağırlaşmış, menzile varmıyordu,
Dusasını Mevla'ya, saldı Şerife bacı.

Yanında yürüdüğü, topa takıldı gözü,
Birden içi titredi, zarar görürse yüzü,
Daha önemsiz geldi, ciğerparesi kızı,
Ah edip saçlarını, yoldu Şerife bacı.

Yavrusunun üstünden, örtüsünü sıyırdı,
Yaradan'a sığınıp, son kez onu doyurdu,
Namlunun tam altına, ona bir yer ayırdı,
Gözyaşından çağlayan, seldi Şerife bacı.

Top'a bir şey olmasın, diye sımsıkı sardı,
Soğuktan titriyorken, durması ona ardi,
Öptü öptü kokladı, yüreğinde gâm vardı,
O bir Türk anasıydı, bal'dı Şerife bacı.

Üstüne kapanmıştı, kardan korumak için,
Takâti kesilmişti, gayrı yürümek için,
Kar sabahı bekledi, sanki erimek için,
O Hakka teslim olmuş, kuldu Şerife bacı.

Gözleri ağırlaşmış, çırpınıp duruyordu,
Kar yüzüne durmadan, yumruğu vuruyordu,
Anladı ki ölümün, koynuna varıyordu,
Son defa Allah diye, güldü Şerife bacı.

Sabah topun üstünde, donmuş halde gördüler,
Çocuğu ağlıyordu, varıp onu sardılar,
Hey Makberi Vatan'a, böyle gönül verdiler,
Kim öldü derse yalan, gül'dü Şerife bacı..

Makberi – Ahmet Akkoyun.....23/01/2009.....18:25.....İst

Kastamonu'da savaş yıllarında çocuğunun kundağını taşıdığı silahlara örtecek kadar Vatan aşkıyla dolu Şehide Şerife bacının aziz hatırasına

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/192987/serife-baci.html>

Başbakan ve Makberi telefon konuşması !

Davos Fâtihi

Çorum İlimizin Güzel İlçesi ALACA' daki dostlar dâvetinden ayrılalı, bir hayli zaman olmuştu. Ozan İlo ile birlikte onun arabasıyla, Kayseri yolunda gidiyorduk. Yolculuk oldukça eğlenceli olarak devam ediyordu. Birden sohbeti benim telefondan gelen ve gittikçe artan zil sesi böldü. Telefonun diğer ucundaki, Sayın Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'dı, sesi oldukça yorgun gibiydi;

___ Alo

___ Efendim

___ Makberî sen misin?

___ Evet, hayırdır Başbakanım

___ Ya biraz canım sıkıldı, bir dost sesine ihtiyacım var.

___ Neye canınız sıkıldı, neredesiniz?

___ Davos'ta

___ Daha dönmediniz mi? Olmazsa döndükten sonra görüşelim.

___ Yine görüşürüz zaten ama biraz dertleşmek istedim beni bir türlü anlamıyorlar!

___ Ben de Çorum'un ALACA İlçesinden dönüyordum şimdi. Yanımda Ozan İlo var, onunda selâmları var size.

___ Aleyna Aleyküm Selâm, benden de selâm söyleyin ona, sağ olsun.

___ Tamam, söylerim. Buyurun sizi dinliyorum.

___ Bu gün kü Davos zirvesinde, şu perez midir, çerez midir nedir, ona canım sıkıldı gerçi cevâbını verdim ama bizim yerli medya, onlardan daha fazla yahudi perver! Hiç millilikleri kalmamış, ne Devletin Âlî menfaatlerini düşünürler, ne milli duyguları var, varsa yoksa rant ve ticaret. İsrail ağızıyla yayın yapıyorlar!

___ Ee.. ayinesi iştir kişinin, lâfa bakılmaz Sayın Başbakanım. Size bunu daha önce de demiştim, verin şu basın bölüm başkanlığını bana, seslerini keseyim dedim vermediniz!

___ Vermek bir şey değil Makberi, ortalığı kırar geçirirsin diye tedirgin oldum, baksana her gün birilerini taşıyorsun zaten!

___ Ha taşlama dediniz de, ben yine bir taşlama yazdım. Hemde sizinle ilgili, siz anlatırken bende kıta kıta size okuyayım!

___ Ne diyorsun, bu sefer de beni mi taşıladın?

___ Yok sayın Başbakanım, dinlerken hak verirsiniz, masum taşlamam ben!

Ozan İlo pür dikkat bizi dinliyordu, telefon uzadıkça onunda merakı artıyordu.

___ Bak şimdi Makberi! Bu perez denen malum kişi konuşurken, elleri ayakları ile konuştu. Çapına bakmadan, koskoca T.C. Başbakanını sanki azarlar gibiydi. Dayanamadım, adamlar hem kan dökücüler, hem de masum rolü yapıyorlar. Sinirlendim, en çok da neye sinirlendim biliyor musun?

___ Neye sayın Başbakanım ?

___ Adamlar, öldürdükleri insanların kanları üstüne sıçramış diye nerdeyse öleden utanmadan birde alacak talep edecekler! Bre bu ne densizliktir, Benki memalik-i Osmaniyye'nin vezir-ül Azamı, masumların hâmisi, zâlimlerin baş düşmâni, şarkın, cenûbun, şimâlin ve dâhi garbın hükümrânı, Âlem-i İslâmın pervergâhi Cihân şumül Osmanlının son temsilcisi Tayyip Erdoğan'ım! Çekirge kadar devletçik nasıl karşımda feverân edebilir?

___ Haklısınız Başbakanım! Dün gece Televizyonda seyrettim zaten haklısınız, ben her zaman kalemimle

yanınızdayım! Yalnız, size biraz kırgınım, başta da demiştim, o yanınızdaki conı patentli yönetici size el kol hareketleri ile müdâhale ederken, niye ona okkalı bir tokat vurmadınız?

___Âhh âhh.. açma yaramı! En çok da ona yanıyorum zaten! Bende vuracaktım ama Davutoğlu hoca uzaktan kaş göz yaptı, aman vurma elinde kalır diye! Ondan vurmadım, ölüp mölecek köftefor başıma bela olacak, hadi o da neyse ama bunlar virüslüdür elime virüs bulaşır onu düşündüm!

___Dinliyorum Başbakanım ha bu arada ilk dörtlükte geliyor;

Perez çemkirdi durdu
Sandı gizdi Başbakan
Nefretini savurdu
Cevap dizdi Başbakan

___Hülâsa, ağzının payını verdim tabii.. o kim ki, bir Türk Başbakanının karşısında olduğunu unuturda densizce konuşur? Bu nâdanları ispanyadan kovdukları zaman aç karınlarını biz doyurduk bre!

- Bekledi bitsin sözü
Perez artırdı hızı
Oynadı ağzı gözü
Hemen sezdi Başbakan

___Gel gör ki, bizim uzaktan kumandalı medya onu değil, beni suçluyor adeta, bu da ağrıma gidiyor!

___Siz merak etmeyin sayın Başbakanım, onların kökü Türk değil zaten. Yaraları da bundan! Onların sevdiklerini yerle bir ettin, perez sevdalisi bunlar, kökleri de ordan geliyor biz yanındayız!

-- La havle dedi sustu
Perez zannetti pustu
Birden fırtına esti
Vurup ezdi Başbakan

___Bunlar alışmış bayat monşör edebiyatına, bize değmeyen yılan bin yıl yaşasın diyen guruplarda var. Ben, onu bunu bilmem Makberi, yılan yılansa başı ezilmeli!

--- Tek bir hamlesi yetti
Söz kurşun gibi gitti
Perezin işi bitti
Deri yüzdü Başbakan

___Neyse.. bazı konuları telefonda konuşmak doğru değil, malûm küffâr yerindeyiz, telefonlar güvenli değil, gelince daha detaylı konuşuruz!

___Olur, Başbakanım. Ha bu arada Ozan İlo'nunda selâmı var, oda; Keşke sunucunun ağzına bir tokat vursaydı diyor ama durumu anlatınca hak verdi size, selâmları var

--- İşte Türk oğlu budur
Ey çapsız anla kudur
Ya da sükût et otur
Yiğit sözdü Başbakan

___Âleyküm Selâm, benden de, ona selam söyle. Gelince bir ara hep birlikte oturup, biraz dertleşelim. Gerçek vatanperverlerle konuşmak insanı rahatlatıyor, iyi ki varsınız. Allah razı olsun.

___Sağ olun Başbakanım, sizlerden de Allah razı olsun.

--- Perez lafı çevirdi
Hemen özür savurdu
Makberî der kıvırdı
Tarih yazdı Başbakan

___Hay sağolasın Makberi! Ya hiç güleceğim yoktu, bak neşem yerine geldi ama bilirim sen bu kadar kısa yazmazsın, unutma kalan kısmını da gelince senden dinleyeceğim! Şimdilik Allahısmarladık.

___Sağ olun Başbakanım, Allaha emânetsiniz.

Telefon görüşmesi bitmişti. İlo ile birbirimize bakarak bir müddet sustuk! İşte, böyle olmalıydı destânlar yazan bir milletin temsilcisi! Avuç kadar devletin küstâh temsilcisi karşısında sussa idi, asıl kahır oydu! Rahatlamıştık, araba dönüş istikâmetine dönerken, ikimizin de dudaklarında mütebessim bir ifade vardı...

Makberî – Ahmet Akkoyun.....01/02/2009.....21:00...İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/193147/basbakan-ve-makberi-telefon-konusmasi.html>

Bayrağım

Yağmurlar yıkasın ipek tenini
Gök yakut zebercet yüzlü Bayrağım
Asuman öpmeli bir tek tenini
Sevdası ezelden sözlü Bayrağım

Sabah ezanları değsin yeline
Değmesin namahrem eli eline
İklimler tutuşsun senin yoluna
Süzül şafaklardan nazlı Bayrağım

Rüzgârlar yoklasın ay yıldızını
Bülbüller koklasın ay yıldızını
Hürriyete bedel say yıldızını
Aşkı yıldırımından hızlı Bayrağım

Dalgañla canlanır âlem ve feza
Firdevs kapısının mazhara seza
Senden ayrı kalmak en büyük ceza
Kehkeşanda ruhun gizli Bayrağım

Serhat boylarında esen bir yelsin
Nazlı gelin gibi gülden güzelsin
Canımdan kanımdan daha özelsin
Asalet yüzündür özlü Bayrağım

Makberi der tarih ayak seslerin
Üç kıtayı sardı cenk'de köslerin
Demirden dağları yardı hislerin
Şehit kanlarından izli Bayrağım.

Makberî – Ahmet Akkoyun.....05/02/2009.....15:30.....İst
Bayrak şiirimi seslendiren değerli Şaire Fatma Naz'a teşekkürlerimle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/194741/bayragim.html>

Kuyu dibi sevdalar

An gelir gün vurulur, ay'dan ışık dilenir,
Yıldıza kurşun sıkar, kuyu dibi sevdalar!
Efsûni bir ahenktir, gözyaşları bilenir,
Damlada ağıt yakar kuyu dibi sevdalar!

Damla, dibine düşer, aktıkça taşar kuyu,
Meczubi nefesinin ,kat'a değişmez huyu,
Kulaç atmak imkânsız, alttan seyrederek suyu,
Hasret gözünde vakar, kuyu dibi sevdalar!

Gâh Mecnun gâhi Leyla, gâhi Kerem ve Aslı,
Ümit terkiplerinde, demlenir çile faslı,
Gök matemî dağıtır, serencâmında sesli,
Dokunsa çınar yıkar, kuyu dibi sevdalar!

Mevsimler ilkbahardan, hızla hazân'a geçer!
Felek vuslat küpünden, firâk kumaşını biçer,
Vefa çarkı kırılır, dişliler kurban seçer,
İçine ümit takar, kuyu dibi sevdalar!

Et demir su demirdir, vuslat sabır tanesi,
Mengeneyle sıkışır, ham ipekten sinesi,
Med cezir vakitlerin, iflahsız divanesi,
Dikenden cepken diker, kuyu dibi sevdalar!

Yollar dokuz boğumdur, boğumları gizlenir,
Ok sadağa darılır, nişangâha sözlenir,
İntizâr kırıkları, Ukba için cüzlenir,
Bomboş gözlerle bakar, kuyu dibi sevdalar!

Bazen Yusuf yüzlüdür, bazen Züleyha gibi,
Sabrın ince nakşıyla, âsûde olur dibi,
Zamana hu denilir, beden çileye tâbi,
Taşınca destan akar, kuyu dibi sevdalar!

Dağların eteğinde, boyun büker karanfil,
Denizlere akseder, Süreyya'daki kandil,
Makberî'ce yayılır, yakamozda muhayyil,
Kuyu dibine çöker, kuyu dibi sevdalar...

Makberî – Ahmet Akkoyun.....04/02/2009.....01:33.....İst
Şiirimi seslendiren değerli gönül dostum A.ZADE'ye teşekkürlerimle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/195122/kuyu-dibi-sevdalar.html>

Sesleniş

Yetişir takındığın, acziyet nikâbını,
Kalk ayağa Türkoğlu, değmesin sana şita!
Kırmalısın düzenin, masonik pikabını,
Davran bre yiğidim, yükselsin aşkta çıta!

Kaldır o ak alnını, titresin gök ve zemin,
Bir eşi lavlı volkan, damarda akan dem'in,
Karadan yürümeli, yine haşmetle Gemi'n,
Böyle v'azetti sana, alperen yüzlü ata!

Asrın kör idrâkine, yerleşmeli müsâvât,
Yalnız sende dirilir, adalet adlı takât,
Sen başkası değilsin, yasak ama ve fakat,
Bana ne diyemezsin, nemelazımdır hatâ!

Garbın yalanlarını, yakmalı keskin bakış,
Ülkünle çizilmeli, lügatlere son nakış,
Ölümüne olmalı, fütuhata son akış,
Bağrında can vermeli, seni sarsan inkitâ!

Müstevlinin sayhası, artırmalı hızını,
Tevhitte irşâd eyle, oğlunu ve kızını,
Kızılma diyerek, kazmalısın yazını,
Gül bağına dönmeli, mefkûrendeki rota!

Ölü toprağı örtmüş, üstüne köhne zaman,
Münacâtın uykuda, kalplere saplı güman,
Yarın artık yarınsız, haydi hazırlan hemen,
Yırtılsın melanetin, gireceği her pota!

Sen yüce Peygamberin, mazharındaki Millet,
Ecdâdına yakışmaz, bu atalet bu zillet,
İslam'ın kılıcısın, gömleğindir Asalet,
Hu sesiyle coşmalı, dört iklimde her Kıta!

Bu coğrafya senindir, sur gibi durmalısın,
İlim, irfan, teknikte, kaleler kurmalısın,
Saman yoluna bile, Türk mührü vurmalsın,
Böylece gireceksin, muazzez kemalât'a!

Karanlık gecelerin, ızdırâbı tükensin,
Bir yanın Viyana'dır, diğeri Ötüken'sin,
Âsûmân'ın üstüne, ay yıldızı çekensin,
Geriye dönüşün yok, asla asla ve kat'a!

Yaradılış kanunu, keskin kılıçtan emir,
Belâ ya Râb ahdindir, insan nutfe ve çamur,
Yerle yeksan olmalı, loca maskeli kömür,
Türkün ruhaniyeti, haraç olmaz mezat'a!

Liva ül hamd altına, girmek olmalı gaye,
Ol emrinde gizlidir, firdevsi ulvi paye,
Evrimci madrabazda, kalsın fosil hikaye,
Varsın atası olsun, şempanze ya da çıta!

Gönülleri sarmalı, aşkından çıkan buğu,
Tuna boyuna aksın, mehteran adlı kuğu,
Hey Makberi hazırlan, tekrar dikmeye Tuğ'u,
Türkün sesine hasret, Semerkant ve Gırnata!

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/195477/seslenis.html>

Rüveyda 9. bölüm

Bu sana yazdığım kaçınıcı ağıt
İki satırda sen yaz be Rüveydâ
Al bu hasretimi vefanla dağıt
Yetişir bu kadar naz be Rüveydâ
.....Offf be Rüveydâ

Kaç şiir bıraktım aşkına gedâ
Tek tek satırlarda yazdığım cüda
Bizi kavuştursun Hazret-i Hüdâ
İsmin yüreğimde giz be Rüveydâ
.....Offf be Rüveydâ

Vazgeçtim desem de geçişim yalan
Sensiz nefesleri içişim yalan
Gölgenden uzağa kaçışım yalan
Cevr-ü cefân bile hâz be Rüveydâ
.....Offf be Rüveydâ

Yazdığım mektuplar geriye döndü
Volkan, yüreğimin hârından söndü
Aynalar kırıldı rüyalar dondu
İçimi ısıtan buz be Rüveydâ
.....Offf be Rüveydâ

Ses telim yarıldı hasret yelinden
Dün gece ümidim düştü elimden
Deryalar taşırdım sine selimden
Acıdan kırıştı yüz be Rüveydâ
.....Offf be Rüveydâ

Adın sırdaşımdır sıdkındır vefa
Senden başkasından istemem şifa
Ne zaman göreceğ bahtımız sefa
Yarama bastığın tuz be Rüveydâ
.....Offf be Rüveydâ

Dağlara derdimi döktüm olmadı
Kerem gibi vurup yıktım olmadı
Yolları yönüne büktüm olmadı
Dilersen sözüme kız be Rüveydâ
.....Offf be Rüveydâ

Çile ağacıyım dallarım kuru
Hani geçecektik birlikte zoru
İç içe saplandı cevap ve soru
Sevmezsen yemini boz be Rüveydâ
.....Offf be Rüveydâ

Ruhumuzda kalan paslı bir sızı
Gün be gün artıyor sinemde kazı
Yoksa yüreğin mi hâlime razı?
Dökülsün dilinden söz be Rüveydâ
.....Offf be Rüveydâ

Sümbül gecelerde görünen kuğu
Çık gel gözlerimden kaybolsun buğu
Birlikte açalım sevdadan Tuğ'u
Görsünler nasılmış öz be Rüveydâ
.....Offf be Rüveydâ

Bir bilsen burada nasıl dardayım
Hasretlerde değil inan kordayım

Aklımı yitirdim sorma hardayım
Sensin kaderimde iz be R veyd 
.....Offf be R veyd 

Sırça Sarayımda kalb-i nig hım
G mlı Bülbül'deki i li seg hım
Varlığınla varım remz-i ag hım
Anlatamaz seni saz be R veyd 
.....Offf be R veyd 

Felek önümüze pusu kursa da
Deryalar önümde engel dursa da
K r kurşun yeti ip beni vursa da
Yere düşürür m  az be R veyd 
.....Offf be R veyd 

Makberi'yim,  eksiz aşkına bende
Gelirim yanına can varsa tende
Ne olur ne olur geriye d n de
Yoksa kapanır mı göz be R veyd 
.....Offf be R veyd 

Makberi – Ahmet Akkoyun.....14/12/2008.....17:30....ist

Not:
 iirimi seslendiren değerli gönül dostum ozanilo'ya(İlhami Erdoğan'a) selamlarımla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/198698/ruveyda-9-bolum.html>

Söz vurdu beni

Sinemde vefanın hicap perdesi
Bahara yağıldım güz vurdu beni
Üst üste gelirken kahr darbesi
Hâm idim yoğruldu söz vurdu beni
_____ söz vurdu beni

Bismillah diyerek olunca revân
Hançeremden çıktı alevli şivan
Bir imiş bu yolda yaşlı ve civan
Zamansız çağrıldım yol yordu beni
_____ yol yordu beni

Kadere Amenna dertler kârımız
Bu uğurda heder oldu yarımız
Lebdeğmezde gizli dil-i hârımız
Cehd edip doğruldum gün serdi beni
_____ gün serdi beni

Çevirdim yönümü inleyen dağa
Ter-ü tazesinden muhabbet yağa
Su diye kıvrandım kavuştum sığa
Ben Ferhat değildim dağ yardı beni
_____ dağ yardı beni

Baş üstü gecenin koynuna girdim
Atlas bedenine postumu serdim
Soğukta yanmanın sırrına erdim
Gölgeme yığıldım od sardı beni
_____ od sardı beni

Canda canı aştım uykuya daldım
Ol saki elinden badeyi aldım
İçtikçe özümde muhacir kaldım
Diz vurup eğildim gâm sordu ben
_____ gâm sordu beni

Sabah yorgun argın gözünü açtı
Gül zifâf beklerken Bülbül'ü uçtu
Ay uzandı tasta kalanı içti
Sanki ben boğuldum yel sürdü beni
_____ yel sürdü beni

Dedim kaybolayım Felek görmeden
Fecre mektup geldi telli Turnadan
Hey Makberi ölme canân görmeden
Kül idim dağıldım gül gördü beni
_____ Gül gördü beni

Makberi – Ahmet Akkoyun.....23/01/2009.....21:20.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/199917/soz-vurdu-beni.html>

Seher ile Ziya

Gurbete gideli selamı kestin
Seven sevdiğini üzer mi Seher?
Her nefes ruhumda hasretle estin
Gözlerin vefâdan bizâr mı Seher?.....Ziya

Ne senden geçerim ne de selamdan
Ayrısın ya için yanar sılandan
Usandım burada yalan dolandan
Hiç sükût hasreti ezer mi Ziya?.....Seher

Karanlık içinde beliren nur'sun
Gönül sarayımda sırçadan Sursun
Bırak ta hayalin kalbimde dursun
Ümidin rüyada gezer mi Seher?.....Ziya

Rüyalar içinde gördüğüm sensin
Karanlık geceme doğacak günsün
Sabra sabır gerek vuslata dönsün
Kalemin sitemi yazar mı Ziya?.....Seher

Kalemler kırılınsın yazarsa eğer
Zannetme sitemim zülfüne değer
Senden daha yakın yok imiş meğer
Gözlerin yolları süzer mi Seher?.....Ziya

Cefâyı hâz bilip bahtıma yordum
Kaç Bahar yollarda diz üstü durdum
Nerde kaldı diye sineme vurdum
Hekimler derdimi çözer mi Ziya?.....Seher

Vefam ta ezelden ebede aktı
Adını dilimden kalbime taktı
Ah bu ayrılıklar nasıl da yaktı
Hasretin ağıtlar dizer mi Seher?.....Ziya

Ümit girdabında tuttuğum elsin
Saçımı yoklayan hasretli yelsin
Gönder hayâlini mektupla gelsin
Yoksa Postacılar kızar mı Ziya?.....Seher

Mektubun içinde resimde vardı
Demek efkârından zarfını yardı
İçimi yeniden bir sızı sardı
Yoksa bize değen nazâr mı Seher?.....Ziya

Gördüğüm seraplar kuyu dibinde
İçinde bahtımız sabır küpünde
Âsûmân meyûstu senin hepinde
Ellerin yazmaktan bezer mi Ziya?.....Seher

Gece yıldız düşse korkum çıldırır
Sanki sensin diye ümit soldurur
Zemheri içime sancı doldurur
Bu ayrılık daha uzar mı Seher?.....Ziya

Ne hüsrana kapıl ne derde boyan
Vurgun yesen bile cehd edip dayan
Hiç seven sevene olur mu zıyan
Bilmem düşman kuyu kazar mı Ziya?.....Seher

Ne yapsam içimde dinmiyor sızı
Bülbül'ü ağlatır sine avazı

Birlikte yâd etsek Baharı, Yaz'ı
Felek kavlimizi bozar mı Seher?.....Ziya

Sevdamın sırrını kalbime yazdım
Üstünü ibrişim sözlerden dizdim
Ne seni unuttum ne senden bezdim
Felek aramıza sızarmı Ziya?.....Seher

Makberi - Ahmet Akkoyun.....08/01/2007.....21.15.....İST

Şiirimi seslendiren değerli gönül dostum ozanilo'ya teşekkürlerimle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/201941/seher-ile-ziya.html>

Oğul oğul

Oğul oğul hesteyem yol zor olur
Oğul oğul belki yolu bulamam.....aman amannn
Sen ağlama yüreğime kor olur
Oğul oğul gözüm görmez gelememaman amannn

Oğul oğul yok yaramın çaresi
Yağmur olur gözlerimi silemem.....aman amannn
Oğul oğul yaram yârin yaresi
Hekim derki çaresini bilemem.....aman amannn

Oğul oğul Bülbül ağlar yasına
İçim yanar dertlerimi bölemem.....aman amannn
Oğul oğul duy kulak ver sesime
Turnalarla burdan haber salamam.....aman amannn

Oğul oğul alıp beni götürün
Heste heste buralarda kalamam.....aman amannn
Alın beni yâr yanına yatırın
Vallah Billah can çekişir ölemem.....aman amannn

Makberî –Ahmet Akkoyun.....25/11/2008....23:30.....İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/206269/ogul-ogul.html>

Dedim ki ay güzel (4)

Bir gözeli gördüm, çeşme başında,
Dedim Sultan mısın, sır dedi güldü.
Sordum sual ettim, yirmi yaşında,
Uzan da destimi, ver dedi güldü.

Dedim ki ay güzel, doldursan tası,
Elinden su içip, dindirsem yası.
Ben bir kara toprak, sen can Elmas'ı,
Beni de taşıyan, yer dedi güldü.

İbrişim kemeri, sarışın nazlı,
Çeşmenin başında, duruşun nazlı,
Testiyi omzuna, vuruşun nazlı,
Çalarsan dinlerim, Tar dedi güldü.

Dedim ki ay güzel, şavkın yakar mı?
Nazârın değerse, dağı yıkar mı?
Seni seven şaşıp, senden bıkar mı?
Seven bilir amma, zor dedi güldü.

Söyle Ay ve Güneş, sana vurgun mu?
Yüzünde gamzeler, yoksa dargın mı?
İpek saçlarında, rüzgâr yorgun mu?
Sözlerin zebercet, dürr dedi güldü.

Dedim ki ay güzel, görkemin yüce,
Hicrinden mi doğar, karanlık gece?
Bir bir hâllerini, sorayım nice?
Özüm sözüm budur, gör dedi güldü.

Sen derya olsaydın, ben ise mahi,
Dalga kıyılarına, taşır mı sahi?
Ağanla tanışıp, olsaydım ahi,
Varıp divanına, gir dedi güldü.

Dedim ki ay güzel, sen Zühre gibi,
Gözüm değer değmez, olmuşum tabî,
Dar geldi göğsümü, saklayan kabı,
Göğsünü zorlayan, kor dedi güldü.

Ben bağban olsaydım, sende reyhanı,
Kokunla mest etsen, bu köhne canı,
Seni sevmek elbet, ömrümün şanı,
Bahtın zincirini kır, dedi güldü.

Dedim ki ay güzel, baldan mı dilin?
Yüzümü yakıyor, değdikçe yelin,
Hele söyle güzel, nicedir hâlin?
Özünü dağlara, sür dedi güldü.

Ben seyyah olayım, sen onun yolu,
Üstüme serseydin, muhabbet çulu,
Kerem eyle n'ola, ey Allah kulu,
Sen yine yolumda, dur dedi güldü.

Dedim ki ay güzel. başımın tacı.
Sen bir Maral olsan. ben de bir avcı.
Nasıl ok atayım. ölümden acı.
Kıyarsan sinemden, vur dedi güldü.

Sen bir Bulut olsan, ben damla ona,

Yerlere düşürme, gizle sol yana,
Ben bir Şahin olsam, sen de bir suna,
Avlar mısın beni, yâr dedi güldü.

Dedim ki ay güzel, üzme Bülbül'ü,
Sen ki vurulduğu, en güzel gülü,
Var mı acep bunun, başka bir yolu?
Yürü de ata'ma, sor dedi güldü.

Ben bir Bahar olsam, sen de lalesi,
Ben bir gece olsam, sen de hâle'si,
Diner miydi acep, sevda nâle'si?
Benimde gönlüme kâr dedi güldü.

Dedim ki ay güzel, sözlerin şirin,
Dile gir gönlüme, hazırdır yerin,
Makberi'dir senin, vefâkar yârin,
Uzan da boynumu, sar dedi güldü...

Makberi – Ahmet Akkoyun.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/207015/dedim-ki-ay-gozel-4.html>

Taş masa (2)

Kaç yıl geçti aradan, söylesene taş masa,
Sabır taşı olsan da, ses vermez izân mısın?
Bende bu cinnet hâli, sende tükenmez tasa,
_____Sürgün şehri gibisin, yoksa sen Fizan mısın?
_____Yere düşen gazele, ağlayan mizân mısın?

Çamlıca'nın üstünde, encamını kurmuşlar,
Üstüne yalnızlığın, damgasını vurmuşlar,
Çok çileler dinletip, bedenini yormuşlar,
_____Gemileri yakılmış, kimsesiz Liman mısın?
_____Hüzün girdâplarını, kurutan zaman mısın?

Nerde eski günlerin, hani o şanlı hâlin?
Çamlıca'nın içinde, emsaliydin hilâlin,
Kanarya sesleriyle, kaybolurdu melâlin,
_____Geçmiş eski günleri, bekleyen mizbân mısın?
_____Hatıra defterinde, gizlenmiş mihmân mısın?

Bir Sonbahardı o gün, aylardan Eylül ayı,
Yine sana gelmiştim, içimde hasret payı,
Boğazda deli güneş, kaynatıyordu suyu!
_____Hâlâ eski günlerin, kahriyle harman mısın?
_____Yoksa sende ben gibi, vuslatta Harran mısın?

Hatırladın mı şimdi, geldiğimiz o günü?
Yanımdaki hayâlde, güldüğümüz o günü?
Ya senden ayrılırken, öldüğümüz o günü?
_____Her gece mehtâbımı, dinlerken giryân mısın?
_____Çatlayan cismin gibi, vefada üryan mısın?

Bir semaver çay vardı, üstüne koyduğumuz,
Üç ince belli bardak, vuslata yaydığımız,
Tavşankanı çaylardı, sevdaya saydığımız,
_____Aşkta vefa yok diyen, vefasız Cihan mısın?
_____Şerm eden reng-i tebessüm, dilimde nihân mısın?

Kaç sevdalı aşığın, sırlarını sakladın?
Kaç gece Bülbüllerin, feryadını yokladın?
Belki de âsûmânda, sende cânân bekledin
_____Öyle bakma yüzüme, söz bilmez Ozan mısın?
_____Sanki beni bırakıp, giden o suzân mısın?

Ne bu yaslı duruşun, kederlerden mi çöktün?
Bırakıp gidenlere, gözyaşları mı döktün?
Sende mi yalnızlığın, temel taşını söktün?
_____Taş masa hey taş masa, bahtıma ferman mısın?
_____Mazi yaralarına, sürülen derman mısın?

Dinle beni taş masa, ikimizde yaralı,
Ay ve Güneş şahittir, yüreğimiz buralı,
Derde duçar olmuşuz, zemheriler vuralı,
_____Hazân vakti kan kusan, kanatsız Nu'man mısın?
_____Yoksa mezar taşında ,yükselen duman mısın?

Varsın delice aksın, hasret dolu arkımız,
Bir segâh bestesinde, inlemeli şarkımız,
Belki tekrar dönecek, paslı gönül çarkımız,
_____Çaldıkça kalp titreten, veremli keman mısın?
_____Yusufi zindanları, saklayan Ken'ân mısın?

O Eylül akşamında, bizdik gâmda ıslanan,

Yanımdaki canımdı, omzuma yaslanan,
Kalbimiz alev alev, gözümüzü puslanan,
____ Sende o günden beri, dinmeyen şivan mısın?
____ Ben gibi düş yolcusu, ümide revân mısın?

Kara yel lale, sümbül, renklerini ayırmış,
Üstünden betonları, söke söke sıyırmış,
Felek hüküm keserek, bize firâk buyurmuş,
____ Yaşanan o günleri, anarken pişman mısın?
____ Yâr olmayan ömrüne, amansız düşman mısın?

Kırılan taburenin, acısından solmuşsun,
Belli kimse sormamış, ondan dertle dolmuşsun,
Gizli sevda çekmekten, benim gibi olmuşsun,
____ Cürmünden daha fazla, derdinden girân mısın?
____ Yoksa hâlden anlamaz, ceberrut tiran mısın?

İstedim ki bu gece, hicrânını duyayım,
İçinden yalnızlığın, zarlarını soyayım,
Şimdi beni anlatıp, sana nasıl kıyayım,
____ İçten içe çürüyen, çaresiz cânân mısın?
____ Semerkant ve Buhara, yoksa sen Turan mısın?

Taş masa hey taş masa, diyemem derdi unut,
Lâkin nefes bitmeden, bitmemelidir umut,
Al bu gözyaşlarımı, yaralarına damıt,
____ Yedi kuşak yazılan, bitmeyen destan mısın?
____ Nâdân'ların yıktığı, sahipsiz bostan mısın?

Belki bizi yeniden, ısıtacaktır güneş,
İlkbahar vuslatları, uzatacak bize eş,
Sar beni yorgan gibi, ey vefalı çilekeş,
____ Baykuş yatağı gibi, yıkılmış viran mısın?
____ Belh şehrinde gülistân, yazılmış İran mısın?

Kaybetme ümidini, niye boynun eğilmiş,
Oysa ahd-e vefanın, hükmü böyle değilmiş,
Damarların çatlamış, yosunların yığılmış,
____ Canım yanmadı diyen, aşık-ı meyyân mısın?
____ Yaprakları kurumuş, kokusuz reyhân mısın?

Yine veda vaktine, fazla zaman kalmadı,
Bizi bizden başka hiç, anlayan da olmadı,
Hey Makberî bahtındır, hâlâ çilen dolmadı,
____ Taş masa hey taş masa, konuşmaz Lisan mısın?
____ Yoksa dertten taşlaşmış, kurumuş insan mısın?

Makberi – Ahmet Akkoyun.....21/03/2009...21:30.....İst

.....
mizbân = misafir ağırlayan
mihmân = misafir
melâl = can sıkıntısı
Harran = susuz
giryân = ağlayan
üryan = çıplak
nihân = gizli
suzân = can yakan
Nu'man = şakayık
Ken'ân =Filistin'in diğer adı
revân =yolcu
girân = ağır
meyyân = yalancı
reyhân= fesleğen

şiirimi düet olarak seslendiren her iki değerli gönül dostuna da (A.Zade aZRa Naz) teşekkürlerimle

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/212096/tas-masa-2.html>

Kar gülü (Muhsin Yazıcıoğlu)

Üç gündür dağlarda ağıt yakıldı
Ya Allah diyerek doğrul yerinden
Kim diyor ki Güneş dağa çakıldı
.....Hiç gönül geçer mi gönül erinden
.....Ya Allah diyerek doğrul yerinden

Karda çiçek açtı derlerse doğru
Kadere Amenna gelirse çağrı
Gör nasıl yanıyor Milletin bağı
....Sen ki Ülkün için geçtin ser'inden
.....Ya Allah diyerek doğrul yerinden

Üşüyorum Reis dondu sol yanı
Damarlar çatladı akıyor kanım
Sen ki özge cansın can içre canım
.....El alıp sıyrıldın madde kirinden
.....Ya Allah diyerek doğrul yerinden

Ümitler târumar özler perişan
Bir haber bekleyen gözler perişan
Dağlarda saklayan güzler perişan
.....Cihan aydınlansın İman zer'inden
.....Ya Allah diyerek doğrul yerinden

Dağlarda öksüzce açan kar gülü
Kur'an davasının şeyda Bülbülü
Kaldır at üstünden sütbeyaz tülü
.....Bir kutlu haber ver bize dirinden
.....Ya Allah diyerek doğrul yerinden

Hey Makberi yandı yıkıldı sine
Acıdan kıvranıp kitlendi çene
Davran bre Reis kalkmayı dene
.....Sesler duyuyorum karda derinden
.....Ya Allah diyerek doğrul yerinden

Makberi - Ahmet Akkoyun.....27/03/2009.....14:10.....İst

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/214210/kar-gulu-muhsin-yazicioglu.html>

Ahh be Mehlikâ (23. bölüm)

Gözlerinde sancılı düşlerin istidâdı
Başka bir yerde yoktu bu ızdırabın adı
Zamanın kısılcacında kıvranırken bedenin
Ve hâlâ bitmemişti aşka olan nedenin
.....Ahh be Mehlikâ

Yüzünde gamzelerin kıvrım kıvrım yarılmış
Gümrah saç tellerine acıların sarılmış
İçeri girmek için kapıya uzanmıştım
Sanki gördüğüm düştü uykudan uyanmıştım
.....Ahhh be Mehlikâ.

Oysa bunlar düş değil el ele göz gözeydik
Yıllar sonra yeniden yeniden biz bizydik
Gözlerin bahçedeki masaya takılmıştı
Rengi solmuş masada hayaller yakılmıştı
.....Ahhh be Mehlikâ.

"Biraz oturalım mı" diyen sesin meyustu
An fırladı yerinden gözüm gözünde sustu
Beraberce giderek masaya oturmuştuk
Sanki geçen zamana prangalar vurmuştuk
.....Ahhh be Mehlikâ.

Bahçenin çevresini sarmıştı sarmaşıklar
Onlarda bizim gibi ölümüne âşıklar
Masanın tam ardında yaşlı incir ağacı
Yaşlılıktan kırılmış dallar nasılda acı
.....Ahhh be Mehlikâ.

Kim bilir kaç bahara sesiz ağıt yakmıştı
Kaç ümitsiz hayalde dalına ip takmıştı
Sararmış yaprakları gölge yaparken sana
Eğmişti dallarını hürmetle hatırana
.....Ahhh be Mehlikâ.

Mahzun çiçek gibiydin masada öyle yorgun
Hangi küskün hayalin sancılarında vurgun
Başını sağ omzuma dayayıp ta kalmıştın
İşte işte o anda canımı da almıştın
.....Ahhh be Mehlikâ.

Kirpiğinden yavaşça yaşların süzölmüştü
Bana bakan gözlerin nasılda üzölmüştü
Yarın Sarayburnu'na gitsek dedin yeniden
Telaşlı bir sevinçle fırlamıştın aniden
.....Ahhh be Mehlikâ.

Tam yere düşüyorken tutuyorken elinden
Sızlatan bir ah sesi yankılandı dilinden
Yavaşça bir elimi çekerken yanağından
İnce bir kan süzöldü eyvah ki dudağından
.....Ahhh be Mehlikâ.

Yüzündeki tebessüm yerini kana serdi
Bakışların son defa sanki bir selam verdi
Yorgun bakışlarının kirpikleri kapandı
İşte işte o an ki ölümüne bir andı
.....Ahhh be Mehlikâ.

Başın omuzlarımdan yavaşça yana düştü
Sanki ciğerlerime birisi kuyu eşti

Zaman mekân susmuştu akılda cinnet hali
Matemin gökyüzünde yakacaktı hilali
.....Ahhh be Mehlikâ.

Hâlsizlik gözlerine acımadan değmişti
Âsûmân kadar nazlı bakışını eğmişti
Ellerin titremeye başlamıştı bir anda
Bir başıma kalmıştım sanki koca Cihanda
.....Ahhh be Mehlikâ.

Makberî- Ahmet Akkoyun.....02/04/2009.....20:30.....İst

.....Devam edecek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/216369/ahh-be-mehlik-23-bolum.html>